

3. SINIFLAR DERGİSİ

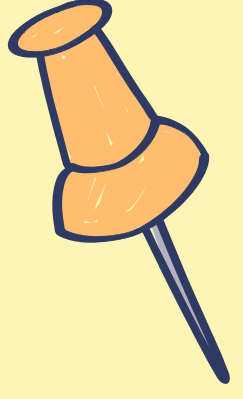
IŞIKLI KALEMLER-3

HAZIRLAYANLAR
3. SINIF ÖĞRENCİLERİ

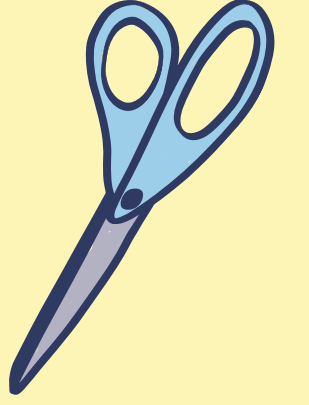

IŞIK OKULLARI 137. YIL

FMV
FEYZİYE
MEKTEPLERİ
VAKFI • 1885 •

ÖNSÖZ

Değerli Okurlarımız,

Bizler üçüncü sınıf öğrencileri olarak 2022 - 2023 eğitim öğretim yılı boyunca farklı türde birçok yazı çalışması yaptık. Bazen şair olup şiirler yazdık, bazen hayal gücümüzün derinlerinden çıkardık hikayelerimizi. Bazen unutamadığımız anıları paylaşırken, bazen de mektuplarımızla anlattık duygularımızı.

"Işıklı Kalemler 3" dergisinde kaleme aldığımız özgün eserlerimizden örnekler göreceksiniz. Yazılarımızı keyifle okuyacağınıza inanıyoruz. Ayrıca sanal gezi önerileri ve etkinlikleri de merakla inceleyeceğinize eminiz. İyi okumalar dileriz.

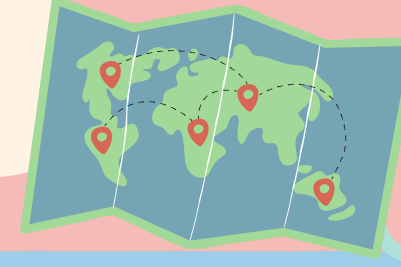
2022 - 2023 Eğitim Öğretim Yılı 3. Sınıf Öğrencileri

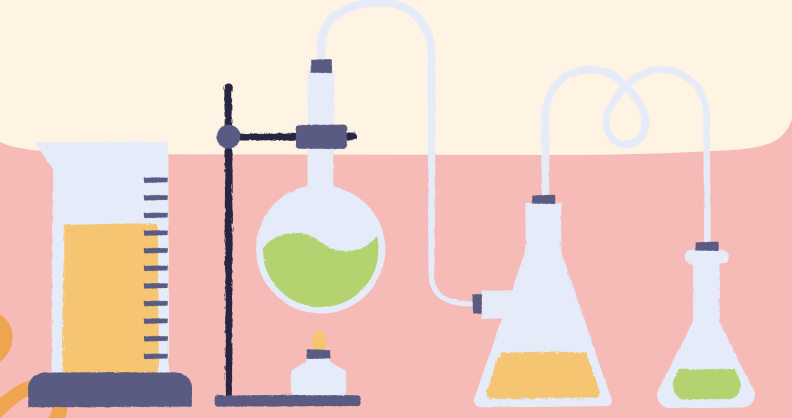
Anı

Gezi Önerileri

Deneey

İÇİNDEKİLER

Şiir

Hikâye

Mektup

ŞİİR

ATATÜRK

Sen bu ülkenin canısın.
Hep bu ülkeye yarar katarsın.
Bu ülkeyi Kurtuluş Savaşı'ndan kurtaransın.
Ölsen de kalbimizin ortasındasın.

1881'de Türkler için bir Ata doğdu.
Onları koruyup durdu.
İngiliz ordusu Atatürk'ü görünce durdu.
Alman ordusu da bütün Türkleri görünce durdu.

Atatürk'ü sevenler Türk bayraklarını havaya kaldırdı.
Bütün Türkler ayağa kalktı.
Atatürk'ü gören herkes ayağa kalktı.
Aslında bunu gören tüm dünya ayağa kalktı.

ALİ A.

ŞİİR

23 NİSAN

Geldi yine bayram.
Çocuklar eğlendi.
Anneler mutlu oldu.
Şekerler dağıtıldı.
Geldi yine bayram.
Dünyaya neşe getirdi!
Oldu yine eğlenceler.
Okullarda törenler,
Evlerde misafirler,
Neşemizi getirdi.
En çok çocuklar eğlendi.

23 Nisan kutlu olsun!
Tüm dünya neşe dolsun.
Haydi, kutla sen de bu bayramı!
Bitir kavgayı.
Çıkar dünyanın tadını.
23 Nisan kutlu olsun.
Tüm dünya neşe duysun.

DERİN DÜNYA K.

ŞİİR

GÜZEL BAHAR

Bahar geldi çattı.
O zaman sarı çiçekler de açtı.
Vızıldayan arılar geldi, hoş geldi!
Güneş açtı, ne güzel açtı.

Bahar kapıya geldi.
Dışarı çık oyna güzelliklerle, arkadaş ol.
“Arkadaş, arkadaş!” sen de gel oyna bizimle.
Geldim, oynadım çok da eğlendim.

HAN İ.

ŞİİR

HAYVANLAR

Ormanda güzelce yaşarlar.
Birlikte oyunlar oynarlar,
Bilin bakalım kim bunlar?
Tabii bizim hayvanlar.

Ağaçlar kesildikçe,
Yok oluyor ormanlar.
Hayvanları seviyorsak,
En iyi şey onları korumak.

Onlara özen göstermek,
Savunmasız kaldıklarında,
Yalnız olduklarında,
Hep onları korumak gerek.

SARP U.

ŞİİR

23 NİSAN

Bugün 23 Nisan!
Kalbimiz neşe ile doluyor inan,
Bugün bizim günümüz.
Her tarafta var düğünümüz.

23 Nisan 1920'de,
Ata'm meclisi kurdu.
Çok önemli bugünü,
Tüm çocuklara verdi.

Bugün 23 Nisan,
Ata'mızdan bizlere armağan.
Sevin, koruyun, kucaklayın
Bu bayramı çocuklar.
Çünkü bu bayram
Ata'mızdan bizlere büyük armağan!

SU E.

ŞİİR

CUMHURİYET BAYRAMI

Yirmi Dokuz Ekim'de,
Cumhuriyet kuruldu.
Herkes özgür sesini,
Tüm dünyaya duyurdu.

Cumhuriyet bizlere,
Atatürk'ten armağan,
Neşe ve coşkuyla kutlarız.
Ata'mızı anarız.

Al bayrağım göklerde,
Özgürce dalgalanır.
Cumhuriyet Bayramı,
Gururla kutlanır.

ZÜLEYHA ERVA K.

ŞİİR

BARIŞ

Bariş çok güzel,
Bariş olsun dünyada
Savaş olmasın bariş olsun hep!
Herkes ister bariş
Savaş zaten çok kötü
Bariş lazım çocuklara,
Doğaya ve insanlara,
Savaş olmadan yaşayalım,
Bariş olsun, bariş dolsun her yer!

POYRAZ B.

ŞİİR

ARKADAŞLIK

Arkadaşlık çok güzeldir.
Renk katar hayatına,
Kadir diye arkadaşım oldu.
Arkadaşımı çok seviyorum.
Demir'le oynarım futbol,
Ali ile koşarım bol bol.
Şarkılar söyleriz beraber.
Lütfen arkadaşlarımızı kırmayalım,
İrmakta çok güzel oynayalım.
Kitaplar da çok iyi arkadaştır, unutmayalım.

ATLAS A.

ŞİİR

HAMBURGER

Ne güzel o koku,
Ne güzel o tat.
Hammmburger !
Hem de yanında,
İnce tatlı patates.
Harikadır beraber tatları,
Yemek istersin, dayanamazsın.
Ama her zaman yemek olmaz.
İstersen sağlıklı olmak,
Her zaman yemek olmaz.

ALİ AYBARS V.

ŞİİR

DOĞA

Doğam, canım doğam,
Sen ne güzel bir şeysin!
Çok güzel kokar,
Çok güzel görürsün.

Sen çok çok güzelsin,
Çiçekli ağaçların var,
Kuşların öter dallarda,
Her yerde tatlı hayvanların.

İnsana neşe verirsin,
Koşup oynarız kucağında.
Doğayı bozmayalım,
Geleceğe de bırakalım.

BULUT CAN Ş.

ŞİİR

23 NİSAN

Bugün 23 Nisan,
Çok mutlu oluyor insan.
Coşku dolu çocuklar,
Havada sallıyor bayrakları.

Bugün 23 Nisan,
Ata'mızdan bizlere armağan.
Türkiye Büyük Millet Meclisi kuruldu,
Biz çocuklara bayram oldu.

Bugün 23 Nisan.
Çocuklar oyun oynuyor,
Dans edip şarkı söylüyor.
Çocukların günü bugün.

TALYA A.

ŞİİR

DÜNYAM

Okula çöpleri atıyorlar,
Üzüyorlar dünyayı
Yağmur yağmak yerine
Çöp yağıyor,

Bir gün gelip çatıp,
Dünya çöl olacak.
Canlı kalmayacak yaşamda,
Dünya çöl olmasın diye,
Tohum ekelim her yere.
Sulamayı unutma hiç,
Yerde çöp bırakma,
Topla hepsini,
Ata'nı izle gururlandır Ata'nı.
O çok severdi doğayı.
Ağaçları tüketme çoğalt,
Kesenî görürsen yap uyarını.

Kaynakları boşa harcama!
Sınırlı olduklarını unutma!

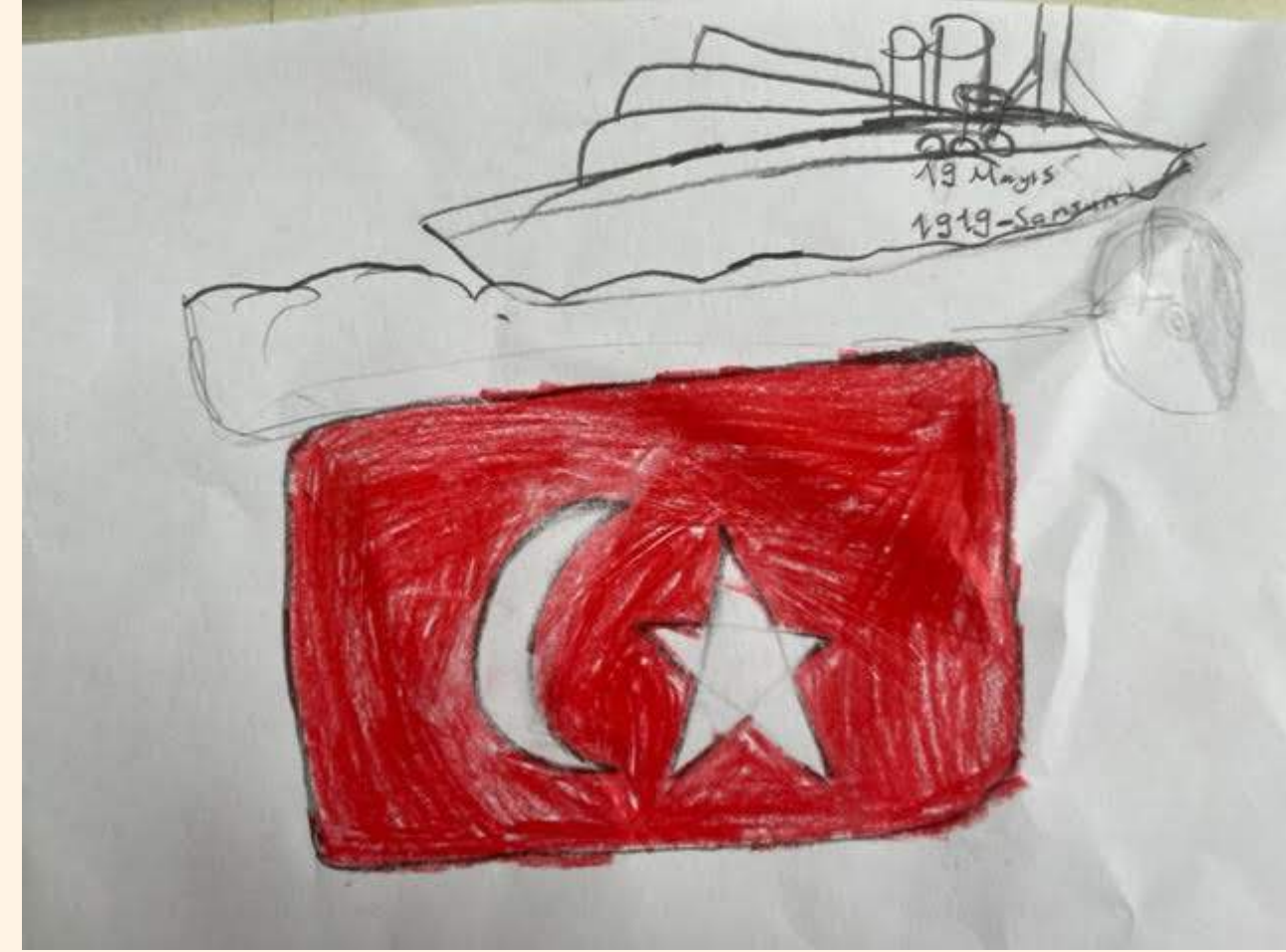
YAMAN Ö.

ŞİİR

ATATÜRK

Atatürk'ü sev
Temiz biridir Atatürk
Ata'mızdır o bizim
Ülkemizi korur
Her zaman korur bizi.
ÖMER RÜZGAR A.

ŞİİR

ATA'M

Çocukları çok sevdin.
Türk milletini sen kurtardın,
Özgürlüğü sen getirdin.
Kurtardın bizi ve ülkemizi,
Hiç yorulmadın.
Hep çalıştın.
Herkesi dinledin,
Dinlediklerine hep önem verdin.
Seversin tüm milletini,
Hiç kimse geçemez seni.
Hep düşünür milletini,
Dolmabahçe Sarayı'nda yumdun gözlerini.

DAMLA İ.

ŞİİR

ÖĞRETMENİM

Öğretmenim bana her şeyi öğrettiniz.
Sabırla sevgiyle büyüttünüz.
Daha iyi bir insan yaptınız,
Her zaman beni sevdiniz.
Hep iyiliğimizi istediniz.
Neşeyle, sevgiyle anlattınız.
Sorularımızı yanıtladınız,
Yanlışlarımızı düzelttiniz.
Kalbiniz sıcaktır.
Gözleriniz hep parlar,
Siz anlatın, biz dinleyelim.
Hep beraber, eğlenerek öğrenelim!

ELA E.

ŞİİR

KIRTASIYE

20 yıllık kırtasiyede,
Konuşmalar başlıyor yine.
Kalemlik kaleme, kalem silgiye sataşılıyor.
Kırtasiye rafında adeta bir kargaşa çıkıyor.

Kalemlik diyor ki:

-Boya kalemleri ordu gibi
Ayrılırsalar ne olur ki?
Başlık kalemi bile daha iyi.

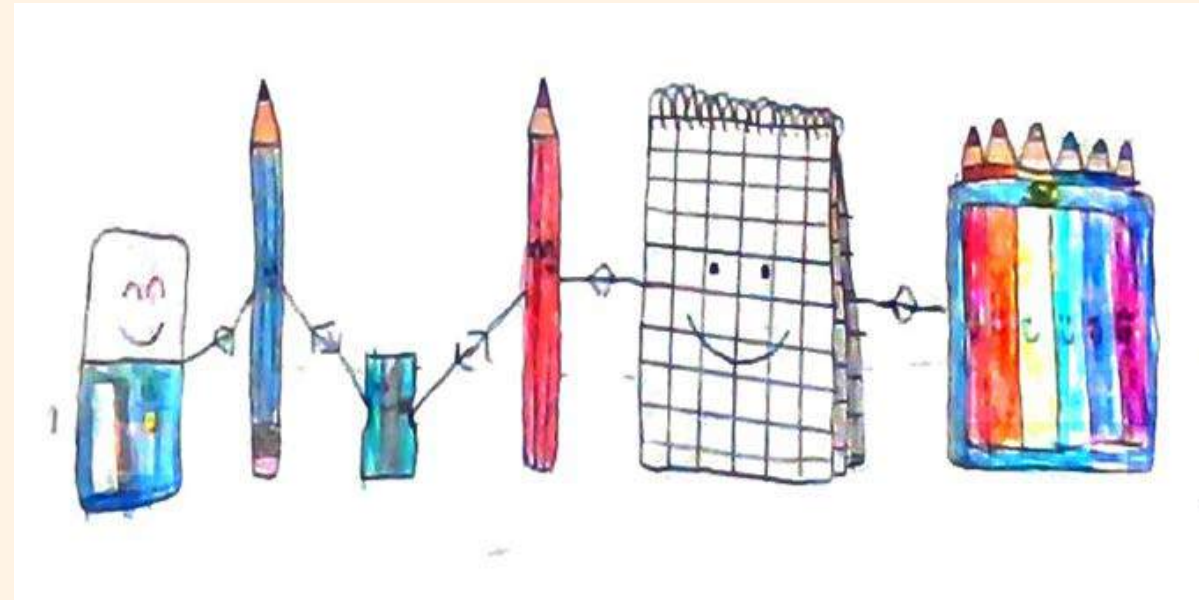
Boya kalemleri alınıyor:

-Bizden sana ne oluyor?
Bunu söylerken kalemler,
Etrafa bol bol renk verirler.

Kırtasiyecisi geliyor:
-Niye herkes bağılıyor?
Yaz tatili bitiyor.
Kırtasiyeler açılıyor.

Bunu duyan kalemler,
Silgiler ve defterler,
Sevinçten zıplayıverdiler.
Serbest olmayı hak ettiler.

AYHAN ARAS Ü.

ŞİİR

23 NİSAN

Çocuk Bayramı'mız geldi.
Olduk hepimiz çok mutlu.
Coşkuyla kutlarız bayramımızı.
Ulusça, bayrakları asınca,
Kırmızı beyaz olur ülkenin her yanı.
Bayrağımızı sallarız.
Ata'mızı anarız.
Yurdun dört bir yanında,
Ata'mızdan armağan.
Mutlu olalım bu bayram,
Işık okullarında!

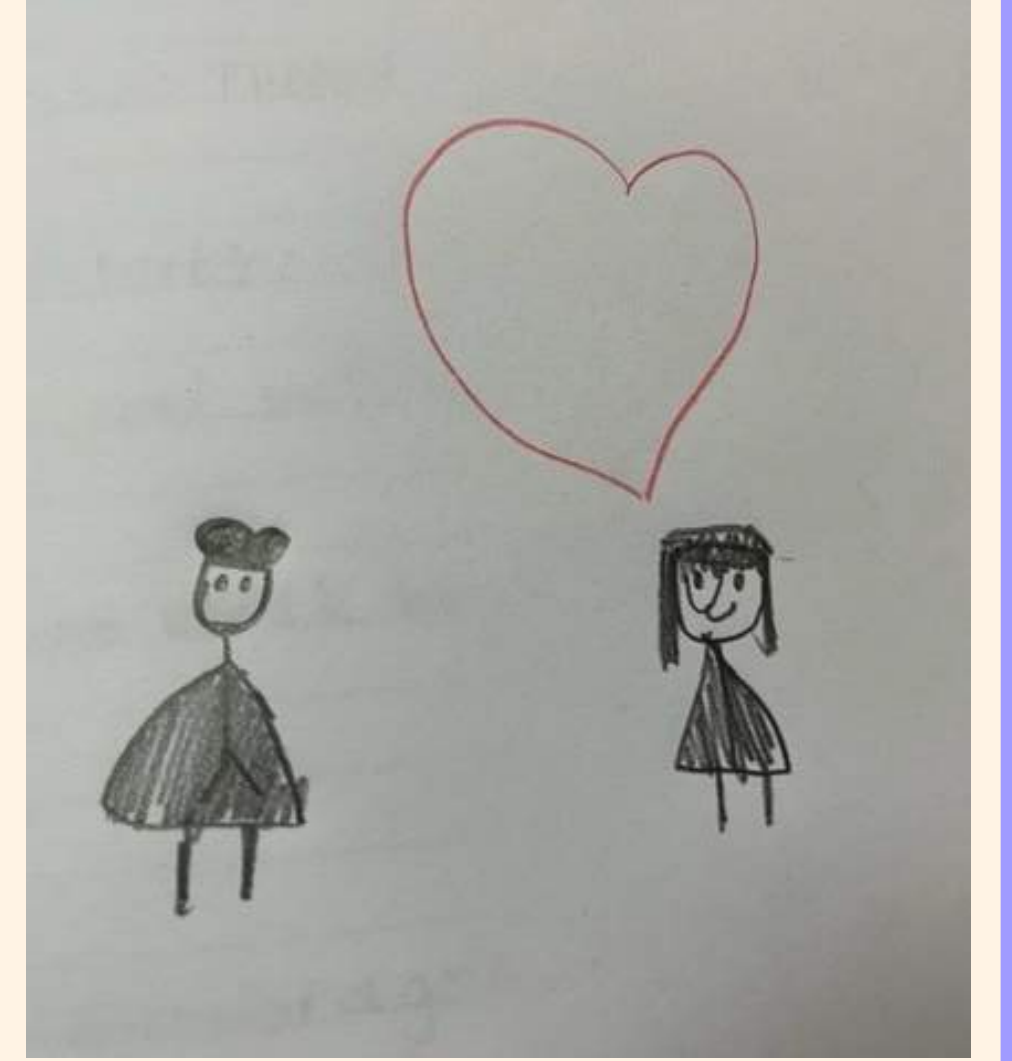
NİL ADA O.

ŞİİR

ARKADAŞLIK

Hep güvenirim ona
En iyi, en kötü zamanlarım onunla geçer.
Keşke her an yanımda olsa
Canım arkadaşım.
Kardeş gibiyiz onunla
En iyi arkadaşım
Canımdır o
En iyi arkadaşım.

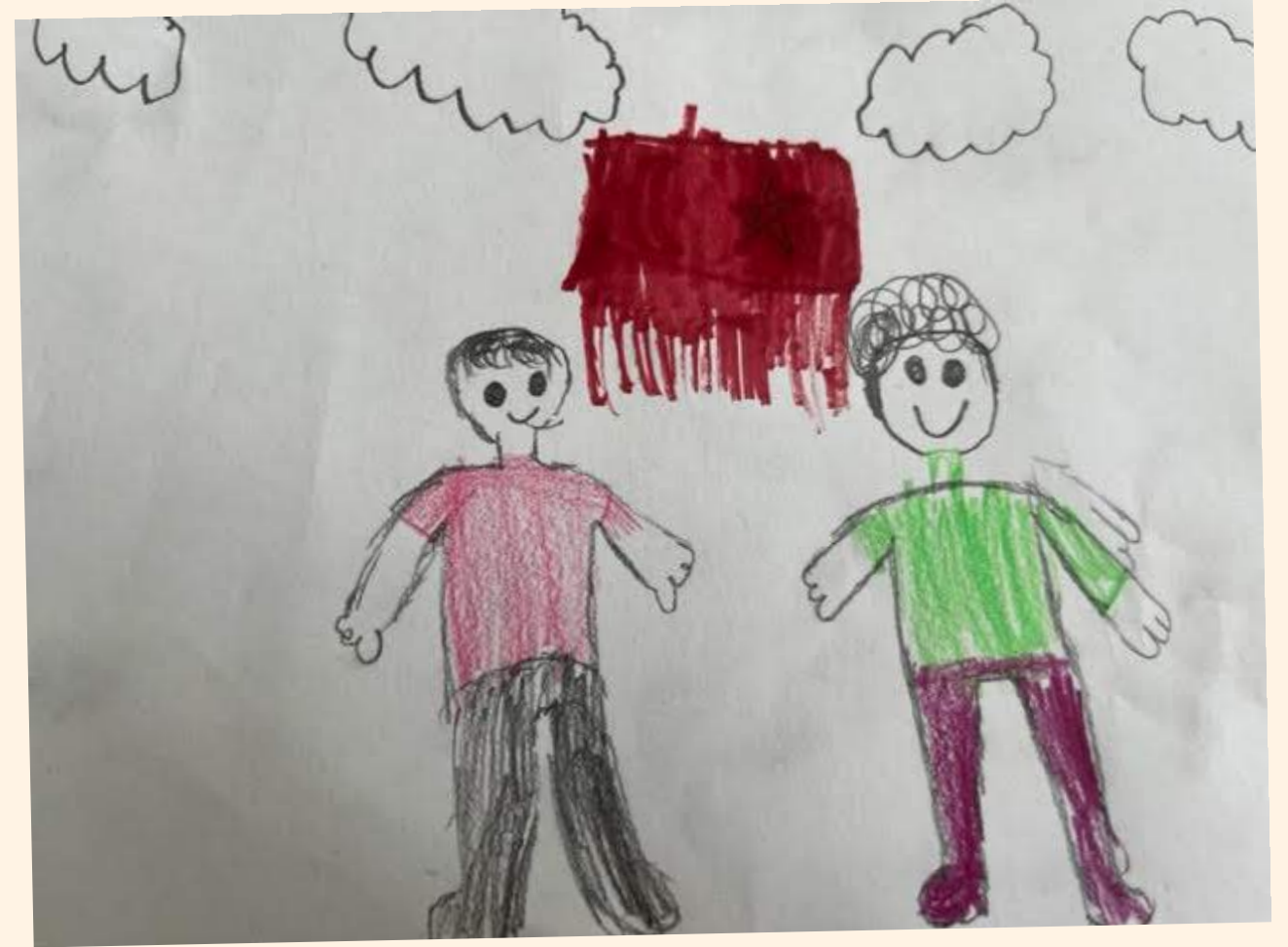

ALYA NAZ Ö.

ŞİİR

ARKADAŞIM

Yanımda olan
Bana yardımcı olan
Canım arkadaşım benim.
Beni çok seven
Aramız çok iyi onunla
Her gün benimle konuşan
Canım arkadaşım benim.

EREN T.

ŞİİR

KİTAP

Kitap çok güzeldir
Okuması keyiflidir
Çok eğlencelidir
Çok da önemlidir.
Okuduğumda hayallere dalarım
İyi şeyler düşünüp,
Mutlu hissedirim.
Çok da eğlenirim.

ALP B.

ŞİİR

YAZ GELDİ

Yaz geldi yaşasın!
Kumsala gider,
Kumdan kale yaparız.
Güler, güler eğleniriz,
Denize girer, eğleniriz.
Yiyecek olarak kiraz, çilek
Ve daha bir sürü yaz meyvesi!
Bodrum'a, Antalya'ya, nereye gitsek
Eğleniriz çünkü yaz geldi!
Hep yaz olsa gülsük eğlensek
Tatile çıksak keşke.
Daha çok var havaların soğumasına
Çünkü yaz geldi!

İNCİ A.

ŞİİR

KİTAPLARIM

Kitaplarım var benim,
Onlarca...
Okudukça onları,
Hayallere dalarım.
Bir gün Avustralya'da,
Koalaları severim.
Birgün Küçük Prens'le,
Sohbet ederim.
Küçük Kara Balık'ı unutmuyum hiç!
Onunla denizleri aşarım.
Benim yalnızlığımı dindiren,
Ufkumu ta uzaya ulaştıran.
Kitaplarım var benim,
Can dostlarım....

LEYLA E.

ŞİİR

23 NİSAN

23 Nisan geldi,
Çocuklara bayram geldi.
Okullar coşku dolu,
Çocuklar mutluluk dolu.

Ülkemize barış geldi,
Bu 23 Nisan'ın marifeti.
Oynayalım, eğlenelim,
Bugünler hepimizin.

OKAN P.

ŞİİR

ÇOCUK BAYRAMI

Çocuklar coşsun,
Bu onların bayramı.
Koşsun oynasınlar,
Yaşasınlar hayatı.

Atatürk armağan etti,
Çocuklar kutlamaya devam etti.
En güzel milli bayram,
Kutlayalım en coşkuyla.

CAN B.

ŞİİR

GÜZEL ÜLKEM

Antep' e gidelim, fıstığını yiyelim.
Bodrum'a gidelim, denizinde yüzelim.
İstanbul'a gidelim, Galata'yı görelim.
Urfa'ya gidelim, isotunu yiyelim.
Mardin'e gidelim, kalesinde gezelim.
Ankara'ya gidelim, Ata'mızı analım.
Edirne'ye gidelim, ciğerinden tadalım.
İşte güzel ülkem Türkiye'm!

DEFNE B.

ŞİİR

29 EKİM

Atatürk'ten emanet.

Kırmızı bayrağım gökte dalgalanıyor.

Tüm ülkeye bu bayram.

Yaşasın 29 Ekim

Atatürk olmasaydı ülkemiz olmazdı.

Atatürk'ü çok seviyoruz.

BATU K.

ŞİİR

23 NİSAN

23 Nisan kutlu olsun.
Her günümüz mutlu olsun.
Atatürk armağan etti.
Bizim için en özel bayram.
Biz kutlarız bu bayramı.

Meclis kuruldu bugün.
İşte en güzel gün.
Mutlu olduk o gün.
Bağımsızlığımızı kazandığımız gündü.

BURAK Ş.

ŞİİR

DOSTLAR

Dostuz biz seninle.
Hep birlikte,
Zor zamanda birbirimizle,
Temmuz ve ağustos gibiyiz biz.
İyi günde birbirimizle.
Dostuz biz seninle.
El ele hep elimiz.
Mutluluk bizimle.

MİNA Ö.

ŞİİR

23 NİSAN

23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramımızı Atatürk ilan etti.

Çocuklar bu bayrama çok sevindi.

Mustafa Kemal Atatürk çocukları çok seviyordu.

İlk Cumhurbaşkanımız Atatürk.

Çocuklar mutluluk duydu.

23 Nisan'da balonlar havada uçtu.

23 Nisan kutlu mutlu olsun.

Yaşasın 23 Nisan, Yaşasın Atatürk!

KEREM O.

ŞİİR

23 NİSAN

Sevinsin çocuklar.
Geldi 23 Nisan.
Neşe doluyor insan,
Yaşasın 23 Nisan, seviniyor insan.

Gelmez asla sonu 23 Nisan'ın.
Eğleniyor çocuklar,
Seviniyor insanlar,
Yaşasın 23 Nisan.

ÖMER TUNA S.

ŞİİR

19 MAYIS

Gençlerin neşe duyduğu,
Hepimizin bayramı,
Ata'mızdan armağan,
Mutluluk simgesi,
Ata'mızın bize verdiği 19 Mayıs.
Kurtuluş mücadelesinin başladığı o gün,
Ata'm Samsun'da,
Kutlu olsun bayramımız.

UZAY D.

ŞİİR

ATATÜRK

Atatürk kalbimizi doldurdun,
Çiçeklerle sevgi ve yüreklerle,
Dünyayı çevirdin cennete,
Uyguladın kararlarını emin bir şekilde.
Kurtardın ülkemizi emeklerinle,
Ne kadar teşekkür etsek yetmez senin gibi birine.

ÖMER B.

ŞİİR

23 NİSAN KUTLU OLSUN

23 Nisan geldi.

Çocuklar mutlu oldu.

Herkesin yüzüne bir tane tebessüm geldi.

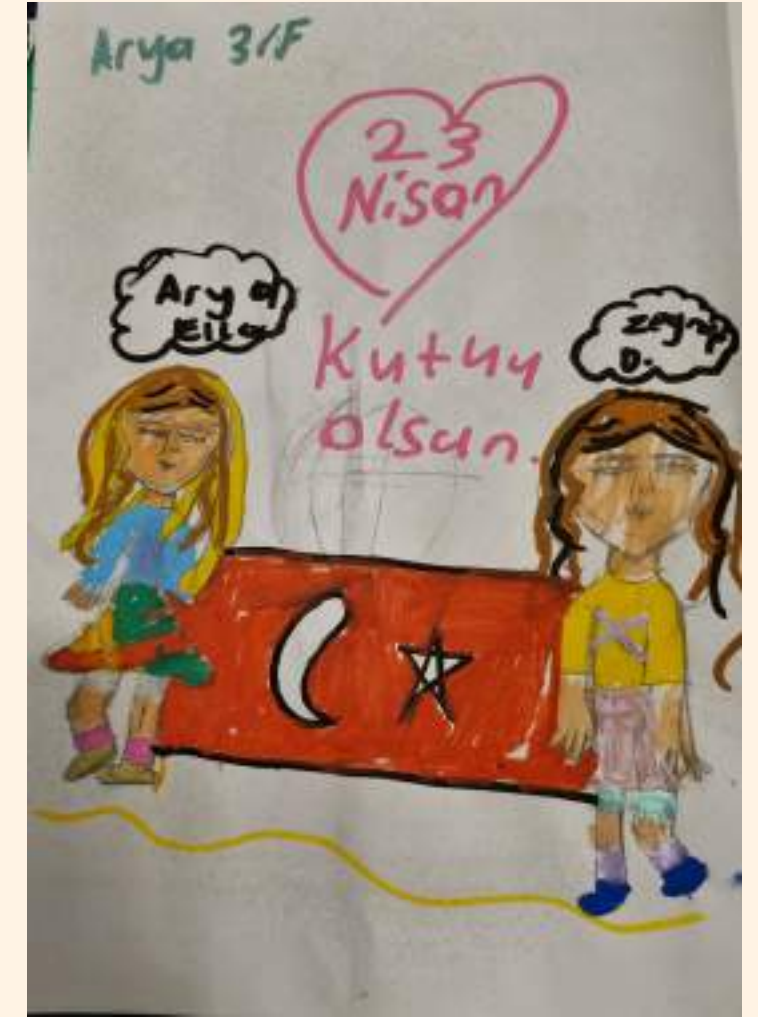
23 Nisan için bayraklar asıldı.

Ulusal egemenlik geldi.

Herkes mutlu oldu.

Dünyamız güldü.

ARYA ELLA K.

ŞİİR

19 MAYIS 1919

Bugün büyük gün,
En güzel bayram 19 Mayıs
Canım Ata'm,
Her şey Samsun'da başladı.
Kurtuluş Savaşı başladı.
Özgürlük kazanıldı.
İyi ki varsın canım Ata'm!

ASYA DENİZ O.

ŞİİR

ON DOKUZ MAYIS

O gün büyük bir savaş başladı,
Ne mucize bir gündü.
Dolup taştı, vapuru bekleyenler,
Ordu gibiydi kalabalık,
Korkumuz yoktu o gün,
Umudumuz çoktu.
Zümrüt gibi bir lider,
Mahalleler, sokaklar,
Atatürk her yeri gezdi.
Yurdumuzu kurtardı,
Işık saçtı her yere.
Saygılarım, sevgilerim Atatürk'e.

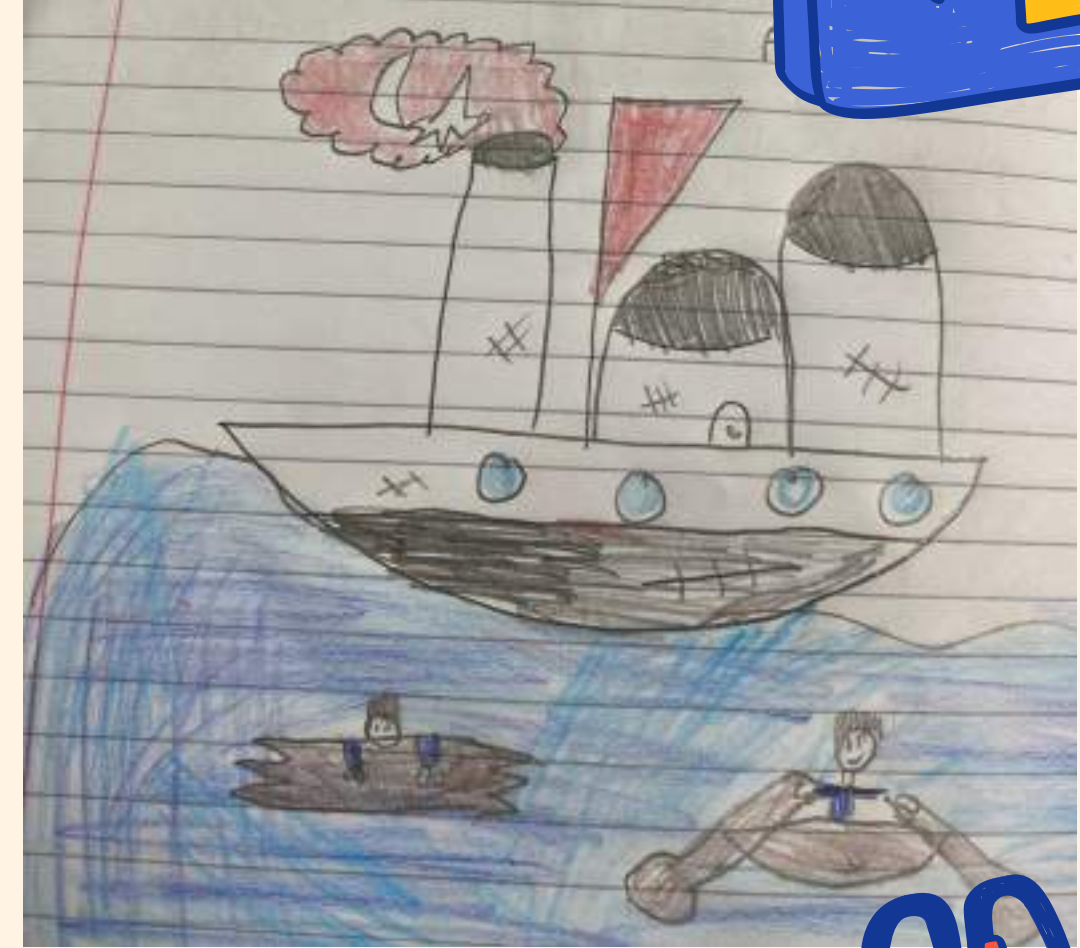
ARMİN D. E.

ŞİİR

ON DOKUZ MAYIS

On dokuz mayısta,
Neşe doldu herkese,
Doğduğum gün dedi,
O gün Atatürk herkese.
Kurtuluş Savaşı,
Uzun zaman sürdü.
Zaman geçmiyordu, bir türlü.
Mayıs geldi sonunda,
Asla pes etmedi hiç kimse,
Yılmadan savaştılar,
Işıldadı her yer ,
Senin sayende Atatürk.

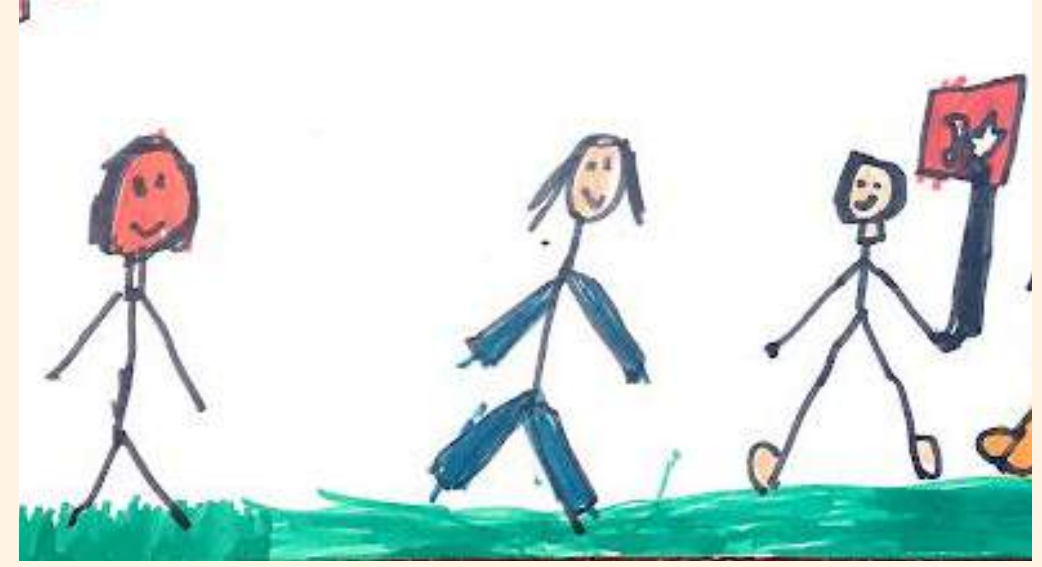
ALYA M. A.

ŞİİR

MUSTAFA KEMAL PAŞA

Onlarca yıl geçse de,
Nasıl unuturuz o günü?
Dalgalanıyor bayrağımız göklerde,
Okuruz en güzel okullarda.
Kemal Paşa geçti,
Uzun uzun yollardan.
Zaman geçmek bilmedi,
Mutluluk sonunda geldi.
Anmayı hiç unutmayız seni,
Yanımdayız her zaman,
Işıklar saçarız,
Sevgiyle anarız seni.

Sinan M. S.

ANI

VOLEYBOL ANISI

Bir nisan ayı voleybola gitmek için yola çıkmıştım. Voleybolda arkadaşım Duru ile karşılaştım. Duru'ya "Merhaba." dedim ve o da bana "Merhaba Ece." dedi. Daha sonra voleybol hocamız bizi çağırdı ve "Voleybol başlıyor." dedi. Hemen dört tur koşmaya başladık. Voleybol hocamız eşleşmemizi söyledi. Duru "Beraber eş olalım mı?" diye sordu. Ben de çok sevindim ve "Evet." dedim. Voleybol antrenmanımızın sonuna geldik ve çok yorgun bir haldeydim. "Doğum günüm şimdi değil." diye geçirdim. Sesli düşündüğümü anladım ve herkes bana baktı. İçimden rezil oldum dedim ve yine sesli düşünmüşüm. Herkes bana bakıyordu. Niye bana baktıklarını anlayamamıştım. Annem nazikçe "Ece sesli düşündün." dedi ve gülümsediler. Ben utancımdan "Ne?" dedim. Duru yanıma geldi ve "Ece biliyorum çok utandın." dedi. Sonra Ayşe yanıma geldi ve "Hiç üzülme Ece." dedi. Anneme artık gitmek istediğimi söyledim. Eve geldiğimde çok yorgun bir haldeydim ve uykuya daldım.

ECE B.

ANI

KİM SEVMEZ

Merhaba, ben Doruk. Dokuz yaşındayım. Evet, doğru bildiniz yine o güzel yazar. Tamam çok abarttım. Neyse, ben futbolcu olmak istiyorum, yazar değil.

Evet, başlıyorum. Mayıs ayının dördüydü. Gece saat dokuzda tam uyuyacaktım ki kapı çaldı. "Kim o?" dedim. Gelen abimdi, kapıyı açtım. Abim girdiği gibi "Camdan bak." dedi. Meraklandım ve içimde tuhaf bir his vardı. Acaba bir araba mıydı? Motor muydu? Ev miydi? En iyisi bakmaktı. Cama gittim ve dışarı baktım. Bir de ne göreyim kocaman bir itfaiye arabası vardı. Neden geldiğini başta anlayamadım, yangın var sandım. Sonra nedenini anlayınca daha da şaşırdım. Ağaca çıkan bir kediyi indirmek için gelmişler. Daha önce böyle bir şey duymamıştım.

Eğer benim kedime böyle bir şey olsa ne yapardım diye düşündüm. Neyse ki bana böyle bir şey olmamıştı çünkü ben ağaca çıkamam ki. Neyse, ben hayvanları çok severim. Onlar sokakta başı boş, yardıma ihtiyaçları olan şekilde dolaşırken biz nasıl keyif yapabiliriz ki? Onların da bizim gibi güvenli bir hayatı olmalı.

Benim de bir kedim var. Adı Sırnav. Çok tatlı bir kedir. Hiç ısırma, tırmalama gibi huyları yoktur. Herkese de kendini sevdirebilir. Çok üzüldüğüm bir konu var çünkü Sırnav çok yaşlı. Tam 14 yaşında. Sırnav'ı ve tüm kedileri çok seviyorum, iyi yaşamalarını istiyorum. O yüzden kedileri ve bütün hayvanları koruyalım.

DORUK Ç.

ANI

DEDEMİN HİKAYESİ

Ben size hikayemde dedemi anlatmak istedim. Çünkü bende kıymetli ve güzel anılar bıraktı.

Dedemin adı Münir'dir. Dedemin isminin anlamı "Parlayan, ışıltı saçan"dır. Kalbimde adı gibi güzel, iyi ve sevgi dolu izler bırakmıştır. Doğduğumda dedem hastaneye gelmiş ve çok mutlu olmuş. Birlikte çektiğimiz fotoğraflarda ne kadar mutlu olduğunu görüyorum. Dedem her gün beni arardı. Bazen okula götürür, bazen de beni okuldan alırdı. Her istediğimi alırdı. Bize geldiğinde satranç, lego, tavla, top, tren ve araba oyunları oynardık. Dedemle parka giderdik. Dedem araba kullanırken beni Antalya'ya, Denizli'de ise Pamukkale'ye götürmüştü ve birlikte seyahat etmiştik. Yazları Bayramoğlu'nda yazlıklarında kalırdık. Dedemle plajda yüzerdik, kumdan kale yapardık, sahilde bisiklete binerdik ve dondurma yerdik. Onunla güzel anılarımız var.

Dedemi kaybetmeden önce beni en son okuluma götürmüştü. Okula gitmeden önce bana "Oğlum, okul bilgi yuvasıdır." demişti. Dedemin bu söylediği söz ve güzel anılar daima kalbimde olacak.

ARTUN A..

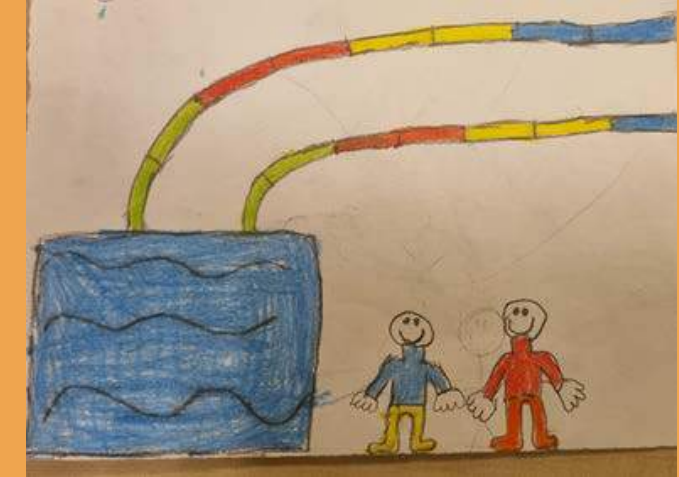

ANI

KEYİFLİ BİR TATİL

Sabah mutlu bir şekilde uyanmıştım. O gün arkadaşım ile otele gideceğim için çok heyecanlıydım. Arabada çok sıkıldığım için mola vermeye karar vermiştik. Sonra bir lokantada yemek yedikten sonra tekrar yolumuza devam etmiştik. Otele ilk geldiğimizde önce havuza gitmiştik. Ben orada kaydırağı çok merak etmiştim ama kaymaya çok korkmuştum. Sonra merakla hemen kaydıraklı havuza gitmiştik. Kaydırakta kaymıştım ve çok eğlenmişim. Havuzdan sonra lokantada yemek yemiştik. Yemek yedikten sonra babam beni eğlence merkezine götürmüştü. Orada çok eğlenmişim. Akşam olmuştu ve otelden ayrılma zamanı gelmişti. O yüzden ben çok sevinmişim. Çünkü evimi çok özlemiştim. Eve gelince içimi bir sevgi kaplamıştı. O günden sonra bu anıyı hiç unutmamıştım, güzel bir tatil geçirdiğim için çok mutlu olmuşum.

EMİRHAN P.

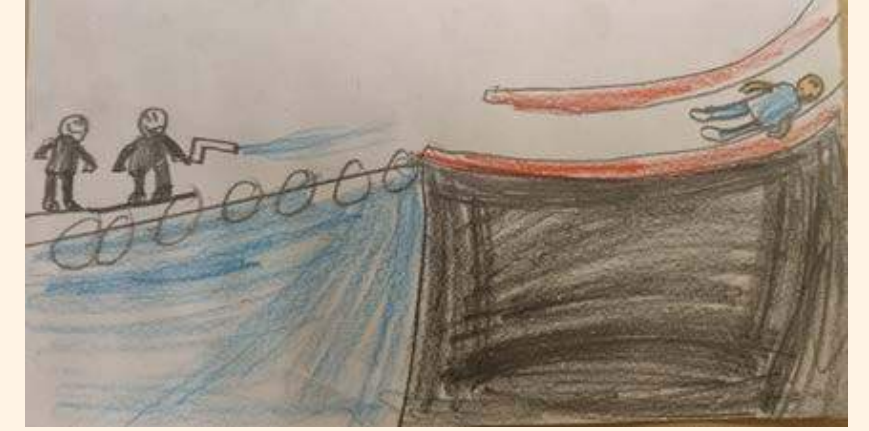

ANI

YENİ ARKADAŞLAR

Merhaba benim adım Can. Ben 9 yaşımdayım. Ben duyarlı, eğlenceli, keyfine düşkün biriyim. Sizinle bir anımı paylaşmak istiyorum. Bir gün ailemle Afyon'a gitmeye karar verdik. Hazırlanıp yola çıktık. Yolculuk üç saat sürdü. Afyon'a vardığımızda önce yemek yedik. Sonra havuza girdik. Daha sonra iki çocukla arkadaş oldum. Akşam olunca yemek yedik, iki arkadaşımın oyun salonuna gittik. Playstation oynadık. Annem çağırınca odaya gidip uyudum. Diğer gün bir festival vardı, ona katıldık. Oyunlar oynadık. Dans ettik. Afyon'dan ayrılma zamanı gelmişti. Arkadaşlarımla yeni tatil planı yaptık. Eve vardığımızda akşam olmuştu. Yeni arkadaşlarımı hatırlayarak uyudum.

CAN E.

ANI

KATAMARAN

Bir yaz günü ailem katamaran kiralamıştı. İki güne denize açılacaktık. Poyrazlar da bizimle geliyordu. Katamarana bindiğimizde hemen yerleştik. Ben ve Poyraz aynı odada (Deluxe) kaldık. Böylelikle birlikte Roblox oynayacaktık. Kardeşimin odası (Lux) aşağı kattaydı. Benim ailem ve Poyraz'ın ailesi en üst kattaki iki odada (VIP) kalacaktı.

Denizdeyiz. Babam bize kokteyl yapıyordu. Biz de Roblox oynuyorduk. Kokteylimizi içtikten sonra katamaran jakuzisine gittik. Bir iki saat uyumuşuz. Kardeşim, annemden makarna yapmasını istiyordu. Poyrazla odamıza çıktık. Odamızda yarım saat Roblox oynadık. Poyraz'ın babası "Ada'ya geldik." diye anons yaptı. Babam, ben, Poyraz ve Poyraz'ın babası hemen katamaranın arkasına gittik. Kardeşim ve annem uyuyordu. Biz de Ada'yı gezmek için dışarı çıktık. Harika bir ada tatiliydi. Çok güzel zaman geçirdik.

OSMAN KEMAL A.

ANI

KATAMARAN GEZİSİ

Geçen yaz tatilinde arkadaşımın katamaranına binmişim. Birlikte katamarandaki trambolinden denize atlayıp durduk ve çok güzel zaman geçirdik. Suda deniz hıyarı bile gördük. Birlikte çok güzel etkinlikler yaptık, katamaranın en tepesine tırmandık. Ardından birkaç dakika sonra yola koyulduk. Yolda balık tuttuk. Arkadaşımla oyunlar oynadık. Çok güzel bir yaz tatili geçirdim. Unutamayacağım bir tatil oldu.

POYRAZ G.

ANI

İNTO

İnto'yla yazın tanışmıştık. Renkleri siyah beyazdı. Tüyleri yumuşacıktı. Tek sorun tanıştıktan sonra bana gelmemeye başladı. İnto'nun kafesinin çıkma yerine kocaman bir taş düşmüştü. Tavşanlar dışarı çıkamayınca ben de taşı nasıl çıkaracağımı düşündüm. Günler geçti ve ben bir şey bulamadım. Aradan zaman geçti, gidip baktığımda ne gördüm bilemezsiniz, kafesin yanında bir tünel. İnto ve diğer tavşanlar çukurdan çıkabiliyordu artık.

Akşam üstüydü ve hava biraz karanlıktı, o tavşan kafesine baktım. İnto ve diğer tavşanlar yoktu. Bahçeyi aradım ama yoklardı. Hüzünle eve döndüm. İşte o gün, tekrar karşılaştığımda ona mükemmel bir havuç ve sıcacık bir kucak verecektim.

İLGE Y.

ANI

REÇEL'İN BİR GÜNLÜK ANISI

Bir Ege köyünde, saklı bir konakta tanıştım Reçel ile. Reçel kim mi? Reçel zeki, çok hareketli ve üzgün bir köpekti. Reçel, sürgülü kapıları bir patisi ile açabilecek kadar ve bir cevizi kırıp yiyebilecek kadar zekiydi. Serin bir ilkbahar akşamında, ateşin sıcaklığı yüzüme vururken Reçel'in gözleri yavaşça kapanmaya başlamıştı. Usulca yerinden kalktı, patisi ile sürgülü kapıyı açıp yatağına gitti. Sabah uyandığımda ilk aklıma gelen şey, Reçel'di, hemen yanına koştum. Birlikte saklı konağın bahçesinde dolaştık. İlkbaharla beraber doğa uyanmış, her yerde gelincikler açmıştı. Havanın kokusunu ve Reçel ile geçirdiğim bu anı içime çekiyordum çünkü birazdan ona ve saklı konağa veda edecektim.

CEMRE Ö.

ANI

ANTALYA YOLCULUĞU

Sıcak bir yaz gecesiydi. Gece erkenden yattık çünkü sabah tatil için Antalya'ya gidecektik.

Sabah beşte uyandık ve bavullarımızı arabaya koyup yola çıktık.

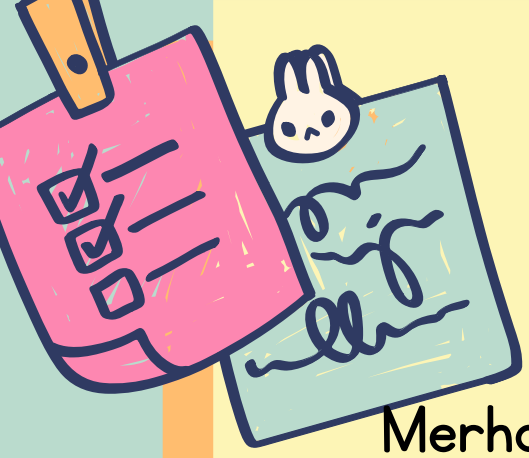
Çeşme'den Antalya'ya doğru yola çıktık. Ablamla ben arabanın arka koltuğunda uyukluyorduk. Dedem ve anneannem de ön koltukta sırayla arabayı kullanıyorlardı. Bir ara dedem hız sınırını aşmış ve radara yakalanmıştı. Polis arabamızı kenara çekmemizi istedi. Dedeme hız sınırını aştığımızı ve ceza ödememiz gerektiğini söyledi. Dedem hız sınırını aştığımızı ve ceza ödememiz gerektiğini söyledi. Dedem çok üzülmüştü.

Hatasını anladı. Bir daha hız sınırını hiç aşmadan yolumuza devam ettik.

Antalya'ya üç saat sonra ulaşabilmiştik. Yaşadığımız üzüntüyü unutmak için hep birlikte denize girdik ve yüzdük.

L. TUANA T.

KEDİ OLARAK HAYATIM

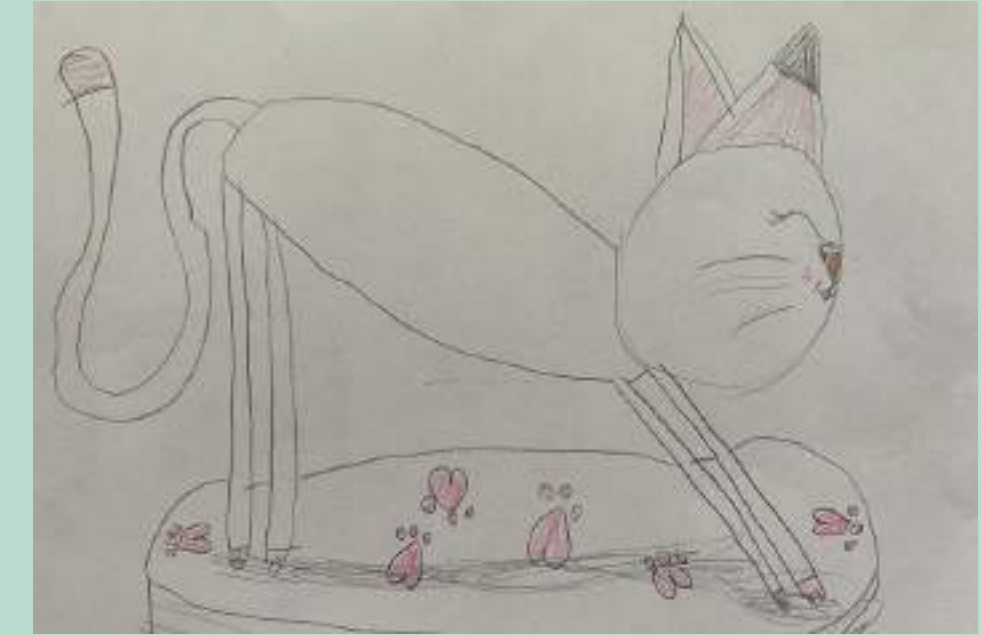
Merhaba, ben Mia. Ben bir kediyim. Annem Sofia ve abim Leon ile bir kutunun içinde yaşıyorum. Ayrıca ben ailedeki en küçük kediyim. Benim rengim beyaz, abim gri, annem de sarı renkte. Evimiz bir sokaktaki bahçenin içinde. Ben bu kutunun içinde yaşamaktan bıktım ama benim dışında kimse bundan şikayetçi değil.

Bir gün annem ve abim uyurken bahçeyi gezmeye karar verdim ve etrafta dolanmaya başladım. Zaten acıkmıştım, yiyecek de bulmam lazımdı. Bir ağaç gördüm, üstünde bir kuş yuvası vardı. O ağaca çıktım. Kuş yuvasının içinde bir yumurta vardı. Benim yumurta yemediğimi düşünüyor olabilirsiniz ama ben aslında yumurta yiyorum. Yumurtamı bitirdikten sonra içinde soba olan bir ev gördüm. Oraya doğru koştum ve penceresinden baktım. İçerisi çok güzeldi. Pencerenin azıcık aralık olduğunu fark ettiğimde hemen içeri girdim. Başım derde girecekmiş gibi hissediyordum ama evde kimse görünmüyordu. Sonra birden ayak sesleri duymaya başladım. Ben de koltuğun altına saklandım. Bir adam içeri girdi ve içeri girerken kullandığım pencereyi kapattı. Bu hiç iyi olmadı. Çok korkmuştum. Zaten adam yerde kedi tüyleri görünce çıldırdı, kim bilir beni görürse ne yapardı. Belli ki adam temizlik hastasıydı. Çünkü koltuğun altı pırlıl pırlıldı. Ama adamın fotoğraflarını görünce iyice korktum. Meğer adam bir hayvan toplayıcısıymış.

Adam süpürgeyi almaya gittiğinde annemin sesini duydum, penceredeydi. Annem pencereyi açmayı başardı. Ben de tırmanıp pencereden dışarı çıktım ve annemle birlikte yuvamıza döndük.

BADE H.

HİKÂYE

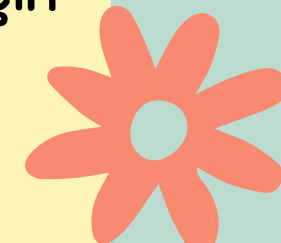
AHMET'İN YENİ OYUNCAĞI

Ahmet adında sessiz sakin, kendi halinde, 8 yaşında bir çocuk varmış. Bir sabah Ahmet uyandığında odasında bir robot bulmuş. Robotun nasıl buraya gelmiş olabileceğini düşünmüş.

Sonra annesine “Anne odamda değişik bir robot var.” diye seslenmiş. Annesi “Tamam oğlum, gelip bakayım.” demiş. Annesi, Ahmet'in odasına gelip bakmış ve çok şaşırılmış “Oğlum bu robot ne zaman geldi senin odana?” demiş. Ahmet “Bilmiyorum anne, sanırım ben uyurken gelmiş.” demiş. Daha sonra babası gelip Ahmet'e sürpriz yaptığını söylemiş. Ahmet çok sevinmiş. Annesi “Öğlen olunca sahile gidelim, ama robotunu alma.” demiş. Ahmet, yeni robotuyla oynamak istediği için gizlice çantasına koymuş. Sahile, annesinin arkadaşı ve onun 5 yaşındaki oğlu Berke de gelmiş.

Ahmet ile Berke kumda oynarken Berke robotu ıslatmış. Robot değişik sesler çıkarmaya başlamış, bir bakmışlar robot bozulmuş. Ahmet, annesini dinlemediği için çok üzülmüş. Robotu tamirciye götürmek zorunda kalmışlar.

KEREM FARUK P.

HİKÂYE

KÖPEKLER

Sinem ve Eda iki kız kardeşti ve çok iyi anlaşılırdı. Bir gün, Sinem ile Eda'yı anneleri parka götürmüştü. Sonbahar olduğu için hava biraz serindi ve parkta yürüyüş yapıyorlardı.

Sinem'in ayağı birden takıldı ve yere düştü. Yerden kalkarken biraz ilerideki kulübeyi gördü. İçinde minicik bir köpek vardı. Köpek, kahverengi, minik, sevimli bir köpekti ve uyuyordu. Eda hemen "Anne bu köpeği sahiplenebilir miyiz?" diye sordu. Annesi "Emin misiniz?" diye cevap verdi. Kızlar çok istiyorlardı ama annesi pek emin değildi. Annesi tekrar "Bu köpeğin sorumluluğunu alabileceğinizden emin misiniz?" diye kararlı ve meraklı bir şekilde sordu. Kızlar "Evet." dediler ve ağlayacak gibi oldular. Anneleri kızlarını üzmemek için o köpeği sahiplendi.

Aradan bir yıl geçti. Kızlar bu bir yıl boyunca köpeğe çok iyi baktılar, onu hiç yalnız bırakmadılar. Anneleri bu davranışlarından dolayı onlara ikinci bir köpek daha aldı. Kızlar yeni köpeklerine de çok iyi baktılar ve tüm köpekleriyle mutlu yaşadılar.

NEVA Ç.

HİKÂYE

EVDE YALNIZ KALDIK

Bir yılbaşı gecesinde Bora arkadaşları Efe, Baran ve Attila'yla birlikte ateşe bakıyordu. Bu sırada aileleri dedi ki "Biz gidiyoruz çocuklar. Saat 00.00'da geleceğiz." Böylece Baran, Bora, Efe ve Attila evde yalnız kaldılar. Bir anda kapı çaldı, geleni merak ettiler. Kapıyı açtıklarında Ömer Altuğ'un geldiğini gördüler ve mutlu oldular.

Attila "Karda oynayalım mı?" dedi. Baran saklambaç oynamayı, Ömer Altuğ video oyunu oynamayı önerdi. Bunlar konuşulurken evin önüne bir araba geldi. İçinden inen adamların hırsız olduğunu hepsi anladı. Komşularını soymaya geldiklerini düşündüler. Yine de tuzaklar kurup önlemler aldılar. İyi ki bu tuzakları kurdular, hırsızlar onların evine de geldi. Bir hırsız kapıyı açmaya çalıştıysa da elektrikle etkisiz kaldı ama diğer hırsızlar girebildi. Bu hırsızların da merdivenleri çıkarken başlarına kovayla su döküldü ve ayaklarına dikenler battı. Hırsızlar kaçtılar.

Hemen ardından çocukların aileleri eve geri döndü. Baran, Bora, Efe, Ömer Altuğ ve Attila ailelerine olanları söylemediler ve bu macera aralarında bir sır olarak kaldı.

ATTILA A.

HİKÂYE

TURNUVA KAZANMAK

29 Nisan 2023 tarihinde Ömer, Ege ve Demir adında üç arkadaş masa tenisi turnuvasına gitmiş. Fakat turnuvada Xu Xin varmış. (Dünya'nın en iyi masa tenisçisi, 2016 Rio Masa Tenisi olimpiyatları şampiyonu) Turnuva çiftli oynanıyormuş. Finalde Ömer'le Ege aynı takımda, Xu Xin ile Demir de diğer takımda olmuş. Tahmin edeceğiniz gibi maçı Xu Xin ile Demir kazanmış. Maç bittikten sonra ise Demir ve Xu Xin maç yapmış, Xu Xin ezici bir skorla (11 - 0) Demir'i yenmiş ve turnuvanın kazananı olmuş. Ömer, Ege ve Demir bunun ardından çok sinirlenmiş, çünkü turnuva 11 - 12 yaş arası ama Xu Xin 25 yaşındaymış.

Aradan zaman geçmiş. Demir, sonraki turnuvaya hazırlanıyormuş. Turnuva zamanı gelmiş ve turnuvaya gitmişler. Adam Bobrow ve Otto Tenilia'yla karşılaşmışlar (İkisi de daha önce şampiyonalarda birinci olmuş). Turnuvada Demir ilk elenen olmuş. Ömer ve Ege finalde takım olmuşlar. Ancak bu sefer de Adam Bobrow ile Otto Tenilia takım olmuş ve maç yapmışlar. Ege ve Ömer kaybetmiş.

Başka bir turnuva daha olacakmış bu sefer Ömer ve Ege gizli kozlarını kullanarak öğretmenlerini de turnuvaya sokmuşlar. Neyse ki bu kez hiç şampiyon gelmediğinden birinci olmuşlar.

ÖMER A.

HİKÂYE

RONALDO KAPTAN VE ARKADAŞLARI

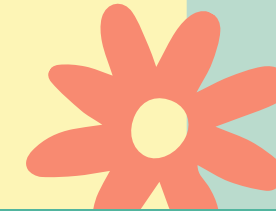
Bir yaz günü Ronaldo Kaptan arkadaşları Messi, Mbappe, Neymar, Haaland, Benzema, Salah ile birlikte denizde Ronaldo Kaptan'ın A Plus gemisiyle geziyorlardı.

Önlerinde Korsan Kırık Ayak ve arkadaşlarıyla karşılaştılar. Korsan Kırık Ayak ve arkadaşları Ronaldo Kaptan'a futbol maçı teklif ettiler.

Maç Ronaldo Kaptan'ın adasında yapılacaktı. Kaptan Kırık Ayak "Benim sahamda yapılısın." dedi. Ronaldo Kaptan ve arkadaşları sahaya girdiler. Maç başladı. Ronaldo Neymar'a pas attı. Neymar Haaland'a pas attı. Haaland Mbappe'ye pas attı. Mbappe Salah'a pas attı. Salah da Messi'ye attı. Messi vurdu, savunmadan döndü. Ronaldo vurdu goooooo!!!!

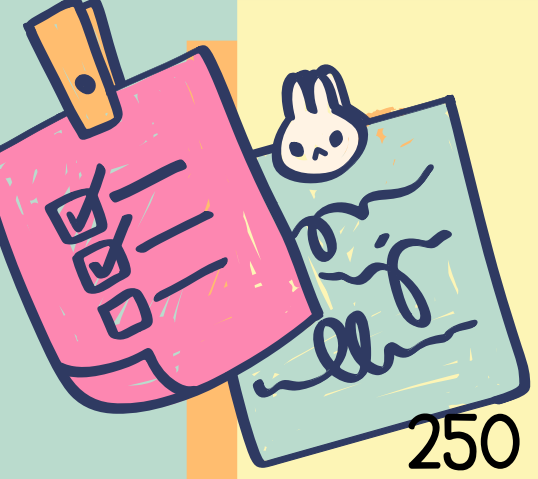
Taraftarlar çıldırdılar. Kaptan Kırık Ayak ve arkadaşları yere düştüler. Ronaldo Kaptan ve arkadaşları sevinçten yere düştüler. Sevinmek için teknik direktör Altuğ'un yanına gittiler. Maç 1-0 bitti. Ronaldo Kaptan ve arkadaşları yendiler. Kupayı Ronaldo Kaptan kaldırdı ve şampiyon oldular.

ALTUĞ Y.

HİKÂYE

KIZILDERİLİLER

250 yıl önce Amerika'nın güneyinde deniz kenarında bir kabile varmış. Orada Kızılderililer mutlu bir şekilde yaşamış. Doğayı ve doğadaki varlıkları kutsal sembolleri olarak görürlermiş. Bu Kızılderililer kendi halinde yaşayan insanlarmış.

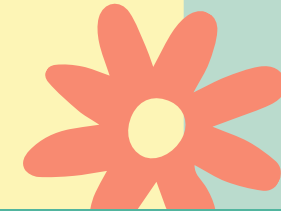
Günlerden bir gün bu kabileye denizden gemilerle beyaz adamlar gelmiş. Kızılderili kabilesi, beyaz adamlardan korkmuş. Beyaz adamlar önce her yeri incelemişler. Sonra bir anda Kızılderilileri buradan göndermeye karar vermişler. Başka Kızılderili kabilelerindeki insanları da buradan göndermek istemişler. Onların da gidecekleri çok az seçenekleri varmış. Kızılderililer bir araya gelerek ne yapacaklarını düşünmeye başlamışlar. Gidebilecekleri az yer olmasına rağmen umutlarını kaybetmemişler. Kabile şefi Oturan Boğa'nın önderliğinde bir gemi yapmaya karar vermişler. Bulabildikleri bütün tahtaları ve malzemeleri toplamaya koyulmuşlar.

Birkaç hafta sonra gemileri tamamlanmış. Yeni bir adaya taşınmışlar ve orada mutlu bir şekilde yaşamaya başlamışlar.

HİKÂYE

AREN G.

HAZINE PEŞİNDE

Ali adında bir kaptan varmış. Ali Kaptan iyi kalpli, sözünde duran, bilgili ve işini iyi yapan bir kaptanmış.

Bir gün Ali Kaptan denize açılmış. Arkadaşları Ahmet ve Hüseyin de aynı gemideymiş. Uzaklarda bir ada görmüşler. Ali Kaptan adaya çıkmaya karar vermiş. Adaya Ali Kaptan, arkadaşları Hüseyin ve Ahmet'le çıktıklarında bir hazine bulmuşlar ve hemen hazineyi gemiye çıkarmışlar. Kamarada hazine sandığını açınca içinde bol miktarda altın ve bir harita bulmuşlar. Haritanın altındaki küçük notta "Altınların devamına ulaşmak istiyorsanız haritayı takip edin!" yazıyormuş.

Ali Kaptan ve arkadaşları haritayı izleyerek hazinenin devamına ulaşmışlar. Buldukları altın ve paraları bölüşerek mutlu mesut yaşamışlar.

HİKÂYE

ALP CEM K.

DENİZ ALTINDA MACERA

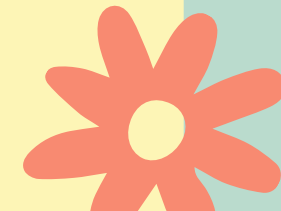
Bir grup maceracı varmış. Bir gün bu bir grup maceracı, denizin altındaki mağaranın içinde ne olduğunu merak etmiş.

Hemen denizaltılarına atlayıp mağaraya gitmek için yola çıkmışlar. Beş saat sonra mağaraya varmışlar. Mağaranın içi çok karanlıkmiş. O sırada el fenerlerini almayı unuttuklarını fark etmişler. Hemen denizaltına gidip el fenerlerini almışlar ve yine mağaraya girdiklerinde her yer aydınlıkmiş. Çok şaşırılmışlar, birden bir tane göz görmüşler ve o gözler çoğalmış. Sonra kaçmaya başlamışlar. Çok üzgünlermiş çünkü hayallerindeki hazineyi bulamamışlar.

Onlardan önce oraya gelenler onları ürküterek kaçırmış. Maceracı grup da hemen denizaltılarına binerek oradan uzaklaşmış.

YAMAN ALİ S.

HİKÂYE

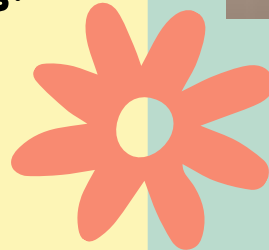
SÜRPRİZLER

Ali adında bir çocuk varmış. Ali ilkokul 4. sınıfa gidiyormuş ve okulunu çok seviyormuş. Ancak babasının işi yüzünden başka bir şehre taşınacaklarmış. Fakat bunu daha Ali bilmiyormuş. Ailesi, Ali üzülmesin diye daha ona söylememiş.

O akşam, salonda anne ve babası bu konuyu konuşurlarken Ali kulak misafiri olmuş. Ailesine hiçbir şey söylemeden odasına gitmiş. Ertesi gün Ali okulda kendi sırasında mutsuz ve ağlamaklı bir şekilde otururken öğretmeni bu durumu fark etmiş. Ne olduğunu sormuş. Ali, duyduklarını öğretmenine anlatmış ve özellikle öğretmeninden ayrılacağı için çok üzgün olduğunu söylemiş. Öğretmeni bunları duyunca gülmeye başlamış. Ali'ye "Üzülme, biliyor musun bu sene benim de bu okulda son senem. Seneye ben de yeni bir okulda çalışacağım." demiş. Ali'nin başını okşamış.

Ali eve dönünce öğretmeniyle konuştuğu konuyu annesine de anlatmış ve annesinden öğretmeniyle aynı okula gideceğini öğrenmiş. Ali çok sevinmiş, mutlulukla annesinin boynuna sarılmış.

UZAY GEZİ T.

HİKÂYE

CHEROKE KABİLESİ

Doğan Güneş, çok sevecen ve cana yakınmış. Ayrıca Küçük Ceylan adında bir kızı varmış. Günlerden bir gün Küçük Ceylan annesine sormuş “Benim doğum günüm ne zaman?”

Annesi çok şaşırılmış ve başlamış anlatmaya “Biz Cherokee Kabilesi olarak doğum günlerini kutlamayız. Eğer kutlarsak gece uykumuzda beyaz adamlar gelir ve bizim sahip olduklarımızı alıp götürür.” Küçük Ceylan üzülmüş ve şaşırılmış bir şekilde doğum gününü kutlamayı çok istediğini söylemiş. Gece yarısı herkes uyuduktan sonra arkadaşlarını eve davet ederek küçük bir parti düzenlemiş. Parti bittiği sırada Küçük Ceylan’ın çok uykusu gelmiş ve hemen uyuyakalmış.

Doğan Güneş uyandığında partiyi anlamış ve çok sinirlenmiş. Herkese “Bu doğum günü partisini kabile içinde bir sır olarak saklayalım.” demiş. Kabiledeki küçük çocuklardan biri ortalıkta konuşunca beyaz adamlar Cherokee Kabilesi’ni basarak neleri var neleri yok alıp gitmişler. Küçük Ceylan yaptıklarına çok pişman olmuş.

HİKÂYE

ASYA Ö.

MERT VE ROBİ

Robi adında bir robot vardı. Robi'nin sahipleri onu uzaya gönderdi ama Robi parçalandı.

Bir gün Robi sahile geldi, parçalarını birleştirmişti. Sonra bir ay orada kaldı. Daha sonra sahile gezmeyi seven bir aile geldi. Ailenin büyük çocuğu Mert, Robi'yi almak istedi. Mert'in annesi "Olur, alabilirsin." dedi. Mert çok sevindi. Hemen Robi'yi aldı, arabalarına koydu. Eve gider gitmez Robi ile oynamaya başladı. Acaba robotuma hangi ismi versem diye düşünürken o anda robotun üstünde Robi yazdığını gördü. Düğmeye basıp Robi'yi açtı. O günden sonra ikisi çok iyi arkadaş oldular. Mert okula başlayınca Robi de onunla geldi.

Robi'nin eski sahipleri orada Robi'yi gördüler ve onu uzaya gönderdikleri için üzüldüler, pişman oldular. Robi'yi geri almak istediler ama Mert asla kabul etmedi, robotunu onlara vermedi.

MİRA B.

HİKÂYE

SİU VE ABNAKİ KABİLESİ'NİN BARIŞI

Siu adında bir kabile varmış. Bu kabilenin en küçük üyesi Küçük Ceylan'mış. Kabile reisi Uçan Ok, Küçük Ceylan'a bir görev vermiş. Görevi patikanın önündeki çadırdan odun toplamakmış.

Küçük Ceylan odun toplamaya başlamış. Odun toplarken bir anda Abnaki Kabilesi'ni görmüş, o an aklına Abnaki Kabilesi'nin efsanesi gelmiş. Efsaneye göre Abnaki Kabilesi, kabile kabile gezip kabileleri işgal edermiş. Hemen Küçük Ceylan, Uçan Ok'un yanına gitmiş. Olanları anlatmış. O sırada konuşmalarını duyan kabilenin en güçlü üyesi olan Yaralı Kartal "Aaa! Nerede gördün onları?" demiş. Küçük Ceylan, patikanın önünde gördüğünü söylemiş. Uçan Ok önde, Yaralı Kartal ve Küçük Ceylan arkada, heyecan ve korkuyla Abnaki Kabilesi'nin reisi Fırtına'yı aramaya koyulmuşlar.

Onu obasında bulur bulmaz "Sizler topraklarımızı almaya mı geldiniz?" diye sormuşlar. Fırtına gülmeye başlamış. "Siz, bir efsaneye mi inandınız? O sadece bir efsane." demiş. O günden sonra Abnaki Kabilesi ve Siu Kabilesi arkadaş olmuşlar.

ELA B.

HİKÂYE

BİZİM GEZEĞENLER

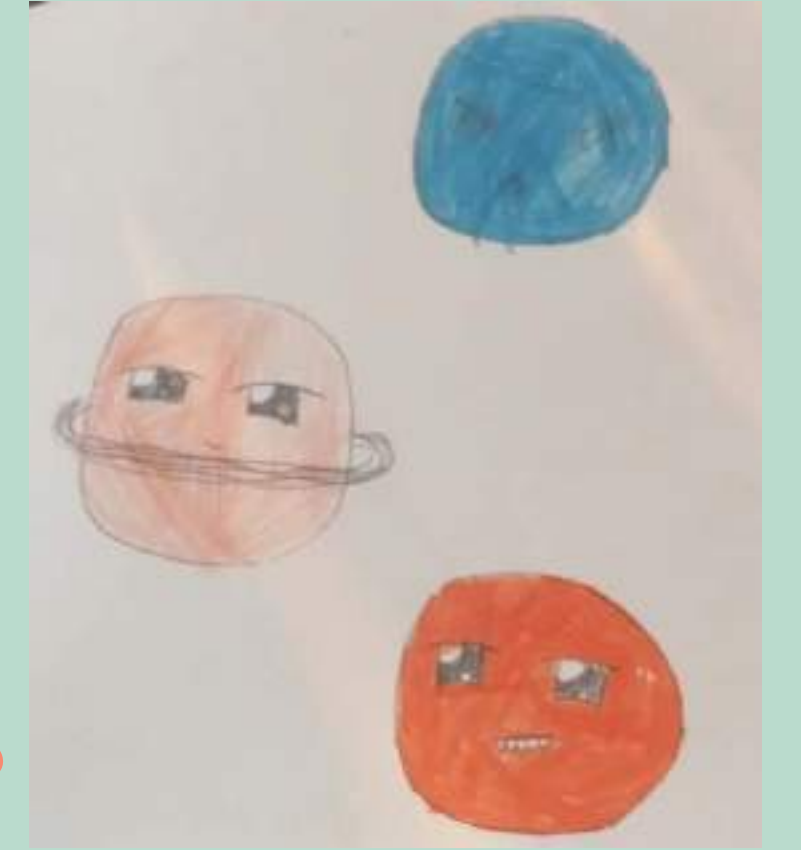
Bir varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde kalbur saman içinde gezegenler mışıl mışıl uyurken birden “Pat, çat, çut...” diye sesler duyulmuş. Venüs, çok korkak olduğu için çığlık çığlığa bağırmış. Bunu duyan Uranüs, çok sinirli olduğu için Venüs’e öfkelenmiş. Jüpiter, Güneş Sistemi’nde en mutlu gezegen olduğu için onları sakinleştirmeye çalışmış.

Bir anda Jüpiter “Çocuklar hemen bakın buraya, o ses meteor yağmuruymuş!” diye seslenmiş. Bunu duyan Venüs ve Uranüs korkudan titremişler. Meteorların üzerlerine gelebileceğini düşünmüşler. Sonrasında buldukları Güneş Sistemi’ni terk etmişler. İlk önce komşu sisteme gitmişler. Orada kırmızı, sarı ve yeşil parlak ışıklar görmüşler. Oranın bir lego gezegeni olduğunu fark etmişler. Bizim gezegenler Venüs ve Uranüs gezegenlerini dolaşmaya çıkmışlar.

Gezegende her şeyin legodan olduğunu görmüşler. Sonra hemen kendi sistemlerine dönmüşler. Çünkü diğer gezegen çok kalabalık ve gürültülü gelmiş. O günden sonra hiçbir yere gitmek istememişler.

LİNA YADE K.

HİKÂYE

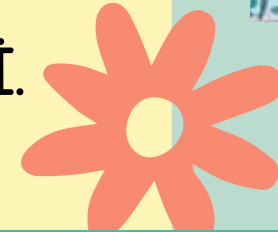

EKOSİSTEME YARDIM

Uzak bir ülkede aynı apartmanda yaşayan beş kişi varmış. Adları Seval Teyze, Kemal, Arda Ağabey, Cemre imiş. Seval Teyze ve Kemal, atıkları ayrıştırıp geri dönüşüm kutusuna ya da komposta atarmış. Diğerleri de bunları önemsemez ve paralarını boş şeylere harcarlarmış. Bir gün Arda Ağabey ve Cemre kızmışlar. “Bu kokudan bıktım, her gün evim çok kötü kokuyor.” demişler. Seval Teyze ve Kemal hemen koşup balkona gelmişler. “Ne oldu? Ne oldu?” diye sormuşlar. Diğerleri kızgın ve kıpkırmızıymış. Onlara ve kompost yapanlara, geri dönüşüm kutularına bakmışlar. Birden güzel bir koku gelmiş. “Bu koku da ne?” diye düşünmeye başlamışlar. Balkondan bir kız çıkmış. Adı da Ayşe imiş. Herkes ona kokuyu sormuş. Ayşe de “Bu koku benim güzel ormanımdan geliyor.” demiş. “Ne! Bir ormanın mı var?” diye şaşırılmışlar. Gelin benimle güzel ormanımı göstereyim size demiş Ayşe. O gün ağaçlara hayran kalmışlar. Arda Ağabey ve Cemre de büyük bir ders almışlar.

İRİS İ.

HİKÂYE

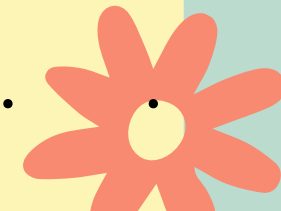
ROBOTLARIN İSTİLASI

Bir gün uzaylılar tarafından bir robot üretilmişti. O zaman Dünya'ya gönderildi. Robot plaja inip insanları korkuttu. Bir çocuk gelip robotla oynamaya başladı. Çocuk robota zarar vermeye başlayınca robot yardım isteyerek ordusunu çağırdı çünkü çocuktan korkmuştu. Onun çağırmasıyla Dünya'ya gelen diğer uzaylılar, Dünya'yı istila etmek istediler. Uzun bir savaştan sonra Dünya'yı uzaylılar ele geçirdi. Çocuk bu duruma çok üzüldü. Büyüyünce Dünya'yı istiladan kurtaracağına kendi kendine söz verdi ve sözünü tuttu.

HİKÂYE

KEREM E. .

CAN'IN SORUMSUZLUĐU

Can, annesi yasakladığı halde evde golf oynamaya karar verir. Oyundaki hedefi topu komodinin altına sokmaktır. Tam oyuna başlarken Can öyle heyecanlanır ki golf sopası elinden fırlayarak aynayı kırar. Can panikler ancak bir süre sonra aklına bir fikir gelir. Önce golf sopasını alıp aynayı tamamen kırar. Aynanın tamamen temizlendiğinden emin olduktan sonra boyalarıyla babasının resmini yapar. Kısa süre sonra annesi ve babası gelir. Babası kravatını düzeltmek için ayna sandığı resme baktığında durumu fark eder. Can'ın yaramazlığını anlar.

HİKÂYE

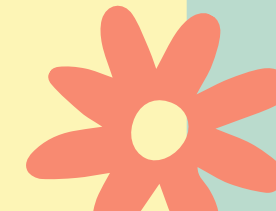
MİRA C.

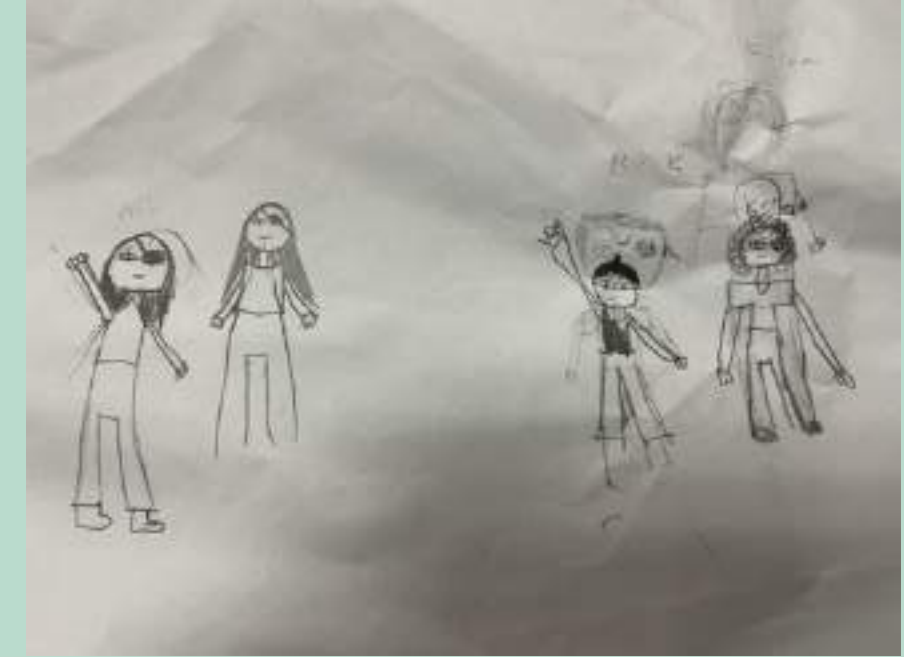
ROBOT

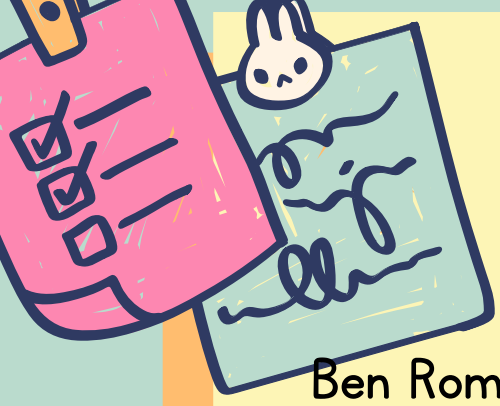
Merhaba, benim adım Nil. En iyi arkadaşım Arya. Size yaşadığımız bir olayı anlatayım. Biz bir gün robot yarışına seçildik. Teknoloji harikası, çok güzel bir robot yaptık. Arya ve benim rakibim Berk ve Kerem'di. Onlar da bir robot yaptılar. Yarışmaya katıldığımız gün herkesin yaptığı robot parçalandı. Bir tanesi dışında: yani bizimki. Bizim robotumuz parçalanmadı çünkü iyi malzemelerle yapmıştık ve çok özen göstermiştik. Böylece Kerem ve Berk'i yenmiş olduk. Sonra sevinçten havalara zıpladık.

GÜLFEM N.

HİKÂYE

KARHAN

Ben Romanicus Moronicus. Şimdi size "Karhan" adında bir kaşifin hikayesini anlatacağım. Karhan, MS l'de doğdu. Herkes bunun sadece "l" kere olacağını düşündüğü için onu kutsal sayardı. Bir efsaneye göre: MS l'de doğanlar istedikleri zaman can verebilir, yaşamı yeniden tadabilir." İşin şaşırtıcı tarafı aslında ona büyücünün büyü yapıp uydurduklarını bir kağıda geçirmesini hiç mi hiç anlamadılar? Eskiden insanların MS'yi nasıl bilsinler diye hiç mi düşünmediler? Bir çocuğu Karhan'ın kaşif günlüğünü alıp okuması için 10 TL'ye kiraladım. Çocuğun adı Marhan'dı.

Romanicus:

-Ninja mısın?

Marhan:

-Evet, bu kolay olacak.

Romanicus:

-İyi, Allah yardımcın olsun Marhan. Haydi anlat bana kaşifin günlüğünü nasıl aldığını.

Marhan:

-Evet Karhan'ın yaşadığı evin içine girdim. Şimdi siz bunu hırsızlık sanıyorsunuz ama bu bir kaşifin hayatını aydınlatmak için gerekli. Vay canına! Bu adım sizin için küçük, 9 yaşında bir çocuk için kocaman bir adım. Çat kapı girdim, bulmacayı çözdüm. İşte defter! Onun en kolay zaferini, en önemli zaferini anlatacağım. "Cesur mürettebatımla ve gemimle ilerliyordum. Mürettebatımın adı: 2-F (En eski, yüz yüze olan sınıfım. Gemimin adı "Konstantinopolis".) Kayalık bir denizde sürükleniyordum. Gemim bir kayaya çarptı ve su aldı. Bir yandan mürettebatıma emirler yağdırıyor, bir yandan da suyu boşaltmaya çalışıyordum. 1 ila 2 saat sonra gemimi tamir etmiştim. O anda Emir (arkadaşım) "Kara göründü!" diye bağırdı. Anında karaya yanaşmak için binbir emir yağdırdım. Geldiğimde adanın adını "Pörtlek Ada" koydum. Orada bir bakliyat yetişiyordu. Pişirip tadına baktım. Harikaydı! Adını "Kuru Fasulye" koydum. Ülkeme geldim, ünlü oldum."

Vay canına! Karhan harika biriymiş. Sonra, günlüğü alıp evden çıktım. Ohh bitti işim.

KARHAN A.

HİKÂYE

EFE VE BORA TEKNEDE

Sabah uyandıgımda yanımda arkadaşım Efe vardı. Efe çoktan uyanmıştı, ben de hemen kalktım ve etrafa baktım. O da nesi? Bir teknedeydim! Neyse ki tekne kullanmayı biliyordum. Efe ise yüzmeyi iyi biliyordu. Yani motora bir şey olursa Efe suya atlayıp bu sorunu çözerdi. Akşama doğru gemide televizyon olduğunu fark ettik bu harikaydı çünkü Fenerbahçe'yle Beşiktaş'ın maçı vardı. Onu izledik. Maçı Fenerbahçe kazandı. Gemide sevinçten halay çektik çünkü Fenerbahçe Süper Lig'de birinciydi.

Günün sonunda uyuya kaldık. Efe elinde Fenerbahçe'nin bayrağıyla uyumuştum! Yelkeni açıp biraz gittik ama iki kişi hem fok hem dümen hem de ana yelkendedik. Aslında kolaydı hem de floka iki kişi lazımken. Neyse tam 2 km gittik, en sonunda durduk ve dinlendik. Daha sonra Efe ve ben çok sevdiğimiz için doğal olarak teknede futbol oynadık. Sonra kenara oturup balık tuttuk. En sonunda evlerimize geri döndük. Harika bir gün geçirmiştik.

OĞUZ BORA Ç.

HİKÂYE

GİZEMLİ ROBOT

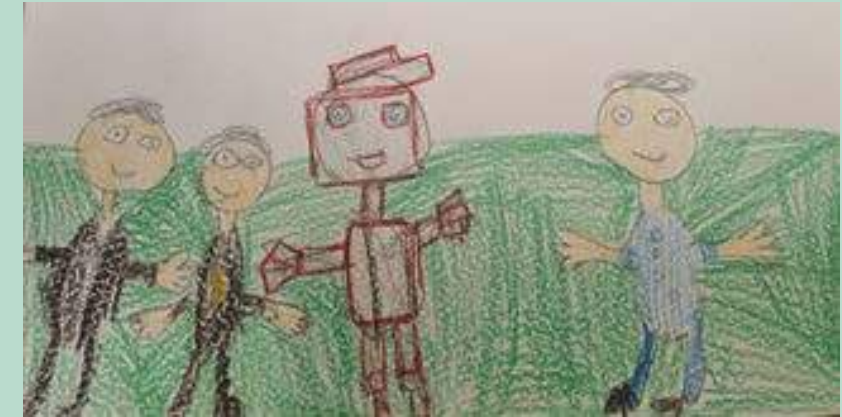
Bir gece saat 03.00'te uzaydan robot parçaları Karadeniz sahilinde bir yere düştü. Robot mıknatıs sayesinde kendi kendine sahilde birleşti.

Sahile birkaç çocuk geldi. Bu çocuklar sahilde biraz takıldıktan sonra sıkıldılar. Sonra çocuklar evlerine dönüp ödevlerinin başına oturdular. Daha sonra aralarından birinin aklına robot geldi. O çocuk gece olunca gizlice sahile inip robota baktı. Robot orada öylece duruyordu. Onu alıp eve götürdü. Yatakta birlikte uyuyakaldılar. Çocuk sabah uyandığında robot, odayı inceliyordu. Annesi robotu gördü ve çok şaşırıldı. Birkaç gün sonra annesi robota alıştı ve robota bir ad koymaya karar verdiler.

Robotun adını "Fin" koydular. Annesi Fin'in onlarla yaşamasına izin verdi. Çocukların hayatı sonsuza kadar değişti. Hayatlarından çok mutlu oldular.

PIRİ ARHAN A.

HİKÂYE

CANG ÇIEN'İN MACERASI

Cang Çien araştırma yapmak için dışarı çıkmış. Sonra ormana gitmiş. Birkaç değişik canlı görmüş. Fotoğraflarını çekmeye çalışmış ama korkmuş çünkü bu canlılar tarafından ısırılabilirmiş ama yine de biraz fotoğraf çekmiş. Bir sürü yeni hayvan keşfetmiş. Bir hayvanın çok dişi varmış. Diğer hayvanın az dişi varmış. Bulduğu hayvanlara isimler koymuş. Bir sürü değişik isimler vermiş. Hepsini de not etmiş. Daha sonra önünden uçan bir hayvan geçmiş. O hayvanın adını "Kuş" koymuş. Kuş uçmaya devam etmiş. En sonunda Cang Çien eve gitmeye karar vermiş. Cang Çien o hayvanlara "Kuş" dedikçe diğer insanlar da "Kuş" adını söylemeye başlamışlar ve hayvanın adı "Kuş" olarak kalmış. Cang Çien daha bir çok hayvana isim veren kişi olmuş. Bu özelliğinden dolayı onu hep kutlamışlar.

ALYA E.

HİKÂYE

OYUN

Benim adım Arya. Ben sekiz buçuk yaşındayım, üçüncü sınıfa gidiyorum. Benim çok yakın arkadaşım olan İno'yu tanıtmak istiyorum, o bir robot.

İno:

- Merhaba, benim zekam yok ama yapay zekam var.
- Evet İno. Bizim en sevdiğimiz oyun Minecraft. İno oynayalım mı?
- Olur.
- Yaşasın! Hadi bilgisayarın başına geç ve oyunu aç.
- Tamam Arya açıyorum.
- Teşekkürler İno, ben de geliyorum şimdi. İno, yeni dünya mı başlatayım yoksa eskisine devam mı edelim?
- Bence yeni dünya başlatalım.
- Tamam o zaman, canavarlar olsun mu?
- Olsun.
- Tamam, hadi başlatıyorum. Aa, bak! Köy buldum acaba içinde demirci var mı?
- Hadi bakalım.
- Aa, varmış! Sandıkta iki demir set var, biri sana biri bana tamam bu kadar teknolojiye bakmak yeter. Hadi, yatma saati geldi, hadi yatalım!
- Bence de artık teknolojiye bakmayalım çünkü böyle giderse gözlerimiz bozulacak .
- Hadi İno, yatalım artık.

ARYA G.

HİKÂYE

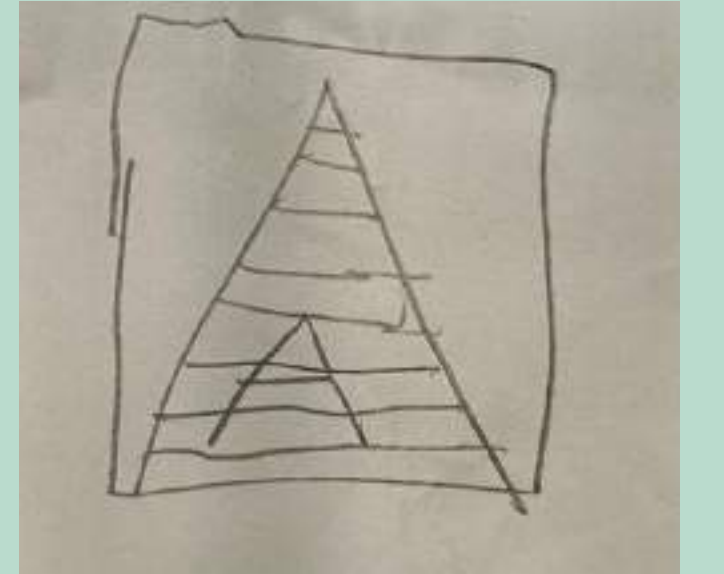

HENRIQUE

Henrique, Portekizli bir prestir ve ayrıca bir kâşiftir . Henrique gurubuyla bir keşfe çıkmışlar. Mısır'a gitmişler ve iki milyon saat sonra bir piramit görmüşler ve içini keşfetmeye çıkmışlar. Ondan sonra kâşifler kitabını açıp piramit kısmını açmışlar ve bu piramidin Aspera'nın piramidiymiş ve bu pramidin dünyadaki en korunaklı piramit olduğunu keşfetmişler. Sonra Aspera'nın hapishanesini bulmuşlar ve Aspera onlara demiş ki "Siz beni buradan çıkarın ben de size 1.000.000 altın vereyim." demiş. Onlar da Aspera'yı çeşitli sihirli sözlerle olduğu yerden çıkarmışlar. Aspera çıkınca süper gücü yerine gelmiş. Çünkü olduğu yer, güçlerini de kullanmasına engel oluyormuş. Kendisini çıkaranları onları tuzığa düşürmüş ve o kâşifler hiç bulunamamış. Birçok kişi kâşifleri aramaya gitmiş fakat ya geri dönmemişler ya da bulamadan gelmişler. Aspera'yı aramak isteyenler Mısır'a akın etmiş çünkü onun büyük bir serveti varmış. Onu yakalayanlar bu servete sahip olabilirlermiş.

BİLGİN SİNAN Ü.

HİKÂYE

HENRIQUE'NİN MACERASI

Henrique, Portekizli bir kâşiftir. Küçüklüğünden beri kâşif olmak isterdi ve 23 yaşına girince kâşif oldu. Hemen haritadan nereye gidebileceğine baktı ve nereye gidebileceği buldu. Korkunç Orman'a gidecekti. Çünkü haritada karşısına çıkan ilk yer orasıydı ve oldukça gizemli bir yerdi. Hemen hazırlandı. Yola çıktı. Uzun maceralardan sonra Korkunç Orman'a gelebildi. İçeri girdi ve burada kocaman bir tapınak gördü. İçinde bir sürü tuzak vardı. Bütün tuzakları merakı ve zekası ile geçti. Uzun ve soğuk bir koridordan sonra önünde bir kapı gördü. Kapıda çözmesi gereken bir şifre vardı. Oradaki resimlerden yola çıkarak şifreyi buldu. Çünkü o resimleri daha önce babasının notlarında görmüştü. Şifreyi bulması uzun sürmedi. Kapıyı açınca altınlar, zümrütler ve yakutlar gördü. Hepsini çantasına koyup evine götürdü.

DORUK A.

HİKÂYE

GÖKYÜZÜNDEN DÜŞEN ROBOT

Metin, ailesi ile denize gitmişti. Çok eğleniyorlardı. Oyun oynarken gökyüzünden düşen bir şey gördüler! Metin, "Anne, o ne?" diye sordu. "Bu bir robot!" diye bağırdı annesi. Robot düştüğünde parçalandı sonra kendi kendine birleşti ve Metin robotu aldı. Robot, sarı ve siyahtı. Metin, robotu eve götürdü ve robotu inceledi. Robot aniden konuşmaya başladı! "Merhaba, benim adım Max ve sana istediğin her şeyde yardım edeceğim" dedi. Robot, Metin'in odasını topladı. Metin çok şaşırıldı. O günden sonra Metin hiçbir şey yapmadı, çünkü robotu onun için her şeyi yapıyordu. Bir gün annesi Metin'e, "Artık robotu bırak!" dedi. "Her şeyi o yapıyor ve sen becerilerini kaybediyorsun!" Metin düşündü. Bunun doğru olduğuna karar verdi. Robotu çöpe attı ve mutlu bir şekilde yaşadılar.

SÜREYYA EDA Ü.

HİKÂYE

O GÜZEL GÜN

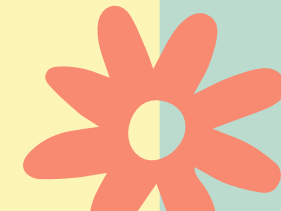
Ben Aldina. Dokuz yaşındayım, İstanbul'da yaşıyorum. Size en yakın arkadaşımınla bir anımı anlatmak istiyorum.

Bir gün en yakın arkadaşım okul sonrası resim kursuna katılacaktı. Ben de o kurstaydım ve onun da gelmesine çok sevindim. Kursa birlikte gittik, resimlerimizi yapıp çok eğlendik. Kurstan sonra da birbirimizden ayrılmak istemedik. Annelerimize söyledik ve kabul ettiler. Önce waffle yemeye, sonra da lunaparka gittik. Lunaparkta çok eğlendik.

Bu güzel buluşmadan sonra eve gittiğimde beni bir sürpriz bekliyordu. Babam ve annem bana bir köpek almıştı. Çok şaşırmıştım. Köpeğimin adını Çilek koydum. Çilek çok akıllı bir köpekti. Her gün köpeğimi gezdirdim.

DORA E.

HİKÂYE

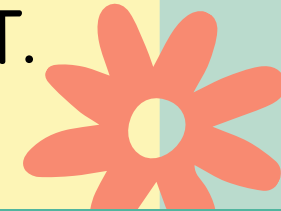
YENİ YIL MACERAM

Bu hikayeyi anlamak için aralık ayının başına gitmemiz lazım. Aralık ayı başında okuldan eve giderken anneme sordum: “Anne bana bir Milli Piyango bileti alabilir miyiz?” Annem:

“Tabii ki oğlum Carefour’a gelince sana bir Milli Piyango bileti alırız.” dedi. Şimdi 31 Aralık gününe gelebiliriz. Evde yeni yıl partisi için hazırlanıyorduk ve parti saati gelmişti. Herkes kapıyı çalıp evimize gelmeye başlamıştı. İlk önce kuzenlerim, sonra arkadaşlarım gelmişti. Parti başlamıştı. Ben ve arkadaşım Barış beraber içeride küçük bir potaya basket atıyorduk. Daha sonra Barış ile yukarıya çıkıp tüm ev malzemeleri ile bir kale yaptık. Sonra müzik sistemini ele geçirdik. Ayrıca tüm cipsleri ve kolayı aldık.

Gecenin sonu oldu. Babamın evine gidip yatacaktık. Derken aklıma hikayemin başında bahsettiğim Milli Piyango biletine bakmak geldi. Çekiliş sonucunu görünce gözlerime inanamadım. Tam 400 TL kazanmıştım!

KAAN T.

HİKÂYE

KÖTÜ GÜNLER BAŞLADI

Ben Benekli Kelebek. Annemin adı Doğan Güneş ve babamın adı Yaralı Kartal'dır. Bizim kabilemizin ismi Navehalar'dır. Bizim kabilenin erkekleri akşamları avlanır, kadınları da bitki toplardı. Akşamları büyük bir ateş yakılır, herkes ateşin etrafında yemek yer ve dans ederdi. Taa ki bir sabah beyaz adamlar gelene kadar.

Kabilede herkes sesleri duyup kalkıp ne olduğuna baktı. Beyaz adamların geldiğini, onların doğamızı yok etmek istediğini geldiklerinde öğrendik. Beyaz adamlar bizi bulduklarında yaşadığımız topraklardan çıkarıp minik yaşam yerlerine yerleştirdiler. Her geçen gün doğamıza daha da zarar verdiler. Artık eski doğamız yok olmaya başlamıştı.

SUDE K.

HİKÂYE

MERT VE HAYVAN SEVGİSİ

Ben Mert, yaz mevsimini çok severim. Yaz benim için en güzel mevsim, çünkü yazın arkadaşlarımla bol bol oyun oynayabiliyorum. Annemin bana çok güzel bir sürprizi olacağını düşünüyorum, sanırım bana kedi ya da köpek alacak.

Çok sıcak bir yaz günü yatağıma uzanıp 1-2 saat dinlendim. Annem "Yemek hazır!" dedi. Ben de koşa koşa salona gittim. Annem salonda yoktu. O sırada arkama döner dönmez bir de ne göreyim? Yeni köpeğim ve annem karşımda duruyorlar. Hemen anneme sarıldım ve öptüm. Sonra da yeni köpeğimi sevdim. Annem bana "Köpeğine çok iyi bakmalısın ve eğer sokaktaki hayvanlara kötü davranırsan köpeği senden geri alırım." dedi. Ben de hemen kafamı yukarı aşağı sallayarak "Tamam!" dedim.

Şimdi köpeğimle çok mutluyum ve tüm hayvanlara çok iyi davranıyorum.

BARAN Ö.

HİKÂYE

GÜNLÜĞÜM

Ben Defne. Bugün size günlüğümün bir sayfasını okuyacağım. Bugün çevre temizliğini sağlamaya çalıştığım bir gündü. Ailemle Japonya'ya gitmiştik. Çok kalabalık ve karışık bir yerdi Japonya.

Uçaktan inip bir süre yol gittikten sonra çok pis bir ormana geldik. Her yerde çöp vardı. Bir ailenin yürürken yere çöp attığını gördüm. Hemen yanlarına gidip "Sizler bizim ormanlarımıza çöp atıyorsunuz ama aslında bu ormanlar hayvanların yaşam kaynağı." dedi. Aile maalesef söylediklerime dikkat etmedi ve gitti. Ben çöplerin içinde tek başıma kalmıştım. Sonra çöpleri toplamaya başladım.

Çöpler bitince bir miyav sesi duydum. Ağacın tepesine baktım ve yavru bir kedi gördüm. Ne yapacağımı şaşırdım. Sonra itfaiyeyi çağırdım. İtfaiye geldi ve kediyi ağaçtan kurtardı. Tam gidiyorlardı ki dumanlar görüldü. İyi ki oradaydılar, hemen yangını da söndürdüler. Ormandan sonra deniz kenarına indim. Orası da çöplük gibiydi. Oradaki çöpleri de topladım.

Japonya'da buldukça yeri temizlemiştim. Artık uçağım vardı ve geri dönüyordum. Uçağıma bindim ve evime döndüm. Döndüğüm gibi anneme Japonya'da topladığım çöpleri anlattım.

HİKÂYE

DEFNE Ş.

IŞIK OKULLARI 137. YIL

FMV

FEYZİYE
MEKTEPLERİ
YAKEL-1985

BUZ

Ben Lina. Bir gün bahçede bembeyaz, mavi gözlü, asil, narin ve kibar bir kedi gördüm. Karnı şişti. “Galiba hamile.” diye düşündüm. Yaralanmıştı, hemen veterinerine götürdüm. Veterinerine gidince öğrendim ki hamileymiş. Yani tahminim doğru çıktı. Altı yavrusu olacakmış, çok sevindim.

Anneme “Anne bu kediye sahiplenebilir miyiz?” diye sordum. Annem hiç düşünmeden “Evet!” dedi. Çünkü o da evimizde bir kedi olmasını istiyordu. Kediye sahiplendik. Bu arada yarası da iyileşti, yavruları da doğdu. Annesin adı Buz; yavrularının adı Lia, Luna, Lila, Lina, Layla ve Lala. Buz, bir yıldır bizimle.

Birbirlerine çok benzedikleri için benzer isimler verdim. Bir tanesine de kendi adım Lina’yı verdim. Ayrıca, yavruları da bugün tam bir yaşına girdi. Doğum günü partilerinin teması kediler. Anneleri de üç ay sonra, üç yaşına girecek. Bizimle ve yavrularıyla çok mutlu olduğumu düşünüyorum.

DURU A.

HİKÂYE

GEMİDEKİ GÜNÜM

Tarih 2 Nisan'dı, arkadaşım Nil ile bir gemi turuna çıkmak istedik. Öncelikle bir gemi kiraladık. Gemi çok güzeldi. Hemen yola çıktık. Nil "Bence oturup birazcık dinlenelim." dedi. Ben de "Olur." dedim. Biraz dinlendikten sonra yola devam ettik.

Küçük bir kayayı görmediğimiz için şiddetli bir şekilde bir anda yönümüz değişti. Yönümüz değişince bir sahile geldik. Sahil çok güzeldi. Bir sürü insan vardı. Nil ve ben çok mutlu olduk. Hemen bir şezlonga oturduk. Öyle yorulmuşuz ki uyuyakaldık. İkimiz de aynı rüyayı gördük. Rüyamızda uçup eve geri dönüyorduk ve evin içinde bir sürü canavar vardı. Sonra uyandık ve gemiye bindik. Hareket etmek istedik ama haritayı bir türlü bulamadık. Sahildeki şezlongun üstüne baktığımızda harita orada duruyordu. Haritayı aldık ve gemiye atladık.

Sonunda eve gelip çok güzel bir yemek yedik ve yine uyuduk. Uyumadan önce şunu düşündük: Bugün hayatımızın en eğlenceli günüydü.

ALİN Y.

HİKÂYE

BARAN'IN RESMİ

Baran, bir yaz günü annesi Alin Hanım'a resim çizmek istedi. Masasına koştu ama kalemleri kırıktı. Hemen kalem tıraşı ile kalemlerin ucunu açtı. Sonra bir aile resmi çizdi. Bu aile Baran'ın ailesiydi.

Baran, resmi bitirince annesi Alin Hanım'a götürdü. Annesi "Baran bu resim gerçekten çok güzel olmuş, şimdi bunu paketle baban gelince ona veririz. Hatta şimdi aklıma geldi, isimlerimizi de yaz." dedi. Baran hemen gidip isimlerini yazdı ve paketledi. Babası eve geldi sürpriz hediyeği ona verdi. Babası çok mutlu oldu ve "Oğlum, bu resim çok güzel olmuş." dedi.

BADE B.

HİKÂYE

İNGİLTERE ZİYARETİ

Bugün çok heyecanlıyım çünkü NBA'de Los Angeles Lakers ve Boston Celtics maçına İngiltere'ye uçakla gideceğim. Ayrıca, İngiltere'ye taşınan en yakın arkadaşım Ömer'in masa tenisi turnuvasını izlemeye de gideceğim. Turnuvadan sonra onların evine gideceğiz. Bu arada ben Batı. Dün akşam heyecandan hiç uyuyamadım. Şu an uçakla İngiltere'ye gidiyorum. 3 saat sonra İngiltere'ye varacağız.

(5 saat sonra): Şu an sahanın tribünündeyiz, burası çok güzel.

(Maçtan sonra): Maç inanılmazdı. LeBron James'in şık smaçıyla Lakers, maçı 123-140 kazandı. Ayrıca arkadaşım Ömer de masa tenisi turnuvasında herkesi yendi ve altın madalya alarak 1. oldu. İkimiz de çok mutluyuz.

DOĞU G.

HİKÂYE

SERDAR İLE LEO

Serdar adında bir çocuk vardı. Serdar'ın evinde bir tane kedisi vardı. Kedisinin adı Leo'ydu. Serdar evinde dolaşırken Leo mırlardı. Bu mırlamadan Serdar anlardı ki Leo acıktı. Hemen yemeğini verirdi. Leo yemeğini bitirince Serdar'ın ayaklarına dolanırdı. Serdar bunu görünce çok mutlu olurdu.

Serdar o gün Leo'dan yine o mırlama sesini duydu. Ama bu sefer mutlu değil korkan bir ses tonuyla mırıyordu. Serdar, Leo'nun sestten rahatsız olduğunu düşünüp açık unuttuğu televizyonu kapattı. Leo yine devam etti. Serdar koşa koşa Leo'nun yanına gitti. Leo korkudan koltuğun arkasına saklanmıştı. Leo'yu kucağına alıp sevmeye başladı. Leo'nun sesi daha iyi geliyordu. Sonra da birlikte bahçeye çıktılar.

İkisi bahçede uzun uzun oyun oynadı. Oynarken Leo, ayağı takılıp düştü. Leo'ya fazla bir şey olmasa da Serdar onu veterinerine götürdü. Veteriner de boşuna geldiklerini, Leo'nun iyi olduğunu söyledi. Eve dönüp oyuna devam ettiler.

EFE G.

HİKÂYE

SOYU TÜKENEN HAYVANLAR

Ben Eylül. Kırk yaşındayım ve size yirmi sene önce başıma gelen bir olayı anlatmak istiyorum. Arkadaşım Elif'le ormana gitmiştik. Yürürken biraz ileride üzerinde "Soyu tükenen hayvanları görmek ister misiniz?" yazan bir tabela gördük. Elif'le bu tabelayı çok garipsedik. Ben görmek için gidelim dedim ve Elif de "Tamam." dedi. O gün neredeyse Elif'i kaybediyordum çünkü yolda birden hastalanmıştı. Bu yüzden geri dönmemiz gerekti ve tabelanın gösterdiği yere gidemedik.

Beş sene sonra hayatta en çok istediğim şey başıma geldi, çünkü bir hayvan sahiplendik. Hem de soyu tükenen bir hayvan. Bir panda sahiplendik. Ona çok iyi bakmalıydık. Pandamız doğurdu ve bir yavrusu oldu. Bunu Elif'e göstermek istedim ama Elifler taşınyormuş, buna çok üzüldüm. Elif daha önceki, yani bize yakın evlerine taşınacağını söylediğinde ise çok mutlu oldum.

NİL A.

HİKÂYE

KARAMEL

Ben Arda, dokuz yaşındayım. Bir perşembe günü okula giderken çok büyük bir kedi gördüm. Kedinin çok aç olduğunu fark ettim. O gün kediyi sahiplenmeye karar verdim. Tabii annesi ve babası izin vermediler, onu almamı istemediler. Buna üzüldüm. Kediye kartondan bir kutu yapmaya karar verdim. Onu sahiplenemesem bile ona bir yuva yapmış olacaktım, bu beni çok mutlu etti. Kutusunu yapıp dışarı koydum.

Gece yatsam da aklım kedide kalmıştı. Saat 04.26'da dışarı çıkıp kediyi baktım. Bir de ne göreyim! Bir adam kediyi almış kaçıyor. Adamın peşinden koştum. Sonra, adam koşarken bir elektrik direğine çarptı ve düştü. Ben de kediyi alıp hızla kaçtım. Bu defa kediyi eve getirdim, koltuğa koydum ve yattım. Cuma sabahı ailem benden bir açıklama istedi. Ben de tüm olayı anlattım. Annem ikna oldu. Sonunda kediyi sahiplendik. Adını Karamel koyduk.

Karamel, sokakta gezmeyi çok seviyordu. Bir gün ben Karamel'i sokakta gezdirirken bir köpek ona saldırdı. Sahibi köpeği hemen durdurdu. Çok korkmuştum, neyse ki hiçbir şey olmadı. Karamel'le hayatımıza mutlu mutlu devam ettik.

ÖMER ALTUĞ F.

HİKÂYE

YENİ EV

Bir yaz günü yeni bir eve taşınan aile çok mutlu bir şekilde yeni evlerine yola çıkmışlar. Bu aile altı kişiymiş. Dört çocuk olduğu için büyük bir ev almışlar. Çocuklardan en büyüğü on altı yaşında, ortanca ikizler dört yaşında, en küçükleri ise henüz bebekmiş.

Yeni villalarına geldiklerinde her yer oldukça kirli, odalar karışıkmiş. Çocuklar bu duruma oflayıp puflamışlar. En küçük kardeş ağlayınca ortanca kardeşler onunla ilgilenmiş. O yüzden en büyük çocuk anne ve babasına yardım etmiş. Daha sonra, en büyük kardeş Eda diğer kardeşleri uyutmuş. Böylece evi temizlemeye başlamışlar. İlk önce evdeki tüm çöpleri çıkarmışlar ve evi temizlemişler. Sonra sıra çocukların odalarını düzenlemeye gelmiş. En küçük kardeşin odasından başlamışlar. Duvara yıldızlı duvar kağıdı koymuşlar. Oynaması için bir kale yapmaya karar vermişler. Bir kartonu kesmişler ve boyamışlar. Girip oynayabilmesi için cam ve kapı da yapmışlar. Tabii odaya güzel bir beşik koymuşlar. Sıra ikizlerin odasına gelmiş. İkizlerin duvar kağıdı ağaçlarla doluymuş. Bu odaya da bir ranza ve bir sürü oyuncak koymuşlar. Ardından, salona ve yatak odasına da gerekli eşyaları koymuşlar.

Son olarak Eda'nın odası kalmış. Bu odaya da Eda'nın sevdiği şekilde eşyalar koymuşlar. Yeni evleri çok güzel olmuş, tüm aile çok mutluymuş.

VERONA L.

HİKÂYE

AİLENİN ÖNEMİ

Merhaba ben Mert. 8 yaşındayım. Bugün anneannemler bize geliyor ve ben çok mutluyum. İşte geldiler. Kız kardeşim anneanneme ve dedeme sarıldı hemen. Bu arada kız kardeşimin adı Melisa ve o 5 yaşında. Anneannemler birkaç gün bizde kalacak. Dedem ve anneannem yerleşir yerleşmez bizi parka götürdüler. Parkta çok eğlendik. Sonra hep beraber denize girdik. Annem girmedi, o kitap okudu ve bize mısır, patates söyledi.

Eve geldiğimizde çok yorulmuştuk, duş alıp uyuduk. Yarının çok iyi bir gün olacağını düşündüm. Uyandıgımda öğlen olmuştu. Hemen üstümü giyip kahvaltıya oturdum, yemek yiyip parka gittik yine. Sonra denize gittik ve eve gelip ailecek film izledik. Kız kardeşim filmin yarısında uyuyakaldı, bu yüzden filmin yarısında bıraktık. Yarın anneannemler gidiyor. Bu yüzden biraz üzgünüm. Sabah erkenden kalkıp kahvaltı yaptık, anneannem ve dedemi uğurladık. Onları şimdiden çok özledim.

AYŞE DENİZ Ö.

HİKÂYE

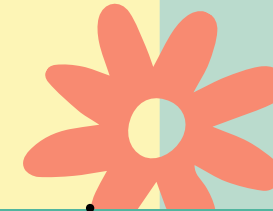

GÜZEL BİR SİTE

Bir varmış bir yokmuş. Bir şehirde güzel bir site varmış. Bu sitede günde yirmi beş paket bisküvi yiyen Cemre yaşarmış. Cemre bisküvileri yedikten sonra çöpünü yere atarmış. O sitede her gün parasıyla coşan Arda abi de yaşarmış. Arda 14 yaşındaymış. Aralarında en duyarlısı Seval teyzeymiş çünkü çöplerini hep geri dönüşüme atarmış. Bir de balkonunda kompost yapan Kemal Bey varmış. Kemal Bey'in kompostu yüzünden her yeri sivrisinek basmış. Sitede acayip olaylar olmaya başlamış. İnsanların sevgisi yok olmaya başlamış. Herkes birbirine kötü davranmaya başlamış. Sadece Menekşe adında bir ağaç normal kalmış. O ağaca oturanlar bütün kötü huylarını bırakıp iyi olmaya başlıyormuş. Bu ağaç sihirliymiş. Bir gün Arda da oturmuş bu ağaca. Birden iyi bir insan olmuş. Artık parasını boşu boşuna harcamıyormuş. Herkese oturmalarını tavsiye etmiş. Bütün site halkı sırayla ağaca oturmaya başlamış. Herkes içindeki sevgiyi göstermeye başlamış.

BEGÜM T.

HİKÂYE

KELEBEĞİN YOLCULUĞU

Merhaba benim adım Kelebek. Çok şarkı söylerim, şarkı söylemeyi severim. Şiirlerde yaşarım, çocuklar beni rüyalarında görür. Çok renkli bir hayvanım. Önce tırtıl olurum, sonra kozamda dinlenir ve büyürüm. En sonunda da kozadan çıkarım. Renkli kanatlarım çok güzeldir. Çiçeklerden çiçeklere konarım.

BEYAZIT Y.

HİKÂYE

ICARDİ'NİN HAYATI

Mauro Icardi Arjantin'in bir takımında futbola başlamış. Çok iyi attığı penaltılarıyla bilinen bir futbolcu oldu. Paris Sen Jermen de oynadı ve Mbappe , Neymar Jr.in yanında oynadı. Bu geçmişten sonra Galatasaray'ımıza geldi. Galatasaray'ı birinciliğe ulaştıran Milot Rashica'yla takımın gölcüleri oldular. Şimdi İcardi'nin Galatasaray ile beraberliği dört yıla uzadı. Bu sene İcardi bizi şampiyon yapabilir. Bu da çok güzel bir şey olur.

BORA T.

HİKÂYE

MATEMATİK KİTABI

Merhaba ben Defne, matematik derslerinde pek çok arkadaşşıma yardım ettim. Hepsinin karnesinde matematik dersi çok iyi, biri hariç o da Lina. Ona birçok kez anlattım ama bir türlü anlayamadı. Lina'yı tarif ederken şu sözcükleri kullanabiliriz. Sarı saçlı, mavi gözlü, açık tenli ve küt saçlıdır. Lina'nın bu seneki karnesi iyiydi. Hem şaşırdım hem de mutlu oldum, demek ki çalışıp başarmış. Bu arada benim matematik kitabım kayıp. Yanlışlıkla bir yerde unuttuğumu düşünüyordum ama değilmiş.

Eve geldiğimde arka bahçede kitabımı gördüm, yanında da Lina'nın matematik defteri vardı. Meğer Lina yüksek not almak için kitabımı kopyalıyormuş. Bunu dün eve geldiğimde Lina'yı kitabımı alırken yakaladığımda öğrendim. Ona "Bunu öğretmene açıklamalısın." dedim. Okula geldiğimde Lina'yı olanları öğretmene anlatırken buldum. Ona birlikte çalışmayı önerdim ve şimdi en yakın arkadaş olduk. Lina hem matemetiği sevmeye başladı hem de çok dürüst bir arkadaş oldu. Ben de böyle bir arkadaşım olduğu için çok mutlu oldum.

DEFNE D.

HİKÂYE

PAZARCI İSMAİL

Merhaba ben pazarcı İsmail. Salı günleri pazar oluyor ve ben her öğün pazarda çalışıyorum. Bir salı günü hanımefendi geldi. O kadar konuştu ki bir türlü susmadı. Hanım, bu meyveler ne kadar pahalı diye pazarlık yapmaya çalıştı. Ben on senedir bu işi yapıyorum ve şu ana kadar hiç indirim yapmadım ama kadın o kadar konuştu ki susmayacağını bildiğim için ilk defa indirim yapmak zorunda kaldım. Kadın yarım kilo patates, yarım kilo domates aldı.

Eve gidince düşündüm. İyi mi yaptım, kötü mü yaptım? Kafam karışmıştı. Bu onun için güzel bir şey ama ben herkese eşit davranmalıyım, diye düşündüm. Birkaç gün sonra tekrar aynı kadın geldi. Yine çok konuşmaya başladı ama ben bu sefer dayandım ve herkese nasıl davranıyorsam ona da öyle davrandım. O da yaptığının yanlış olduğunu anladı ve bir daha kimseyi rahatsız etmedi.

DENİZ ALİ D.

HİKÂYE

KONUŞAN KALEM

Merhaba, ben konuşan kalem. Bugün size hikayemi anlatacağım. Ben Nesli Kırtasiyedeki sıradan kalemlerden biriydim ta ki o güne kadar.

Bir gün Rezmiye adında 10 yaşındaki bir çocuk beni satın aldı ve evine götürdü. Öyle bir ödev yaptı ki benim boyum serçe parmak kadar küçüldü. Aslında önce ne olduğunu anlayamadım. Korkayım mı yoksa mutlu mu olayım bilemedim. Ama küçüldüğümde çok korktuğum kesindi. Ne yapacaktım ben? Böyle gidersem 2 saatte çöp olacaktım. Neyse ki Rezmiye'nin uyku saati gelmişti. Çok rahatladım ama o sırada beni kalem kutusuna koydu. Etrafıma baktım ve aynı benim gibi çok kısa kalemleri fark ettim. Sadece bir tanesi yepyeni ve uzun bir kalem. Tek yaptığı şey kendisiyle övünmekti. O kaleme sordum "Sen nasıl böyle uzun kalabildin? Seni hiç kullanmadı mı?" dedim. "Beni çok kullandı ama ben bir uçlu kalemim, uç ile çalışırım, kısalmam." dedi. "Ne kadar ilginç, keşke ben de bir uçlu kalem olsaydım" dedim. Uçlu kalem övünmeye devam etti. "İstesen de olamazsın" dedi. Rezmiye benimle çok güzel bir ödev yapmıştı. Bu da benim için ödül sayılırdı.

Ben o gün kendi imkanlarımla yetinmeyi ve mutlu olmayı öğrendim.

EDA CLARA A.

HİKÂYE

HIRSIZ POLİS

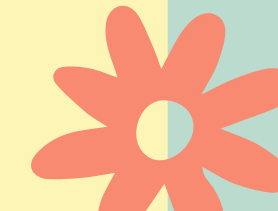
Bir salı günü Güneş Sitesi'nde ayak izleri bulundu. Sitenin bir gizemi vardı: kucak dolusu elmas. Sitedeki gizemli ayak izleri elmasın olduğu yere doğru gidiyordu. Apartman sakinleri çok korkmuştu. İzleri takip ederek bu ayak izinin sitedeki birine ait olduğunu anladılar. Bu, apartmanlarına yeni taşınan Ali'nin ayak izleriydi galiba. Ali'ye apartmanın gizemini anlatmamışlardı.

Ali'nin ev sahibi Osman amca, Ali'nin işlerinin yoğunluğu nedeniyle eve hiçbir eşyasını yerleştirmedeğini söyledi. Küçük afacan belki de bir hırsız gelip sitenin gizemli elmaslarını çalmış olabileceğini söyledi. Site sakinleri buna onay verdi. Sonra da beraber karakola gittiler. Polis onlara ilk önce hırsızın robot resminin olup olmadığını sordu. Ahmet, mırıldanarak: "Şeeey, aslında ben görmüş olabilirim." dedi. Apartman halkı hep birlikte "Bize bunu şimdi mi söylüyorsun?" dediler. Ahmet de "Evet", diye cevap verdi. Polis, tartışmayı kesin, diye bağırdı.

Polis, Ahmet'e bildiklerini anlatmasını söyledi. Ahmet: "Boy 1.50'dir. Saçı hafif uzun, hafif de sakalları olan biridir." Polis çizdiği robot resmi gösterdiğinde resim, Ahmet'in aynısıydı. Apartman halkı, resmi gördüğünde çok şaşırdı. Bunu Ahmet'e sorduklarında Ahmet, elmasları enkaz altında kalanlara ve depremzedelere bağış yapıp yiyecek, su, battaniye, çadır gibi şeyler gönderdiğini söyledi. Apartman halkı, Ahmet'in yaptığı bu davranıştan dolayı çok mutlu oldu.

O günden sonra o sitenin adı "Yardımsever Sitesi" oldu.

EYLÜL A.

HİKÂYE

SİHİRLİ DEFTERİM

Merhaba ben Sinem. Benim hiç kimsede olmayan bir defterim var. Bu deftere ne çizersem defterimden o varlık çıkıyor. Bu yüzden defterimi sürekli yanımda taşıyorum. İşte size bu sihirli defterimle bir anımı anlatacağım. Her şey şöyle başladı:

Bir gün sokakta dolaşıyordum. Köşede fakir paraya çok ihtiyacı olan bir aile gördüm. Yanlarına gittim. Onlara her vakit burada mı olduklarını sordum. Başlarını salladılar. Hemen onlara bir sepet dolusu yiyecek, su ve biraz para verdim çünkü onlara çok lazımdı. Bana teşekkür ettiler. Artık her gün onlara su, yiyecek ve para veriyorum.

Bu böyle bir anımdı. İsterseniz diye size bir anımı daha anlatacağım. Her şey şöyle başladı:

Bir gün ormanda dolaşıyordum. Bir bölgeye vardım. Bir grup ergen orada takılıyor ve çöplerini yere atıyorlardı. Hemen onları uyardım. Onlara bu yaptıklarının zararını anlattım. Yaptıklarına çok pişman oldular. Benden özür dileyip, çöplerini topladılar. Yaptıkları bu davranış çok hoşuma gitti. Onlara iyi günler dileyip oradan uzaklaştım.

EYŞAN İ.

HİKÂYE

ELMA AĞACI

Alaaddin ve Menekşe adında iki kardeş bir ağaçları olmasını istemiş. Yerde buldukları bir tohumu ekmeye karar verdiler. İçinden ne çıkacağını bilmiyorlardı. Onlar için sürpriz olacaktı. Tohumu ekip suladılar. Menekşe her gün tohuma su verdi. Alaaddin artık sadece “Ağaç Nasıl Büyür” videoları izliyordu. Ağaçlarına çok iyi bakıyorlardı.

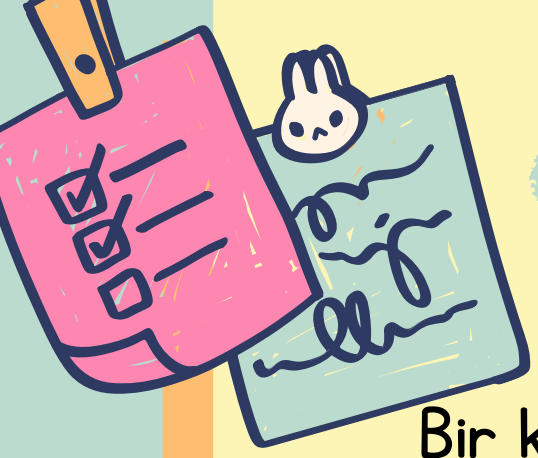
Birkaç ay sonra tohumları bir fidana dönüştü. Kargalar arada gelip yapraklarını koparıyordu. Bu yüzden yanına bir korkuluk yaptılar. Artık kargalar fidanlarına zarar vermiyordu. Birkaç yıl sonra fidanları çok güzel bir ağaca dönüştü. Bu bir elma ağacıydı. Buna çok mutlu oldular. Sonbaharda ağaçlarında bir sürü elma vardı.

Alaaddin ve Menekşe bir sepet elma toplayıp anneannelerine ve babaannelerine hediye ettiler. İki kardeşin artık bir elma ağacı vardı.

ILGAZ K.

HİKÂYE

PORTAKAL ADINDA BİR KEDİ

Bir kış akşamı apartmandan miyavlama sesi gelir. Apartmanda oturan bir çocuk onun bir kedi olduğunu görür ve onu evine götürür. Kedi aslında yavrudur ve açtır. Çocuğun adı da Ahmet'tir. Ahmet, anne ve babasından gizlice kediye evine almıştır. Sadece ama sadece kardeşi Ayşe'ye söylemiştir. Ebeveynleri işe gittikten Ahmet ve Ayşe kediye beslerler. Ayşe sorar "Acaba bu kedinin adı ne olsun?" Ahmet etrafına bakınarak elindeki portakalı görür ve adı "Portakal" olsun diye sevinçle bağırır. Ayşe "O ne biçim bir ad? Öyle ad mı olur?" der. Ahmet "Eee, sen ad bul o zaman, sen sordun bana. Ayşe "Off tamam portakal olsun adı " der. Ahmet ve Ayşe servise binip yine Portakal'ı gizlice sokarlar.

Okuldan dönünce onu apartmanın bahçesini bırakırlar. Akşam olunca kar yağmaya başlar. Ahmet o kadar karı görünce Portakal'ı içeri almak zorunda kalır ama annesinden gizlice nasıl alacağım diye endişelenmeye başlar. Ahmet annesine bunu söylemek zorunda kalır.

Annesi bunu duyunca gülümsemeye başlar der ki "Zaten bu apartmandaki herkes o kediye bakıyor hatta ona tahtadan bir yuva bile yaptık" der. Ahmet buna çok mutlu olur ve rahat rahat uykuya dalar.

LEYLA KARDEN D.

HİKÂYE

23 NİSAN HEYECANI

Bir 23 Nisan günü çocuklar erkenden kalkmış. Çocuklar çok heyecanlıymış ve hemen anne ve babalarını uyandırmışlar. Çocukların anneleri onlara mükemmel bir kahvaltı hazırlamış. Çünkü o gün çocuk bayramıymış. Kahvaltıdan sonra ise çocuklar parka gitmişler ve futbol oynamışlar.

Oradaki bir çocuğun şansına doğum günü bugünmüş. Çocuklar önce o çocuğun adını sormuşlar. Çocuğun adı Fatih'miş. Ardından Fatih'in doğum gününü kutlamışlar. Fatih 23 Nisan'da doğduğu için çok gururluymuş. Herkes kırmızı beyaz kıyafetlerini giymiş. Ellerinde bayraklarla 23 Nisan'ı kutlamak alanına gitmişler. Bütün gün bayramı ve arkadaşlarının doğum gününü kutlamışlar.

Akşam olmuş ve herkes evine gitmiş. Sonra da mutlu ve gururlu bir şekilde uyumuşlar.

METE F.

HİKÂYE

LİNA , KEREM VE AĞAÇ

Lina ve Kerem adında iki kardeş varmış. Lina ve Kerem'in kardeşleri doğacakmış onlar da kardeşleri için bir ağaç dikmek istemişler. Yerde bir tohum bulmuşlar ve o tohumu ekmişler ama tohumum ne olduğunu bilmiyorlarmış. On hafta sonra tohum küçük bir fidana dönüşmüş.

Anneleri onlara "Kardeşinizin doğmasına on hafta daha var." demiş.. Kerem "Yaşasın" demiş. Lina ve Kerem ağacı sulamaya devam etmişler. On hafta sonra ağaçları büyümüş. Lina ve Kerem sepetlerini alıp ağacın dibine gelmişler. Bir de ne görsünler? Diktikleri ağaç kiraz çiçekleri açmaya başlamış. Demek ki buldukları kiraz tohumuymuş. O gün annesi ve babası hastaneye gitmişler. Sonunda kardeşlerine kavuşabileceklermiş.

Geldiklerinde annesinin elinde örtülü bir şey varmış. İçine baktıklarında tatlı kardeşlerini görmüşler. Annesi ağaçtaki kiraz çiçeklerini görünce çok mutlu olmuş. Bu bütün aile için unutulmaz bir anmış.

NİL AZRA K.

HİKÂYE

ÇEVRECİ APARTMAN

Kemal, Seval teyze, Cemre ve Arda aynı apartmanda yaşıyordu. Arda her gün kendine yeni kıyafet alıyordu. Seval teyze ona “Arda, çok kıyafet alıyorsun, paranı ziyan ediyorsun.” dedi. Arda biraz utandı, eve giderken kompostçu Kemal ağabeyi gördü. “Kemal ağabey, ne yapıyorsun?” dedi. Kemal “Kompost” diye cevap verdi. Arda “Bu muz ve elma kabukları ne?” diye sordu. Kemal ona kompostun ne işe yaradığını anlattı. O sırada tekrar Seval teyzeyi gördü, Seval teyze çöplerini ayrı ayrı paketlemişti. Onları geri dönüşüme götürüyordu.

Arda akşam o gün yaşadıklarını annesi ve bisküvi canavarı kardeşi Cemre’ye anlattı. Bütün ailesi geri dönüşümcü oldu. Arda kıyafetlerini eskiyip küçülünceye kadar giydi. Hikayem bitti sanmayın, ben de varım. Ben Ömer. Arda gibi değilim. Futbol oynamayı çok severim. Oynarken bazen yerdeki çöpleri toplarım, kıyafetlerim küçülünceye kadar giyerim.

ÖMER P.

HİKÂYE

YAZ TATİLİ

Can ve kardeşi Seda yaz tatili için amcalarının yanına gidiyorlardı. İkisi de çok heyecanlıydı. Köye vardıklarında dedeleri ve amcaları onları karşıladı. Önce afiyetle yemeklerini yediler, sonrasında da amcaları onlara bir meyve ağacı gösterdi:

_ Bu ağacı ben küçükken dikmiştik. Bakın ne kadar büyümüş. Bu ailede herkesin bir ağacı var. Bu, bizim aile geleneğimizdir. Şimdi sıra siz de.

Can ve Seda çok sevindiler. Amcalarının onlara verdiği tohumu toprağa ekerek her gün suladılar. Amcaları onlara:

_ Siz her sene buraya geldiğinizde bu ağaç da sizin gibi büyüyecek.

Yıllar sonra Can ve Seda büyümüş bir şekilde köyelerine geldiler. Ağaçları da tıpkı onlar gibi büyümüş ve harika meyveler vermeye başlamıştı.

ÖYKÜ DENİZ K.

HİKÂYE

HAYVAN KORUYUCULARI

Merhaba, ben denizdeki çöpleri toplayıp balıkları kurtaran biriyim. Adım Özgür, ben çocuken hep hayvanları kurtaran biri olmak isterdim. Bir gün kapı çaldı, o zaman daha 20 yaşındaydım. Kapıya baktım ve bir mektup gördüm. Mektup "Hayvan Kurtarıcıları" birliğinden Ahmet Bey'den geliyordu. Mektubu tam açarken annem içeriden bağırdı "Ne gelmiş?" dedi. Ben anneme "Bir iş mektubu gelmiş." dedim. Annem "İçinde ne yazıyor?" dedi. "Bir iş teklifi." dedim. Mektupta "Hayvanları kurtarmak istiyorsan bu numarayı ara,05365565" yazıyordu. Ben de numarayı aradım. Bana "Bu işi istiyor musun?" dedi. Ben de kabul ettim ve işe alındım.

Sonra bu birliğin başkanı oldum. Hayvanlar zarar görmesin diye çok uğraştım. Dünyadaki en büyük hayvan kurtarma derneği olduk. Dünyanın birçok yerinde, zor durumda olan hayvanları kurtardık. Hayalim gerçek olmuştu.

ÖZGÜR B.

HİKÂYE

MINİK NEREDE?

Babamın adı Tamer. Babam, bir gün sokakta yürüyormuş, sokakta yürürken ayağı bir şeye takılıp düşmüş. Takıldığı şeyin minik bir kedi olduğunu görmüş ve onu oğluna yani bana getirmeye karar vermiş. Arabaya binmiş ve eve gelmiş. Kapalı otoparka arabasını park etmiş. O sırada kedi miyavlamaya başlamış. Babam da kediye koyduğu kutunun kapağını açmış ve kedi onu tırmalamış.

Ondan sonra kedi son hızla otoparkta kaçmış. Babam da annemi aramış. Biz de olayı annemden duyunca hemen otoparka indik. Hem de bir kase sütle! Olay gittikçe garipleşiyordu. Ben bir kase sütü, bir arabanın yanına koydum. Annem ve babam bir yere saklandı. Ben de o sırada ablamla telefonla konuşup neler olduğunu ve bu yüzden onu alamayacağımızı söyledim. Ablam yürüyerek geldi. Aradan 4 saat geçmişti. Bütün sokak kedileri süte geldi ama bizim kedi gelmedi.

Yedi buçuk gün geçti. Ben okuldan dönmüştüm. Babam benim gözlerimi kapatıp odasına götürdü. Gözlerimi açtığımda kaçan kedi oradaydı. Meğerse, apartman görevlimiz Serdar abi otoparkta kedimizi günler sonra bulmuş. Bize getirmiş. Kedimizin adını da buldum. Adı "Minik" olacaktı.

TOLGA CAN Ç.

HİKÂYE

DOĞRU DAVRANIŞ

Yeni bir gün başlamıştı. Her zamanki gibi Seval teyze atıkları ayrıştırıp geri dönüşüm kutusuna atıyordu. O sırada Kemal de balkonda kompost yapıyordu. Arda da elinde giysi poşetleriyle alışveriş merkezinden çıkmış, elinde bir sürü bisküvi bulunan Cemre'yle eve doğru yürüyordu. Sanırım bunun iyi bir şey olduğunu düşünüyorlardı çünkü her sabah aynı şeyi yapıyorlardı. Ben de marketten bir şeyler alacaktım.

Kumbaramdaki bütün paramı alıp markete gittim. On kutu yumurta, on beş tane ayran, süt ve Cemre için on iki paket de bisküvi aldım. Tam çıkarken çok güzel kıyafetler gördüm. Kendimi tutamayıp yirmi beş çeşit giysi aldım. Çünkü Arda ağabey giysileri çok seviyordu. Eve geldiğimde Seval teyze beni görünce çok şaşırıldı. "İstersen marketin hepsini alsaydın!" dedi. Ben bunları mutfağa yerleştirirken şaşkınlık içinde beni izliyordu. Seval teyze "Kızım, bunların hepsi israf, gerçekten ihtiyacımız olan şeyleri almalıyız. Yoksa gezegenimizin kaynaklarını bitiririz." dedi. Seval teyze üzülüşümü görünce bana doğrusunu öğretti. Sözünü bitirince "Ama Arda ağabeyim neden her gün yeni giysiler alıyor?" diye sordum.

Seval teyze "Üzülme, ona da doğrusunu öğretiriz." dedi. Sabah kalktığımda Arda ağabeyim evdeydi, alışverişe gitmemişti. Demek ki Seval teyze ona da öğretmişti.

ZEHRA B.

HİKÂYE

MARS HAKKINDA HERŞEY

Bilim adamları, Mars'ın geçmişte canlılara sahip olup olmadığını bilmek istiyorlardı. Ayrıca Mars'ın şimdi mi yoksa gelecekte mi yaşamı destekleyebileceğini bilmek istiyorlardı. Bu yüzden gezici robotlarla bu gezegeni keşfetmeye çalıştılar. Şimdiye kadar birçok bilgi elde ettiler. Bunlardan bir kısmı ise Mars'ta bir günün toplam 24 saat 39 dakika sürmesi, bir yılın ise Dünya'daki 687 güne eşit olması. Bu da Dünya yılının neredeyse iki katı kadar. Mars'ın atmosferi çoğunlukla karbondioksit adı verilen bir gazdan oluşuyor. Son gönderilen ve 2021 Şubat ayında Mars'a iniş yapan gezici robot ile atmosferin havadan oksijen elde edilecek ve test edilecek. NASA bilinmeyen gezegenlerde araştırmalarını sürdürerek insanlığa büyük hizmetler vermeye devam ediyor.

ELA Ö.

HİKÂYE

GERİ DÖNÜŞÜM MACERASI

Bir zamanlar aynı apartmanda yaşayan beş kişi varmış. Atıklarını ayrıştırıp geri dönüşüm kutularına atan Seval teyze balkonunda, kompost yapan Kemal, her gün alışveriş yapıp farklı giysiler giyen Arda abi, bisküvi yemeği çok seven Cemre ve işi geri dönüşüm olan Aslı. Bu komşulardan hepsi çok samimi ve nazikmiş ama bazılarının geri dönüşüm konusunda hataları varmış. Bir gün Arda abi alışverişten dönüyormuş. Seval teyze, Kemal ve Aslı onu uyarmışlar: “Böyle giderse kendi başına bir çöp yığını oluşturacaksın ve ekonomik olarak batacaksın.” demişler. Sonra Cemre’yi görmüşler ve ona da aynı uyarıyı yapmışlar. Sonra onları mahallenin çöp sahasına götürmüşler ama yine akıllanmamışlar. “Aman, bana ne Aslı!” demişler. Kemal ve Seval teyze çok üzülmüşler. Sonra bunun zararını görmüşler. Bir Pazar sabahı erken saatlerde Cemre ve Arda ağabey batmışlar. Gitmeden önce Aslı, Kemal ve Seval teyzeye demişler ki “Söz, bundan sonra biz de sizin gibi olacağız.”

HİKÂYE

ASLI Ş.

ROBOT ADAM

Bir gün Kaan bir robot almıştı. Sonra annesi “Kaan gel, plaja gidiyoruz.” dedi. Kaan robotunu evde bıraktığını sanıyordu. Halbuki robot evde değil, kumsaldaydı. Robot uçabiliyordu, böylece onlar evden çıktıktan sonra sahile uçarak gidebildi. Daha sonra Kaan annesine “Anne, bu benim robotuma benziyor.” dedi. Annesi onu evde bıraktıklarını, sadece benzer bir robot olabileceğini söyledi. Sonra eve gittiler. Kaan robotun evde olmadığını gördü. Çok üzüldü. Kumsaldaki robot bir anda havaya yükselip yok oldu ve uzaya gitti. En sonunda Kaan annesine “Anne bana yeni bir robot alır mısın?” dedi. Annesi de ona o robotu almadı çünkü oyuncaklarına sahip olması gerekiyordu. Kaan çok üzüldü. Harçlıklarını biriktirerek ilerde aynı robota sahip olabileceğini düşündü.

HİKÂYE

KARAHAN K.

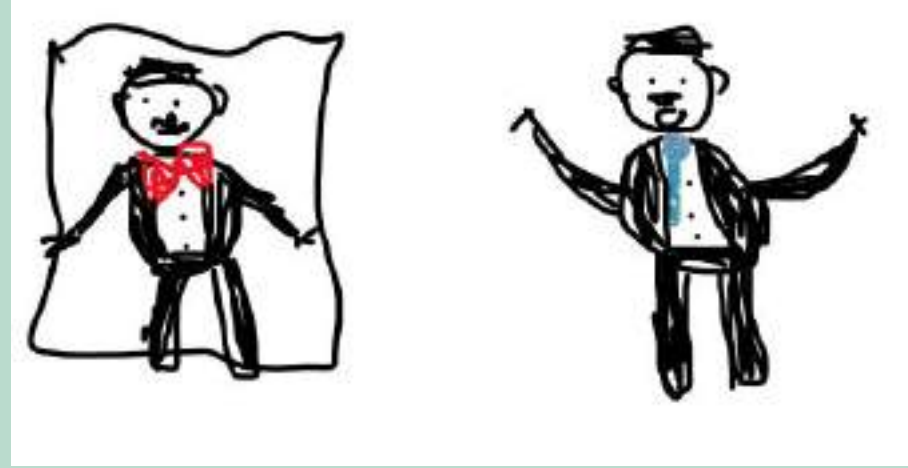

AYNADAKİ ADAM

Bir gün Ali top oynarken topuyla bir mağazanın önündeki aynayı kırmış. Ne yapacağını bilememiş ve aklına bir fikir gelmiş. Bu aynayı tamamen kırmış. Boyalarını alıp kağıda aynanın boyunda bir tablo yapmış. Ali, tabloya göbekli ve bıyıklı bir adam çizmiş. Ali'nin çizdiği adama çok benzeyen bir adam mağazaya gelmiş ve kravatını bağlamış. Orada, aynada kendine çok benzeyen birini görmüş. Kendisi olduğunu zannetmiş ama oradaki kişi papyon takıyormuş. Benzerliğine şaşırılmış. Adama seslenmiş: " Hey! Bana ne kadar benziyorsun." Adam ses vermemiş. Bunun üzerine papyon takmayan adam tekrar seslenmiş. Yine cevap alamayınca hayal gördüğünü düşünüp oradan uzaklaşmış. Tüm bunları izleyen Ali olanlara şaşırılmış.

URAZ KAAN U.

HİKÂYE

CHARLES DARWIN

Merhaba, ben Darwin. İngiliz'im. Ben eskiden yeni adalar keşfetmek için bir yolculuğa çıktım. Veee bir daha çıkacağım. Size de anlatmak istiyorum. Ama size eskiden, keşfederken yazdığım günlüğü göstermek istiyorum.

19.03.1839

Sevgili Günlük,

Bu gün İngiltere'den yola çıktım. Cesur olmalıydım. Hazırdım fakat gergindim. Annem ile babama veda ettim. Akşam oldu. Hoş çakal Günlük.

20.03.1839

Sevgili Günlük,

Hava serindi ve rüzgâr dalgalanıyordu. İleride bir ada gördüm. Yorulmuştum. Adada yerleşim yerleri vardı. Orada mola verdik. Sevgi diye bir kadın beni evinde ağırladı.

Sabah olunca kadına neredeyse bin kez teşekkür ettim. O ise bana şans dileyip sihirli bir yüzük verdi. Benim de bir koruyucum olmuştu artık. Hoş çakal Günlük.

Bunlar gibi binlerce sayfa yazdım. Şimdi bir yolculuğa çıkacağım.

Merhaba, bu gece teknede uyuduk. Sabah olunca yani şimdi yemek yiyorduk. Bir an gemi sallandı. Denizde tatlı bir hayvan görüldü. Şirin olduğu için onun zararsız olarak hissettim. Bir an beni sırtına aldı. Yolda onun ismini Yunus koymak istedim. Yunusa "Beni tekneye geri bırakır mısın?" diye tatlıca sordum. Bir dakika içinde kendimi teknede buldum.

Aradan bir gün daha geçti. Artık ben hem yeni bir hayvan keşfettiğim için hem de yorulduğum için eve gitme zamanının geldiğini kendimi hatırlattım. Öyle de yaptım. Evde annem bana sıkı sıkı sarıldı. Vakit kaybetmeden herkese "Yunus gördüm!" diye haykırdım.

MELİS B.

HİKÂYE

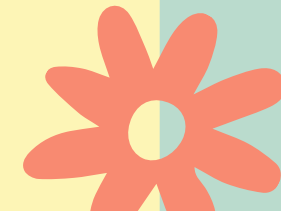

HİKÂYE

PITIRCİK

Ben Pitircik. Size bir hikayemi anlatmak istiyorum. Bir gün topa vuruyordum sopam aynaya çarptı, sonra üstünü boyayarak kapattım. Oluşan şekilleri birleştirerek babamın resmini çizdim. Çünkü babam sık sık aynaya bakardı. Akşam babam geldiğinde aynada kendine baktı ve bir yanlışlık olduğunu anladı. Bunu benim yaptığımı öğrenince o gün tatlı yiyemedim.

MEHMET TAN B.

DEDE

Bir gün anneanne ve dede, torunları gelmediği için onları çok özlemişti. Kendilerini unutulmuş ve üzgün hissediyorlardı. Üzgün oldukları için çocukları aramaya bile çalıştılar ama telefonları açan olmadı. Çok üzüldüler bu duruma. Sonra çocuklar sürpriz yapıp anneanne ve dedelerinin yanına geldiler. Birlikte bol bol sohbet ettiler. Dedesi onlara kurabiye ikram etti. Hepsi çok mutlu oldular. Oyunlar oynadılar. Çok eğlendiler. Bu yüzden “Onları arada ziyaret etmeliyiz çünkü bizi görmek isterler.” diye düşündüler. Artık onları hep aramaya ve sık sık ziyaret etmeye söz verdiler.

HİKÂYE

ATA ALP A.

KALİTE KONTROL GEMİSİ

Bir kalite kontrol gemisi varmış. Bu gemi çok önemliymiş. O kadar önemliymiş ki her şeyin kalitesine bakarlarmış. Bu işe bakan başka gemi olmadığı için işleri de çok yoğunmuş. Bir gün çalışanlar gemiye binmişler. Bir yere kalite kontrol işi için gideceklermiş. Yolculuklarında ilk başta güneş varmış. Bu yüzden herkes rahatmış. Sonra birden fırtına olmuş. Gemi sallanmaya başlamış. Yelkenleri açmışlar ama başaramamışlar ve gemi batmış. İçindekiler de gemi de bir daha bulunamamış. O günden sonra hiçbir şeyin kalitesine bakamamışlar.

BERK U..

HİKÂYE

ÜÇ KIZ

Bir gün iki kız çok sevdikleri komşusunun kapısını çalmıştı. Komşusu evde tekti. Genç kız evin kapısını açmıştı ve onları içeri almıştı. İçeri aldıkları kızlara meyve vermişti ve onlara yaşlarını sormuştu. Birinin yaşı 12 birinin de 14'tü. Sonra da onlara adlarını sormuştu. Büyük olanın adı Defne, küçük olanın da Alya'ydı. Onlara doğum günü tarihlerini sormuştu. Defne'nin doğum gününe üç gün kalmıştı. Defne için üç gün sonra doğum günü partisi yapacaklardı.

Üç gün sonra komşusu ve ailesi Defne'ye sürpriz bir doğum günü yaptılar. Doğum günü partisine en sevdiği arkadaşlarını çağırdılar. Komşu abla, Defne'ye çok güzel bir pasta yapmıştı. Defne için kurabiyeler/ poğaçalar ve limonatalar yapmıştı. Annesi, babası ve kardeşi ona çok güzel hediyeler almıştı. Defne'nin doğum gününü şarkılarla kutlamışlardı. Sonunda Defne pastasını üflemişti ve hediyelerini açmaya başlamıştı. Annesi ona en çok istediği ve sevdiği seriden bir kitap almıştı. Babası da ona yıllardır hayalini kurduğu yavru bir köpek almıştı. Defne bu duruma çok şaşırılmıştı. Babası evde köpek fikrine hiç sıcak bakmıyordu ama kızının bu isteğine artık daha fazla karşı koyamamıştı. Defne arkadaşlarının aldığı hediyeleri de çok beğenmişti. En çok babasının aldığı hediye beğenmişti.

Defne'nin bu doğum günü partisi çok güzel geçmişti. Artık evlerine biri daha eklenmişti. Yavru köpek sayesinde unutulmaz bir doğum günü yaşamıştı.

HİKÂYE

DURU H.

İŞIK OKULLARI 137. YIL

FMV

FEYZİYE
MEKTEPLERİ
YAKEL-1985

AZRA VE KÖPEĞİ

Günlerden bir gün bir köpek varmış. Ama onun diğer köpekler gibi evi ya da maması yokmuş. Kendisi sığınacak yerini bulur ve yemeğini kendisi bulmaya çalışmış .

Köpeğin yine şanslı günüymüş. Kasap ona büyük bir ziyafet çektirmiş. Komik gelecek ama kasap onun en iyi arkadaşıymış, ona yemek verirmiş. Yine aynı gün de bir kızın şanslı günüymüş, kızın ismi Azra'ymış. O da köpeğin yaşadığı yer (İstanbul'a) geliyormuş. Azra sonunda yeni evine koşarak eşyalarını yerleştirmiş ve şehre inerek bir banka oturmuş. Kucağına size anlattığım köpek atlamış Azra "merhaba!" demiş ve köpeği sakinleştirmiş Beş dakika içinde kaynaşmışlar ve Azra demiş ki "Bence senin ismin 'Şans' olmalı." Şans havlayarak Azra'yı yalamış ve Azra onunla eve gelmesi gerektiğini düşünmüş çünkü o daha bebekmiş. Hemen Şansı kucağına alarak evin yolunu tutmuş.

İkisi de birbirlerini buldukları için çok şanslılarmış.

AYŞE M.

HİKÂYE

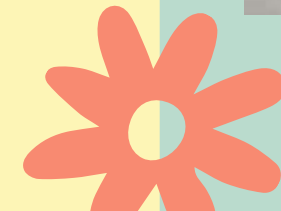
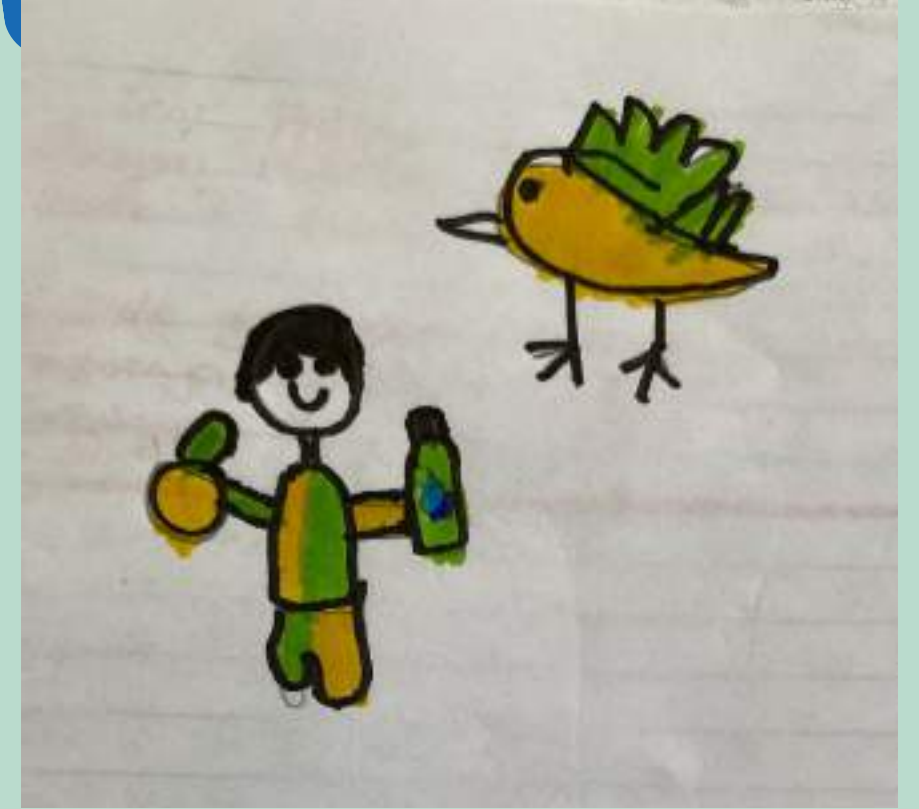
ÇOBAN İLE PRENSES

Bir varmış, bir yokmuş. Uzak diyarlarda bir krallık varmış. Orada güzeller güzeli bir prenses yaşarmış.

Bir gün prensesi bir çoban görmüş ve ona aşık olmuş. Sonra kraldan prensesi istemeye gitmiş. Kral demiş ki "Kızımın peşinde bir sürü kişi var. Ben de bir yarışma yapayım." diye düşünmüş. Sabah bir sürü kişi kalenin önünde toplanmış. Kral, "İlk yarışma koşu, sona kalan elenir." demiş. Yarış başlamış. Çoban ilk bitiren olmuş. "Sıradaki görev güreş." demiş. Yine çoban herkesi yenmiş. En sonda çobanla bir kişi kalmış. "Bu sefer bir ahtapotla güreşeceksiniz." demiş. Sırayla güreşmişler. Çoban yine kazanmış. Kral son olarak çobandan bir görev daha istemiş. "Anka kuşunun mağarasından altın elma ve şifalı su getir." demiş. Çoban, "Tamam." demiş.

Az gitmiş, uz gitmiş, dere tepe düz gitmiş, mağaraya varmış. Anka kuşu ona bir elma ile bir bardak su almasına izin vermiş. Sonra çoban tekrar kaleye gitmiş ve prensesle evlenip kırk gün kırk gece düğün yapmışlar.

HİKÂYE

S. ATEŞ G.

BUDAPEŞTE

Babamı şirketi iş için Budapeşte'ye gönderecekti. Babam bizi de yanında götürmeye karar verdi. Hazırlıkları yapıp havaalanına doğru yola çıktık.

Bir otopark bulup arabamızı oraya park ettik. Sonra havaalanına girdik. Arama noktalarından geçtikten sonra bekleme alanına gittik. Uçağımız kalkana kadar bekleme alanında bekledik. Daha sonra uçağa bindik. El bagajlarımızı yerleştirdikten sonra, koltuklarımıza oturup kemerlerimizi bağladık. Yolculuğumuz 8 saat sürdü. Budapeşte'ye indik. Uzun bir süre aradıktan sonra otelimizi sonunda bulduk.

Otelimizin adı "Asstorya" idi. Babam işlerini yaparken biz harika bir tatil geçirdik. Merak ettiğimiz her yeri gezdik.

ARYA T.

HİKÂYE

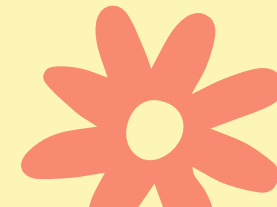
KEDİM

Bir gün teyzem yolda yürürken önüne bir kedi atlamış. Teyzem önüne atlayan kediye sevmeye başlamış. Kedi teyzemi çok sevmiş.

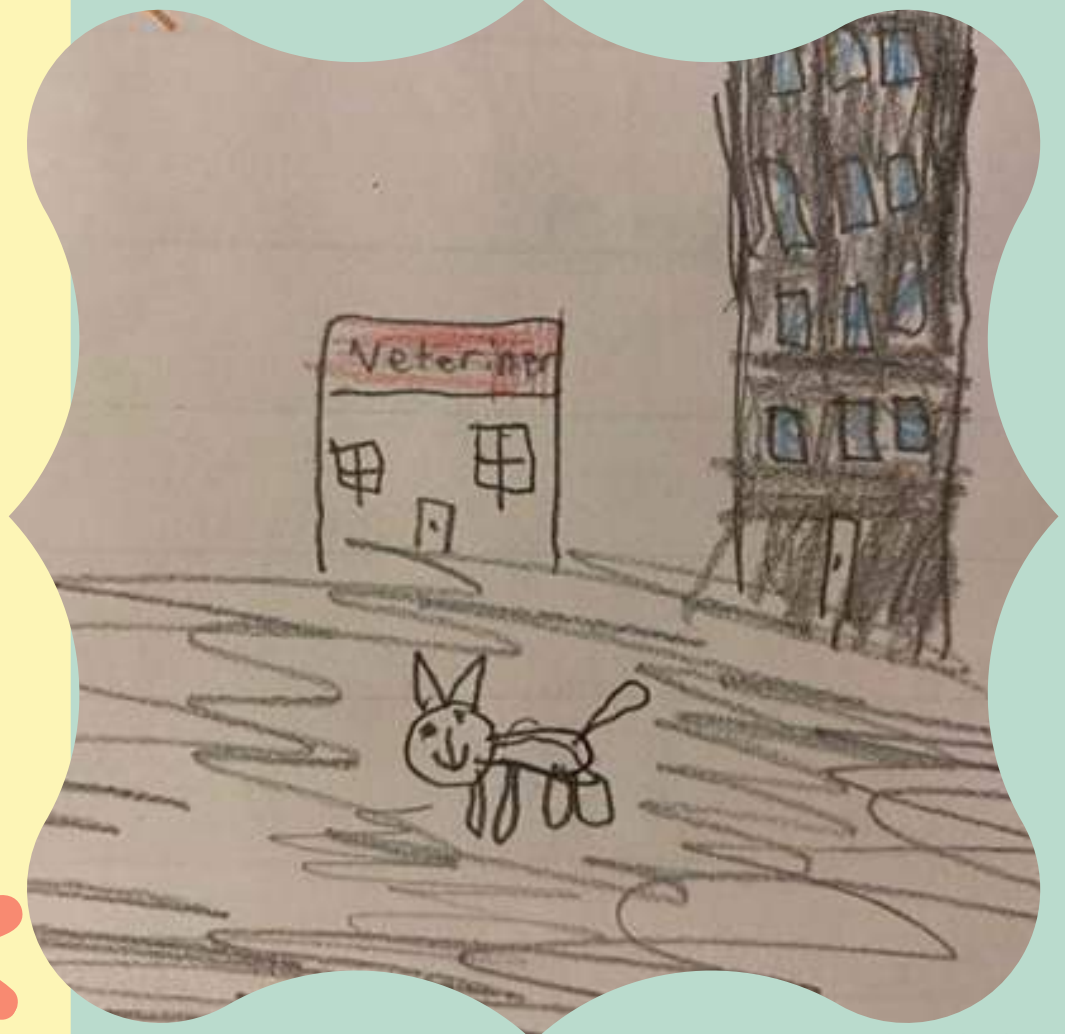
Teyzem kediye bırakıp yola devam etmek istemiş ama kedi teyzemi çok sevdiği için eve kadar takip etmiş. Teyzem heyecanla bizi aradı. Biz de teyzemin yanına gittik. Kedi yavruydu ve annesi yoktu. Biraz düşündük, böyle küçük ve tatlı bir kediye sokağa bırakamazdık. Kediye sahiplenmeye karar verdik.

Kediye alıp hemen veterinerine götürdük. Bütün aşılarını yaptırdık. Mamasını alıp eve götürdük. Eve geldiğimizde çok yorulmuştu. Uykuya daldı ve çok uzun bir süre uyudu. Artık onunda mutlu bir yuvası vardı.

BATU G.

HİKÂYE

SU PARKINDA BİR GÜN

Bir yaz günü hava çok sıcaktı ve arkadaşımıla su parkuruna gitmeye karar verdik. Su parkurunda en sevdiğimiz şey kaydırağtan kaymaktı. Kaydırağın yanına gittik.

Kaydırağın yanına gittiğimizde çok üzüldük. Kilo sınırlaması olduğu için kayamayacağımızı düşündük. Görevliler bizi en büyük kaydırağa yönlendirdiğinde çok mutlu olduk. Büyük kaydırağın yanına gittiğimizde önümüzde tam 102 kişi vardı. Sıra çok uzun olsa da kaydırağa binmeye kararlıydık. Sıramızı bekledik ve sonunda sıra bize geldi. Korkuyla çıktığımız kaydırağtan sevinç çığlıkları ile kaydık.

Günün geri kalanını diğer arkadaşlarımızla havuzda geçirdik. Havuzun içinde oyunlar oynayarak eğlendik.

AYDIN G.

HİKÂYE

DENİZ VE HAVUZ

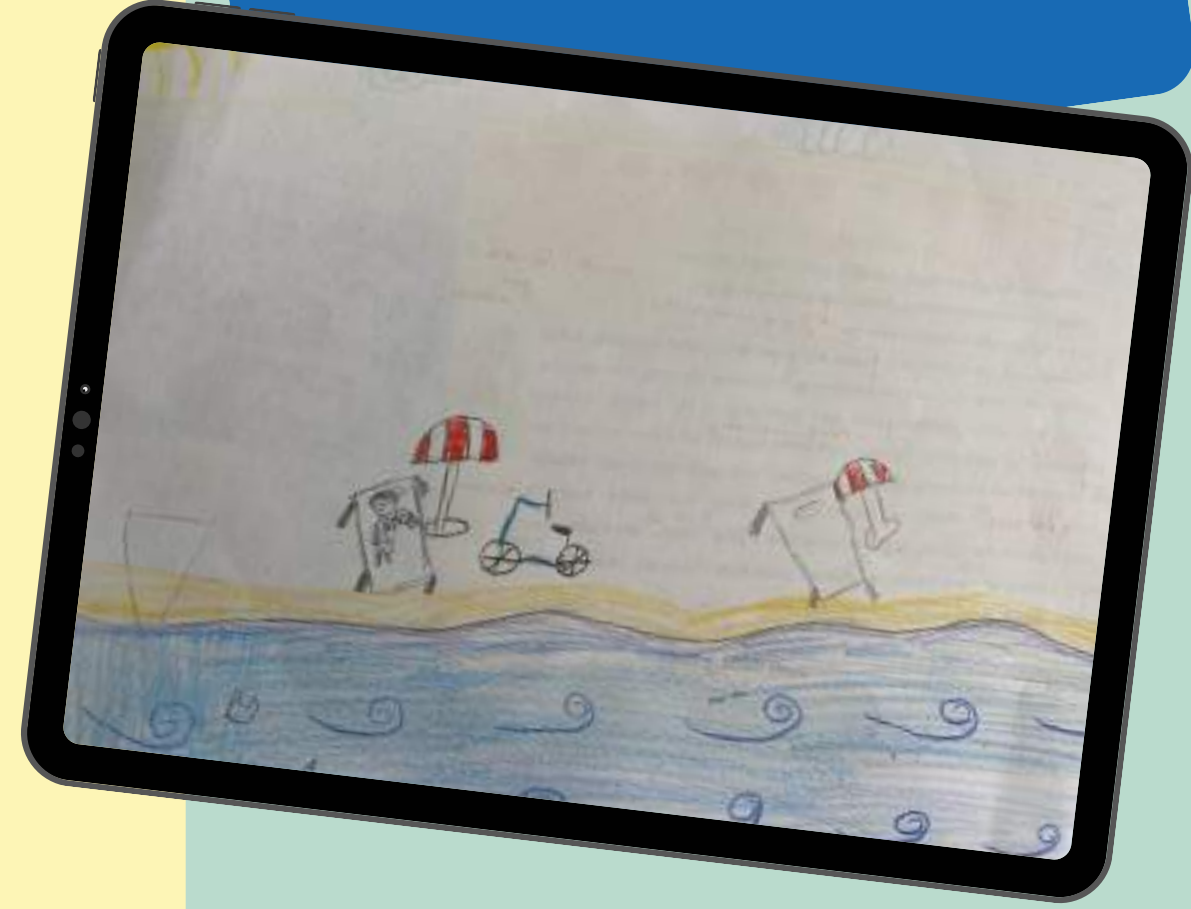
Merhaba Ben Efe. Bugün sizlere bir yaz günü anımdan bahsetmek istiyorum. Çok güneşli bir gündü. Ailecek denize gitmek için hazırlanıyorduk. Denize gideceğimiz için çok heyecanlıydık.

Bisikletlerimizi alıp plaja doğru yola çıktık. Çok vakit geçmeden plaja vardık. Boş şezlong bulmak için plajda biraz yürüdük. Bir süre sonra boş bir şezlong bulduk. Önce kardeşim Çınar ve ben, hava çok sıcak olduğu için hemen denize girdik. Sonra annem ve babam da bize katıldı. Bir süre sonra denizden çıkıp kitap okumaya karar verdim. Şezlonga uzanıp kitap okudum. Kardeşim tekrar beni denize çağırdı. Kitabımı bırakıp denize girdiğimde denizin çok pis olduğunu gördüm. Çınar ile denizden çıktık.

Arkadaşlarımız bizi havuza çağırdı. Arkadaşlarımızla yüzmek bize çok keyif verdi. Havuzda arkadaşlarımızdan yeni yüzme teknikleri öğrendik. Artık çok daha iyi yüzüyorduk.

EFE K.

HİKÂYE

TUVALİN BAŞINDA

Sofi yetenekli bir ressamdı. Daha dokuz yaşındayken bir sonbahar günü resim yapmaya başlamıştı. Her gün evinin balkonunda oturur, manzarayı izler, resim yapardı.

Bir sabah uyandığında her gün resmini çizmeye çalıştığı vazosu kırılmıştı. Bunu kimin yaptığını tahmin edebiliyordu. Bunu yapan köpeği olmalıydı. Onu bulmak için bütün evi dolaşmaya başladı. Sonunda onu evin üst katında buldu. Köpeğin çok üzgün olduğunu fark etti. Aslında ona çok kızgındı ama yüzündeki ifadeyi görünce tüm kızgınlığı geçmişti.

Sofi, köpeğiyle birlikte kırılan vazonun parçalarını topladı ve başka bir vazonun resmini yaptı.

KİRAZ S.

HİKÂYE

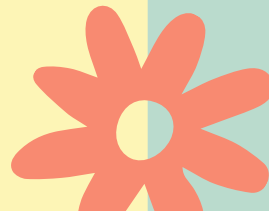
EĞLENCELİ İCAT

Bilim insanı Alper kışın laboratuvarında çalışıyordu. Amacı susuzluğa son vermektir.

Harıl harıl çalışarak kar makinesi yapıyordu. Makineyi çalıştırmak için deneyler yaptı. Bir gün deney yaparken kar makinesi birden kontrolden çıktı. Odalar dolusu köpük üretmeye başladı. Ne yapacağını bilemedi. Hemen aklına arkadaşı Kemal geldi. Alper, Kemal'den yardım istedi. Birlikte makineyi tuttular. O sırada Alper'in aklına makinenin fişini çekmek geldi. Zor da olsa fişi çekti. Makine durmuştu.

O an iki arkadaş gülmeye başladılar. Dünyayı ileride zor durumda bırakmayacak bir alet yapamamışlardı ama en azından eğlenceli bir alet yapmışlardı.

ALP P.

HİKÂYE

MEHMET'İN RESMİ

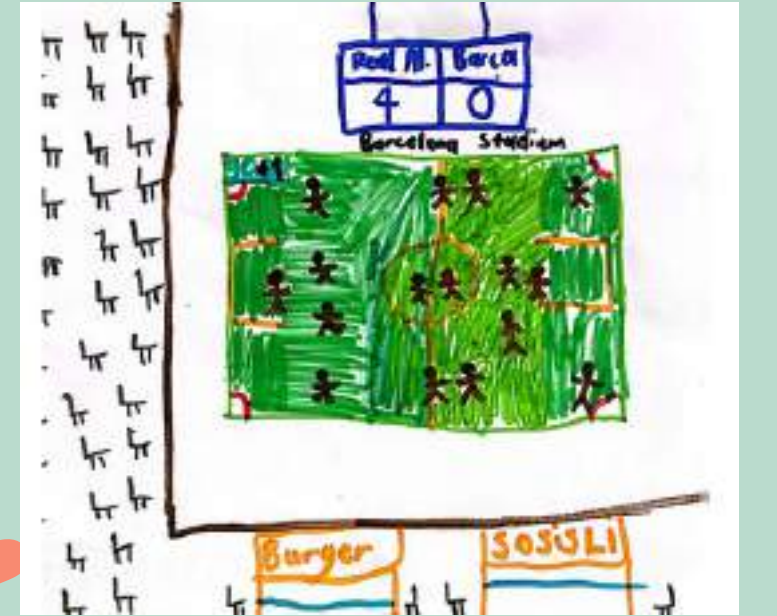
Bir gün Mehmet okuldan geldiğinde masasında kalemler fark etmiş . Kalemlere baktığında uçlarının açık olmadığını görmüş. Mehmet hemen kalem tıraş aramaya başlamış.

Kalem tıraş bulduğunda kalemlerini açmış ve bu kalemlerle resim yapmaya karar vermiş. Ama o sırada arkadaşlarını dışarıda bahçede futbol oynarken görmüş.

Resmi sonra yapmaya karar vermiş ve dışarıya çıkmış. Arkadaşlarıyla futbol oynadıktan sonra eve geri dönmüş. İlkbaharla ilgili bir resim yapmaya karar vermiş. Bir çiçek yapmış. Bu resmi annesine vermek istemiş. Annesi bu resmi çok beğenmiş. Ödül olarak onu Real Madrid-Barcelona maçına götürmüştü. Maçı 4-0 Real Madrid yenmiş. Mehmet de Real Madrid'i tuttuğu için çok sevinmiş.

Günün sevinci ve yorgunluğuyla evine gidip uyumuştur.

HİKÂYE

KAPTAN MURAT

Kaptan Murat adlı bir denizci varmış. Kendine çok güzel bir gemi almış. Bulduğu denizde birçok canavar yaşıyormuş.

Sefere ilk çıktığı gün canavarlar Kaptan Murat'ın gemisine saldırmışlar. Murat hemen kılıcını çıkarmış. Kaptan o kadar iyi savaşmış ki canavarlar pes edip gitmişler. Aradan beş ay geçmiş. Murat'ın bir tayfası olmuş. Tayfası ile hazine aramaya çıkmışlar Tayfalardan biri "Hazineleri gördüm!" diye bağırmış. Ancak gemi tayfasının bilmediği bir şey varmış. Canavar, hazinenin başında bekliyormuş. Canavarı görünce hemen kaçmışlar.

Kaptan Murat, tayfalara "Güzel bir ada bulalım ve eğlenelim. Boş verin hazineyi." demiş. Buldukları ilk adaya ayak basmışlar. Tayfası ve Kaptan Murat bir ay boyunca çok eğlenmişler.

BERK B.

HİKÂYE

İSTANBUL'UN FETHİ

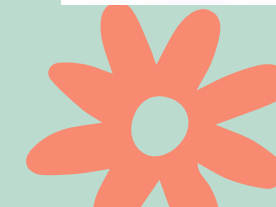
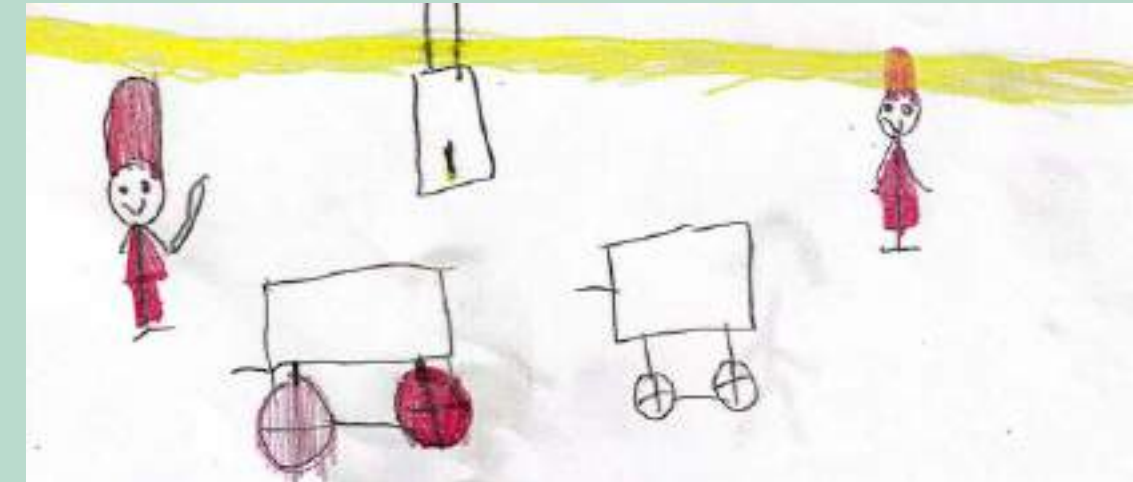
Bir gün Fatih Sultan Mehmet şatosunda savaş taktiği planlıyormuş. Kapı açılmış ve içeri askerler girmiş. Mehmet' e cephaneliğin hazır olduğunu söylemişler. Bunun üzerine Mehmet kılıcını kınına sokup ,askerlerine atları hazırlamalarını söylemiş.

Birkaç dakika sonra yola çıkmışlar ve siperlere geldiklerinde topları arabalardan indirmişler. Gece olduğunda toplar hazırlanmış. Yeniçeriler hücumu hazırmış ve Mehmet çekip "Ateş!" demiş .Toplar büyük bir gürültüyle ateşlenmiş. Yeniçeriler hücumu kalkmış. Düşman da hazırlıksız yakalanmış hemen hazırlanıp onlar da hücumu kalkmışlar. Savaşın en sonunda geriye bir tek Konstantinopolis'in kralı kalmış. Fatih Sultan Mehmet ile kral kılıçlarını çekip düelloya başlamışlar.

Mücadeleden sonra Mehmet, kralın kılıcını düşürmüştü. Kralı başka bir ülkeye sürmüştü ve İstanbul'u fethetmişti.

BARIŞ G.

HİKÂYE

DENİZ SAVAŞI

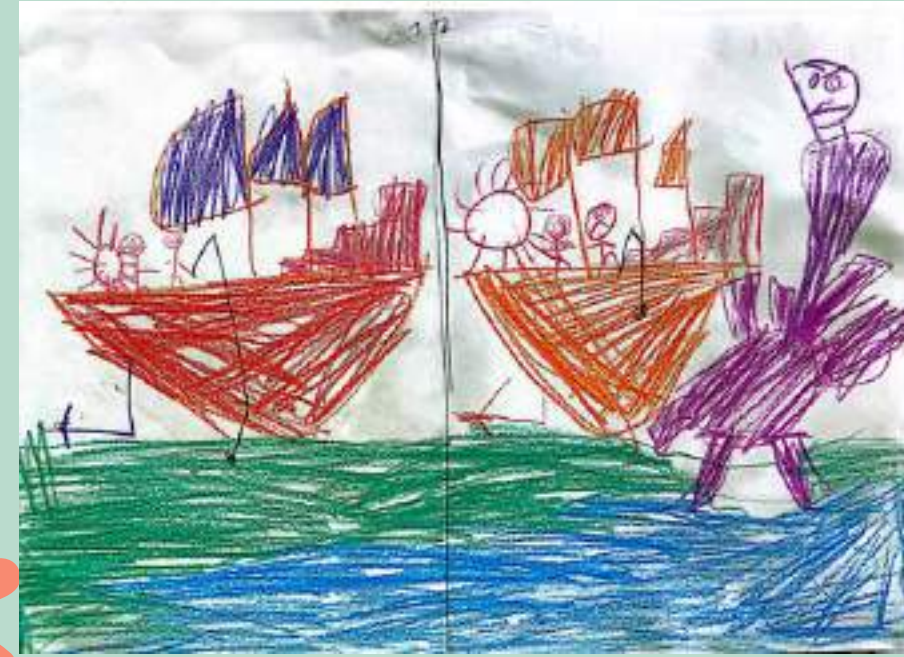
İki arkadaş olan Ahmet ve Kaptan Tuna güzel bir öğle gününde buluştular.

Balık tutmaya karar verdiler. Bir müddet sonra ikisi birden balık tutmayı bıraktı çünkü bir anda fırtına çıktı. Sonra ikisi de koşturdular. Biraz sonra fırtına bitti. Yine balık tutmaya başladılar. Ahmet "Balık tutmak çok keyifli." dedi. Kaptan Tuna "Evet çok güzel." dedi. Koyu bir sohbeta daldılar. O sırada bir denizde girdap oluştu. Bir canavar çıktı karşılarına. Hemen kılıç, kalkan ve zırhlarını almaya gittiler. Saldırmak için harekete geçtiler. Canavar ilk önce fark etmedi geldiklerini. Önce Ahmet saldırdı. Sonra canavar da onlara saldırdı. Büyük bir karpışmaydı. Hava kararmaya başladı ama devam ettiler.

Canavar bir anda Türkçe konuştu. Kaptan Tuna yere düştü. Ahmet ona güldü. Sonra ateşkes yaptılar.

A.TUNA P.

HİKÂYE

SİU KABİLESİ UÇAN TIRTIL KAYIP

Günlerden bir gün Siu kabilesi diye bir kabile varmış. Siu kabilesindeki üyelerin adı Küçük Serçe, Reis ve Uçan Tırtıl'mış.

Uçan Tırtıl bir gün kabilesini kaybetmiş. Kabile'nin başkanı olan Reis olayı tam bir gün sonra fark etmiş. Hemen Uçan Tırtıl'ı aramaya başlamışlar. Tam beş gün boyunca aramışlar. Dağ ,taş her yeri aramışlar. Ama Uçan Tırtıl'a bir türlü ulaşamamışlar. Bu arada Uçan Tırtıl yolunu bulabilmek için ağaçlara bakmaya başlamış. Yosunlu taraflar onun kabilesinin olduğu yönmüş. Uzun bir süre yürümüş. Yürümekten bitkin düşmüş. Hava da kararmış. Bir mağaraya giren Uçan Tırtıl hemen uykuya dalmış. Sabah olunca Uçan Tırtıl karşısında kabilesinden insanları bulmuş.

Tüm gece onu aramışlar ve en sonunda Uçan Tırtıl'ı bulmuşlar. Hep mutlu yaşamışlar.

CELİL Ö.

HİKÂYE

EMİNE ÖĞRETMEN

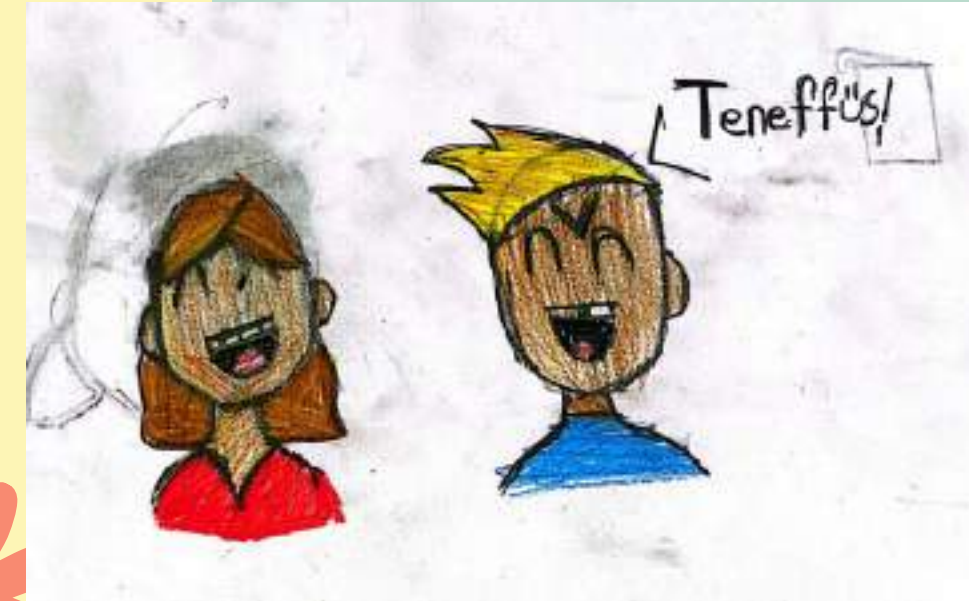
Çocuklar sabahleyin erkenden uyanıp okula gitmişler. Öğretmenleri Emine Hanım sınıfta çocukları bekliyormuş.

Emine Hanım çocuklar gelince yoklamayı almış. Emine Hanım çocuklardan ödevlerini çıkarmalarını istemiş. Sonra çocuklara “Hikayenizin ana karakteri kim?” diye sormuş. Ali hemen elini kaldırmış. Emine Hanım, Ali’ye söz hakkı vermiş. Ali “Deniz öğretmenim!” diye cevap vermiş. Öğretmen “Peki nerede yaşıyor?” diye sormuş. Ali de şöyle demiş “Deniz bir bakkalın önünde yaşı...” Ali tam sözünü bitirecekken Kerem “Teneffüs!” diye bağırmış.

Herkes sınıftan dışarı çıkmış. Hatta Ali bile dışarı çıkmış. Öğretmen gülmüş.

DEFNE G.

HİKÂYE

BEDEN EĞİTİMİ GÜNÜ

Beden eğitimi dersi öğretmeni Nahide Öğretmen her zamanki gibi sabah yoklaması alıyordu.

Yoklama aldıktan sonra onlara beden eğitimi salonuna gitmelerini söyledi. Giderken Mehmet ayakkabısını unuttuğunu hatırladı. Gözleri dolmuştu. Çünkü kimse unutmamıştı. Tuvalete girip ayakkabısını sildi. Ayakkabısı parıl parıl olmuştu. Spor salonuna döndüğünde ders yeni başlamıştı. Mehmet her şeyi öğretmenine anlattı. Öğretmen bir daha yaparsa sınav çekeceğini söyledi. Öğrenciler hemen oynayacakları oyun için gruplara ayrıldılar. Nahide Öğretmen oyunun kurallarını anlattıktan sonra oyunu başlattı. Herkes heyecanla oyuna daldı.

Öğretmen artık dersin bittiğini, üzerlerini değiştirebileceğini söyledi. Herkes soyunma odalarına koştu. Tüm ders boyunca çok eğlenmişlerdi.

DORUK B.

HİKÂYE

BENİM HİKAYEM

Merhaba benim adım Ece. Bugün sizlere geçen hafta yaşadığım değişik bir olayı anlatacağım. Hadi başlayalım.

Bir gün ablamla yolda giderken çok değişik bir ev gördüm. Hemen ablama gösterdim. "Abla bak burada çok değişik bir ev var." dedim. Ablam da i "Abartılacak bir şey yok, sadece içinde kimsenin olmadığı bir ev." dedi. Ben evin içini çok merak ediyordum çünkü ev çok değişik görünüyordu. Bu yüzden ablama "Gel içeriye bakalım çok merak ediyorum." dedim. Ablam da beni kıramadı "Tamam." dedi. İkimiz de yavaş yavaş kapının önüne gelip kapıyı açtık. İçerisi çok karanlıktı ve değişik sesler geliyordu. Korka korka içeriye girdik. İçeriden ayak sesleri ve kısık sesle konuşmalar duyuluyordu. Ben çok korktum ve çığlık attım. Hemen ablama sarıldım. Bir anda ışıklar yandı ve içerden annem, babam ve abim çıktı. Bir anda hepsi "İyi cadılar bayramı!" diye bağırdı. Meğerse hepsi bir oyunmuş ve ben bugünün cadılar bayramı olduğunu unutmuşum.

Evet işte benim hikayemde böyle bu günlük bu kadardı görüşürüz.

ECE Ç.

HİKÂYE

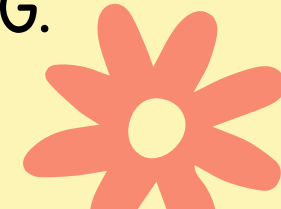
TEKNE YOLCULUĞU

Bir gün Lal tatile gitmek istemiş. Bavuluna bir kaç eşyasını alıp yola çıkmış. Tatilini teknesinde geçirecekti.

Teknesine binmek için yola çıkmış. Teknesine binmiş. Eşyalarını yerleştirip hemen denize atlamış ancak su çok soğukmuş. Bu yüzden suda çok kalamamış. Yemek saati gelmiş. Karnı çok aç olduğu için tabağındaki her şeyi yemiş. Yemekten sonra bir uyku bastırmış. Hemen uyumuş. Sabah uyanmış. Çok heyecanlıymış çünkü annesi ve babası geliyormuş. Kendi kendine “Babam ve annem geliyor, kahvaltıyı hazırlayayım.” demiş. Beş tane domates, üç tane yumurta, beş tane salatalık iki tür peynir, Nutella ve bal hazırlamış. Annesi ve babası gelmiş ve güzel bir kahvaltı yemişler. Lal çok mutluymuş.

Geri kalan günleri de teknede çok güzel geçmiş. Tatilin en güzel yanı, ailesinin yanında olmasıymış.

EDA G.

HİKÂYE

ALİ VE DOKTOR

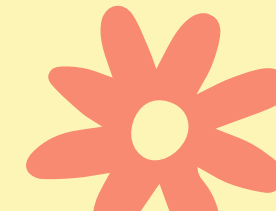
Bir gün Ali hastalanmış. Annesi onu doktora götürmüştü. Ali doktoru görünce annesinin arkasına saklanmış. Doktor "Hadi gel seni muayene edelim." demiş. Daha sonra doktor, Ali'nin neden hasta olduğunu bulmuş. Ali'ye virüs bulaşmış ve Ali'nin aşı olması gerekiyormuş. Ali, aşığı duyunca ağlamaya başlamış. Annesi ona korkmamasını söylemiş ama yine de işe yaramamış. En sonunda annesinin aklına bir fikir gelmiş. Annesinin çantasında Ali'nin en sevdiği oyuncacı varmış. Annesi Ali'ye oyuncacına sınımsıkı sarılması söylemiş. Ali, ona sınımsıkı sarılmış. O sırada doktor aşığı yapmış. Ali'nin canı hiç yanmamış. Aşısından korkmaması gerektiğini anlamış. Ali hem virüsten hem de aşığı korkusundan kurtulmuş.

HİKÂYE

ELA K.

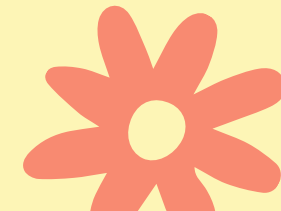
HAZİNE

Bir sonbahar günü Nihat ve Yasemin oyun oynuyorlardı. Birdenbire yer sarsılmaya başladı. Kendilerini sarsıntının sonunda geçmiş zamanda buldular.

Bir gemidelerdi. Bu gemi bir korsan grubuna aitti. Baş korsanlarının adı Müzeyyendi. Müzeyyen kötü bir korsandı. Çok önceden beri kurduğu planı gerçekleştirecekti. Adamları ile birlikte planının üstünden geçti. Sonra gemileri ile bir adaya gitmek için yola çıktılar. Nihat ve Yasemin onları uzaktan izlediler. Karaya vardılar. Burası bir hazine adasıydı. Korsanlar gemiden indi. Yasemin ile Nihat da indiler ve onları takip ettiler. Korsanlar uzun bir arayıştan sonra hazineyi buldular. Hemen hazineyi aldılar. Tam gemiye giderlerken iyi korsanlar geldi. Hazineyi kötülerden aldılar. Sonra çocuklara dönüp” Bu sizin hakkınız.” dediler. Korsan Müzeyyen bir açıklama yaptı. “Herkes bizden çaldı biz bu yüzden çalışıyoruz.” dedi.

O sırada yer yine sarsılmaya başladı. Nihat ve Yasemin sarsıntı bitince eve dönmüşlerdi. Bu macerayı kimseye anlatmamaya söz verdiler.

EZGİ B.

HİKÂYE

BÜYÜCÜLER DİYARI

Merhaba, benim adım Ceren. Bugün size yaz tatilimi anlatacağım.

Yaz tatilimde Büyücüler Diyarı'na gittim. Yanımda kedilerim Boncuk ve Merkür de vardı. İçeri girdiğimizde herkesin büyü yaptığını gördük. Bu manzara benim ve ailemin alışık olmadığı bir manzaraydı. O yüzden çok şaşırдық. Büyücülerle tanıştık. Kedilerim çok şaşırdukları için miyavladılar. Orada da bir sürü kedi vardı. Kedilerin hepsi de bir büyücüydü. Onlardan bize de büyü yapmayı öğretmelerini istedik. İsteğimizi kabul ettiler.

Artık biz de bir büyücüyüz. Çok güzel bir şatomuz var.

I. MAYA K.

HİKÂYE

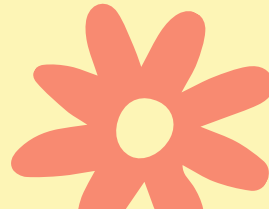

DEV AHTAPOT

Kaptan Ahmet diye bir gemi kaptanı varmış. Bir gün denizde gemiyle geziyormuş. Geçtiği yerden garip sesler geliyormuş. Kaptan çok korkmuş. Tayfasına hazırlıklı olmalarını, garip sesin bir canavar olabileceğini söylemiş. Bu sırada geminin altından “pat pat” diye sesler gelmeye başlamış. Sonra dev bir ahtapot kolu görünmüş. Gemiye dev bir ahtapot saldırıyormuş. Tayfa hemen toplara geçmiş. Canavara top atışı yapmışlar. Ama canavar çok güçlüymüş. Kollarını art arda gemiye indiriyormuş. Gemi daha fazla dayanamamış. Parçalanıp batmaya başlamış. Kaptan Ahmet ve tayfası canlarını zor kurtarmış. Artık bir gemileri yokmuş ama en azından sağlarmış.

KAYA S.

HİKÂYE

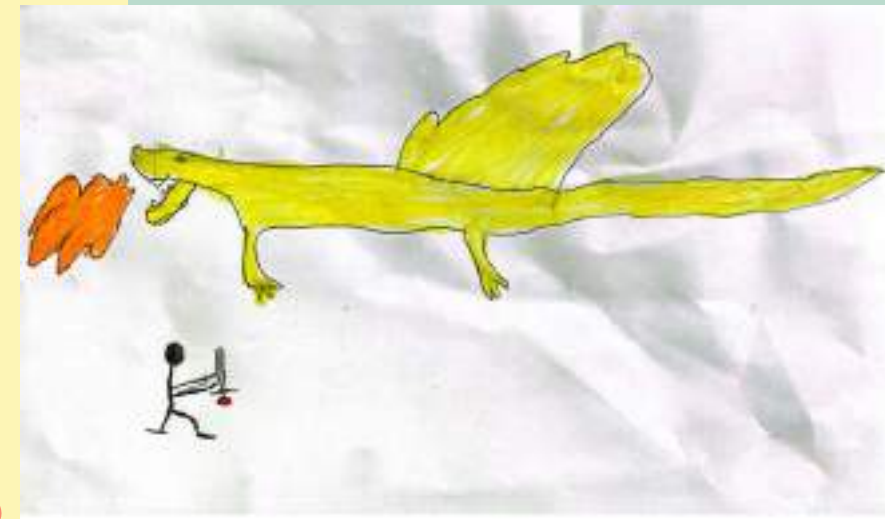

KARA ŞÖVALYE

Uzun zaman önce bir krallık varmış. Bu krallık çok fakirmiş. Krallıkta çok ünlü bir Kara Şövalye varmış. Kral, Őövalyeden saray yaptırmak için yardım istemiş. Kara Şövalye, yardımı bulmak için yollara düşmüş. Gece olunca bir mağarada kalmış. Mağarada bir trol varmış. Trol, Şövalye'yi görünce saldırmış. Şövalye kılıcını çekmiş. Trol ondan korkmuş. Kara Şövalye hemen mağaradan kaçmış. Ertesi gün yolda altın poslu bir ejderha ile karşılaşmış. Ejderha ile savaşmış. Kara Şövalye ejderhanın altın postunu almış ve krallığa dönmüş. Kral çok sevinmiş. Hemen sarayı yaptırmış. Kara Şövalye'yi en iyi adamı yapmış.

HİKÂYE

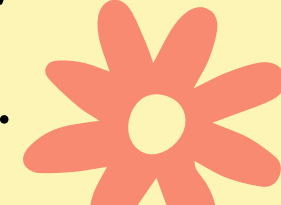
KEREM B.

OKUL

Ali, 3C sınıfının öğretmeni idi. Okula giderken öğrencilerini gördü. Öğrencileri hemen ona sarıldı. Sonra okula gidip sınıfı 3C'ye girdi. İlk ders matematikti. Öğrenciler, hemen kitaplarını alıp sıralarına oturdular. Ders bittiğinde öğrenciler hemen teneffüse çıktılar. Daha sonra Ali bir öğrenci gördü. Öğrencinin bacağı kanıyordu. Ali hemen onu revire götürdü. Ali, çocuğun ismini öğrendiğinde şaşırmişti. Çünkü çocuğun ismi de Ali'ydi. Ali, çocuğun nasıl düştüğünü revire anlattı. Öğrenci Ali önüne bakmadan koşmuş ve duvarın köşesine bacağını çarpmıştı. Revirden Öğrenci Ali'nin annesini aradılar ve okula gelmesini istediler. Bir saat sonra Ali Öğretmen sınıfında, Öğrenci Ali ise hastanedeydi...

M. DOĞAN C.

HİKÂYE

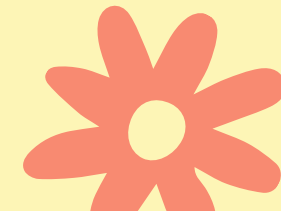

CEMRE VE DOKTOR SUDE

Bir gün Cemre'nin dişi çok ağrıyordu. Cemre'nin acilen dişçiye gitmesi lazımdı. Annesi ona dişçiye gidiyoruz dediğinde Cemre oflaya puflaya "Diřçiye gitmek istemiyorum." diye ağladı. Annesi onu zorla arabaya bindirdi ve yola çıktılar. Diřçiye geldiklerinde onları sevimli bir doktor karşıladı. Diřçi Cemre'ye ismini sordu. Cemre "Benim adım Cemre." dedi. Doktor da "Benim adım da Sude." dedi. Tanıştılar. Küçük bir sohbetten sonra Doktor Sude "Bu kadar sohbet yeter, odamıza gidip dişlerimizi kontrol edelim." dedi . "Cemre, sanırım dişini çekmemiz gerekecek." dedi Doktor Sude. Cemre çok korktu ve annesinin elini sıkıca tuttu. Hemen doktor dişini çekti ve "Aferin, çok cesursun fakat artık çok şeker yeme." dedi ve Cemre kıkırdadı.

İPEK A.

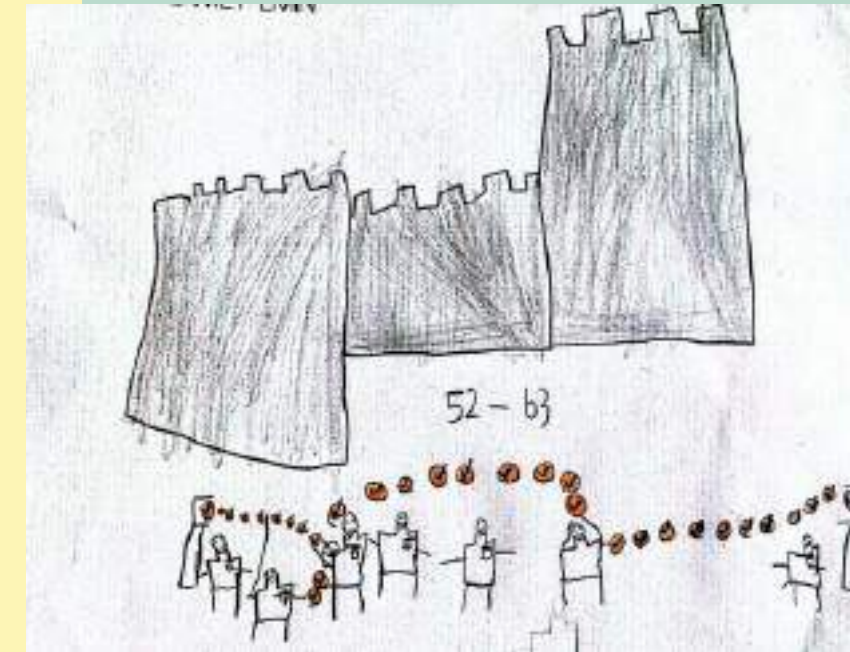
HİKÂYE

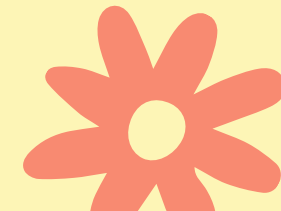
BASKET TURNUVAM

Benim adım Emre. Ben bir basketbol oyuncusuyum. Bir gün Kara Şövalye'nin şatosunda basketbol turnuvası vardı. Maç başlamak üzereydi. İki takım yerlerimizi almıştı. Maç, Büyücüler ve İksirciler takımları arasındaydı. Ben Büyücüler 'de oynuyordum. Çünkü ailem yedi nesildir büyücüdür. Annem ve babam beni izlemeye gelmişti. İksirciler'in oyuncusu basket atarak 3-0 öne geçmişti. Biz hemen kendimizi gösterip maçı 5-3 yapmıştık. Maçın skoru 52-63'tü. Büyücüler, yani benim takımım kazanmıştı. Annem ve babam beni tebrik etmişti ve eve gitmiştik. Koltuğa uzanmış, ayaklarımı dinlendiriyordum. Akşam olmuştu, gözlerimi kapatıp uyumuştum.

HİKÂYE

M. EMİN A.

ESKİ BİNA

Eski bir apartmanda fakir aile yaşıyormuş. Çok fakir oldukları için güzel bir ev alacak paraları yokmuş. Babalarının aklına çok güzel bir fikir gelmiş. Oğlu Ahmet ve Ali'nin yanına gidip "Size bir sürprizim var!" demiş. Onlar da "Baba ne sürprizin var?" diye sormuşlar. Babaları da "Adı üstünde sürpriz." demiş. Sonra karşı komşuları Zengin Bey'in evine gitmiş ve "Burada çalışabilir miyim?" diye sormuş. Zengin Bey de kabul etmiş. Baba işe başladığında bir sürü para kazanmış. Hemen gidip bir tane güzel ev almış. Ahmet ve Ali'ye gösterdiğinde ikisi de çok sevinmişler.

HİKÂYE

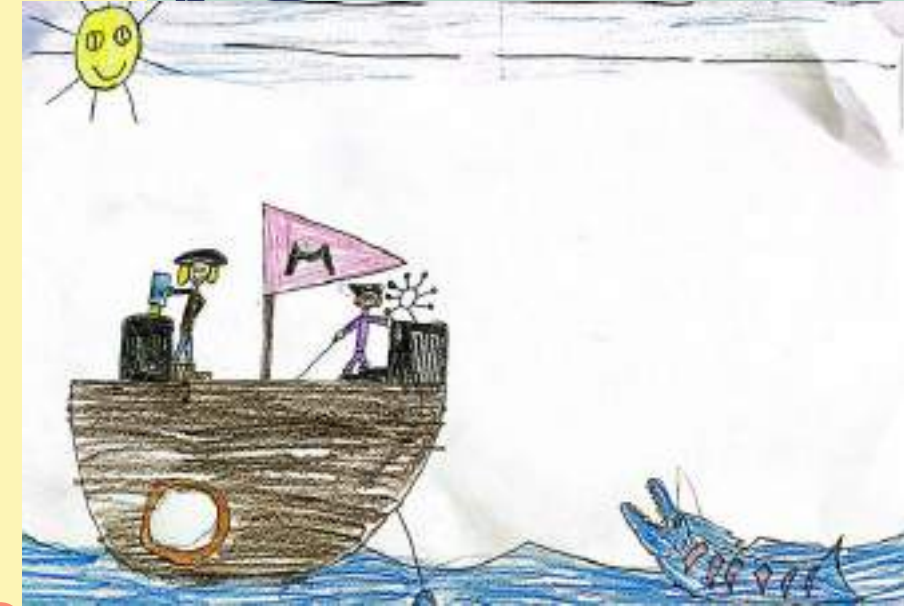
TANEM T.

MACELLAN

Bir gün Macellan adlı bir denizci, sabah nadir bulunan bir köpek balığı avlamaya gidecekti. Hemen gemisini alıp açıldı. Bir sürü yer gördü. Sonra bir ada buldu. Gemiyi kıyıya çekip yemek yedi. Bir süre oturarak etrafı seyretti. O anda bir ses geldi. Macellan, bu sesin nadir köpek balığının sesi olduğunu anladı. Hemen tayfalarına ateş emri verdi. Bir süre köpek balığı ile savaştılar. Ama bu nadir köpek balığı çok güçlüydü ve kızgındı. Tüm gücüyle gemiye vurdu. Gemi neredeyse kırılacaktı. Macellan, balıktan vazgeçti çünkü uğraşırca gemisi kırılacaktı. Yeni maceralara atılmak üzere evin yolunu tuttu.

HİKÂYE

TUNA Y.

EMEL İLE EREN

Emel ile Eren adında iki arkadaş varmış. İkisi çok iyi arkadaşlarmış.

Bir hafta sonu aileleri ile birlikte kampa gitmişler. Gittikleri kamp alanı çok güzelmiş. Önce çadırlarını kurmuşlar. Sonra hava kararmaya başladığı için ateş yakmışlar. Ateşin başında otururken Eren' in babası masal anlatmaya başlamış. O sırada bir gürültü duymuşlar. Emel'in babası gürültünün geldiği yere bakmaya gitmiş. Bir de görmüş ki bir tane geyik tuzığa yakalanmış. Hep birlikte geyiği hemen tuzaktan kurtarmışlar. Ayağına pansuman yapmışlar. Geyiğe bir de yemek vermişler ve salmışlar. Sonra hepsi uyumaya gitmiş.

Bu kamp onlar için çok güzel geçmiş. Tekrar yapmak üzere sözleşmişler.

HİKÂYE

ELA T.

İŞIK OKULLARI 137. YIL

FMV

FEYZİYE
MEKTEPLERİ
YAKEL-1985

GEMİ

Bir zamanlar gemide yaşayan Ali diye bir çocuk varmış. Bu gemi, anneannesinin çalıştığı, hizmet verdiği bir gemiymiş.

Anneanesi onlara her şeyi ücretsiz verirmiş. Gemide tatlı, meyve, sebze gibi lezzetli yiyecekler varmış. Ali, gemide beş gün kalmış. Kaldığı günler boyunca çok eğlenceli zaman geçirmiş. Yeni yılı da gemide karşılamışlar. Yeni yıl hediyeleri oyuncakmış.

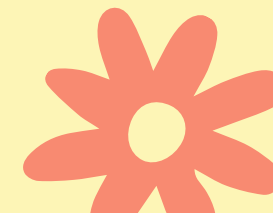
Bir gün gemide bir adam gizli bir düğme bulmuş ve ona basmış. Gemi tam batacakken anneanesi gemiyi kurtarmış. Bundan sonra yine çok eğlenceli maceralar yaşamaya devam etmişler. Fakat bu maceralı günler geride kalmış. Anneanesi İsviçre'ye taşınmış. Ali, çok üzülmüş. Anneanesi onları görmeye gelmiş.

Daha çok az macera okudunuz. Çünkü Ali de anneanesiyle İsviçre'ye taşınmış ve eğlenceli maceraları devam etmiş.

HİKÂYE

ÇINAR Ş.

İNİD

Bir zamanlar İnid adlı bir çocuk varmış. İnid'in bebekliğinden beri vazgeçilmez bir oyuncak ayısı varmış. Adı da Minti'ymiş. Bir gün İnid, yatağında otururken bir ses gelmiş:

-Merhaba.

İnid şaşkınlıkla etrafına bakmış ve şöyle demiş:

- Kim var orada?

-Ben ayın Minti.

İnid, ayısına bakmış ve çok şaşırılmış.

-Sen konuşuyorsun.

-Evet, ben konuşan bir ayıyım. Seni oyuncaklar diyarına götüreceğim, demiş.

Üç kere alkışlamış, o sırada İnid şaşkınlık içinde ona bakakalmış. Sonra bir martı gelmiş. İnid ve Minti martıya binmişler. Sonunda oyuncaklar adasına ulaşmışlar. Oyuncaklar adasında çok güzel oynamışlar. İnid, bir anda gözlerini açmış ve bunun rüya mı gerçek mi olduğunu hiç kimse bilmiyormuş.

DENİZ D.

HİKÂYE

ROBOT SALDIRISI

Günlerden bir gün Maya, annesi ve iki kardeşiyle sahilde oturuyormuş. Sonra havada bir şey görmüş ve hızla yanına koşmuş. Maya, bu bir robot diye bağırmış. Ama Maya, annesi görünce neler olacağını düşünüp robotu hızla çantasına koymuş. Eve gidince robotu hızla çantadan çıkarmış.

Maya, robotu:

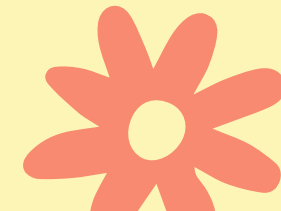
- Sen kimsin? diye sormuş.

Robot:

- Bunu söyleyecek vaktim yok, deyip hemen söze başlamış. Kötü robotlar insanları yok edecek, deyip ortadan kaybolmuş.

Ertesi sabah Maya pencereden çığlık sesleri duymuş. Pencereden baktığında robotların insanlara saldırdığını görmüş. Maya hemen bir şeyler yapmalıyım, diye düşünmüş ve arkadaşlarını çağırmış. Dışarıya çıkıp robotları yok etmişler ve sonra bütün şehir, Maya ve arkadaşlarına teşekkür etmek için büyük bir parti vermiş.

DURU E.

HİKÂYE

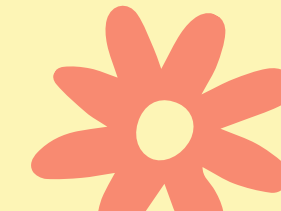

RÜYAMDAKİ PERİ

Sabah uyandıgımda yanımda küçük tatlı bir peri gördüm. Meraklı gözlerle bana baktı. Onunla iyi arkadaş olduk. Onu gittiğimiz tatil yerine götürdüm. Peri, benim yanımdan hiç ayrılmıyordu. Bir gün onu sahilde kısa bir süre tek başına bıraktım. Sahile döndüğümde onu göremedim. Her yere baktım fakat onu bulamadım. Çok üzgündüm. O gece rüyamda periyi gördüm ve ailesinin yanına gitmesi gerektiğini söyledi; tekrar geri geleceğim, dedi ve ben uyandım. Rüyamda da olsa onu gördüğüm için mutluydum.

ELA DURU A.

HİKÂYE

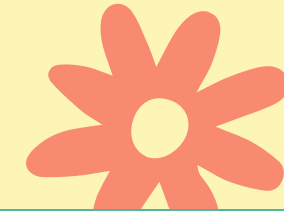

DENİZ KIZI VE KAPTAN KÖTÜ

Bir gün deniz kızı Lale, deniz kızı Şeker'in evine gitmek istiyormuş. Kaptan Kötü, gemisiyle geziyormuş. Eyvah! Lale'yi görmüş. Lale çok korkmuş. Kaptan Kötü, Lale'nin üzerine yürümüş ve Şeker onları görmüş. Şeker, olayı anlamaya çalışıyormuş. Kaptan Kötü, Şeker'e saldırmaya başlamış. Deniz kızları kaçmaya çalışmışlar ama kaçamamışlar. Sonra sihir yapmışlar ve kaçmışlar. Şeker'i de kurtarmışlar. Şeker'in evine gitmişler. Kaptan Kötü'den kurtuldukları için çok mutlu yaşamışlar.

ZEYNEP DURU D.

HİKÂYE

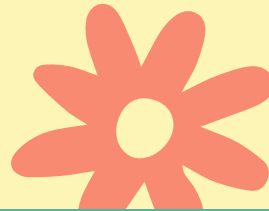

AYNA OYUNU

Arif, okulun golf takımındaydı. Sabah 6.30'da kalkıp hemen antrenman yapıyordu. Bir cumartesi sabahı antrenman yaparken yanlışlıkla aynayı kırdı. Pazartesi günleri hariç her gün işe giden babası, dışarı çıkmadan her zaman aynaya bakıp kıyafetlerini kontrol ederdi. Arif'in bu durumu hemen düzeltmesi gerekiyordu.

Arif'in aklına bir fikir geldi. Aynayı komple parçalayıp oraya babasının her zamanki papyonlu halini çizdi. Heyecanla, babasının bu durumu anlayıp anlamayacağını kontrol etmek için duvarın arkasında babasını beklemeye başladı. Saat 8.30 olmuştu. Babası o gün bir değişiklik yapıp kravat takmıştı. Üstünü düzeltip aynaya baktı. Kendini orada papyon takmış şekilde görünce çok şaşırıldı. Artık Arif için kaçma zamanıydı.

TARIK O.

HİKÂYE

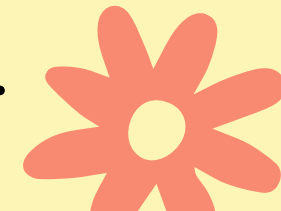

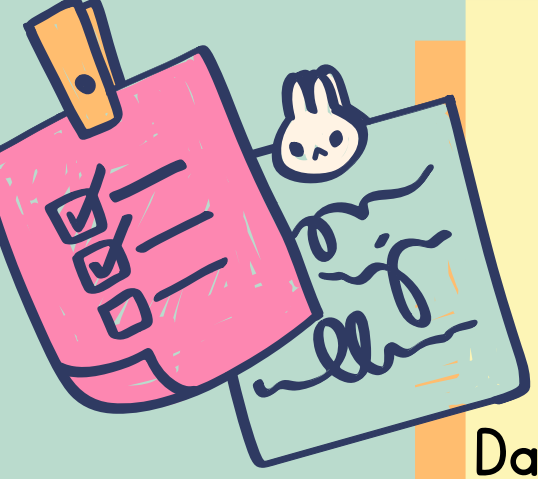
HİKÂYE

ROBOT

Bir gün uzaydaki bir uyduya meteor çarpmış. Gökyüzünde bu tip durumlar her zaman yaşanırmış. Uydunun hasar görmesi üzerine robot, parçalanıp Dünya'ya düşmüş. Dünya'da nasıl olduysa yeniden birleşmiş. Etrafına baktığında şemsiye, deniz kabukları, top ve birkaç insan görmüş. Bir çocuk şaşkınlıkla robota bakıyormuş. Çocuk, ona "Sen kimsin?" demiş. Robot şunu demiş "Ben bir ro-bo-tum." Çocuk, onu çok sevmiş ve "Seni eve götürebilir miyim?" demiş. Robot "Olur" demiş ve bundan sonra robot onun en iyi ev arkadaşı olmuş.

EGE T.

DAYIMIN GEMİSİ

O gün çok heyecanlıydım. Dört gün sonra dayımlarda kalmaya gidiyorduk. Dayım, beni kocaman bir sarılmayla karşıladı. Birlikte yemek yedik, dayımın bir sürprizi varmış. Sürprizini görünce çok heyecanlandım. Sürpriz, gemiymiş. Gemiyle bir yolculuk için gemiye atladık. İşte bu benim kaderimdi bir günde iki güzelliğe binmiştim. Gemide çok eğleniyorduk. Sonra dinlenmek için bir ada bulduk. Ada, ada değilmiş. Gemiye koştum, dayımı bulamadım. Gemiden indiğim an Tanor düştü. Dayımı aramaya başladım, Tanor'u kısa sürede buldum. Ama dayımı bulamadım. Bu sefer beraber gemiye koştuk. Eve gidecekken ada canavarının bizi takip ettiğini gördüm. Hızlı adımlarla alt kata saklanmaya indim. Ada canavarının yumurtasını gördüm! Yumurta çatlamaya başladı. Çok şaşırılmıştım ağlayacağımı hissettim. Yumurtadan ada canavarının bire bir aynısı çıktı. Sümüklü böcek sesleri çıkartarak bana yaklaşmaya başladı, ondan kaçtım. Sonra dayanamayıp dayıma koştum. Ada canavarına bebeğini verdim çok mutlu oldu. İyi bir iş yapmanın mutluluğuyla eve geri döndüm.

HİKÂYE

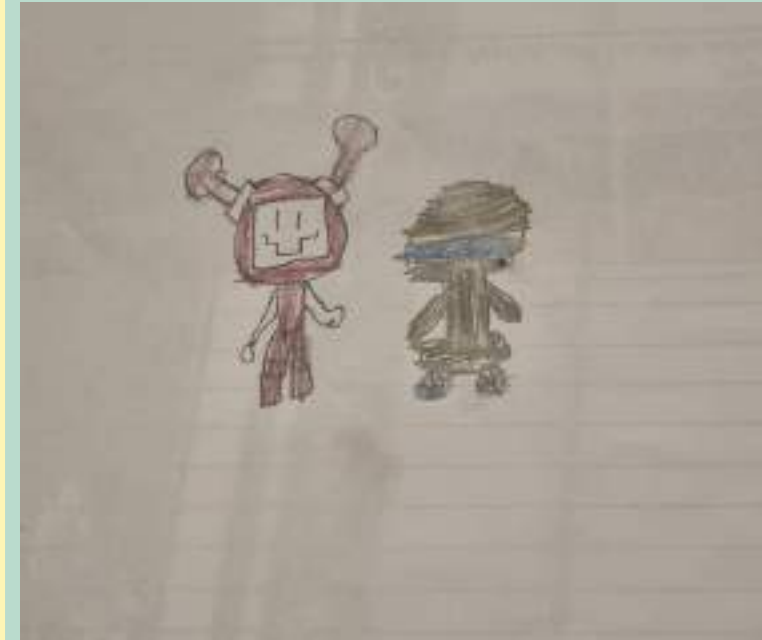
ZEYNEP NEVA Ö.

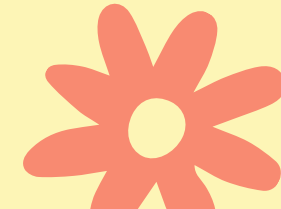
GİZEMLİ UZAYLI

Bir zamanlar farklı bir gezegenden gelen bir uzaylı varmış. Bu uzaylı bir şekilde Dünya'ya iniş yapmış. Dünya'daki yaşamı ve insanları farklı bulmuş. Burası geldiği gezegenden çok farklıymış. Her şeyin çok değişik olduğunu görmüş. Dünya'da doğal güzellikler çok fazlaymış, bunu sevmiş. Buna rağmen yaşadığı gezegene dönmek istemiş. En iyi bildiği yer, kendi yaşadığı gezegenmiş. En kısa sürede evine dönmek için uydularla bağlantıya geçmiş ve kısa sürede gezegenine dönmüş.

HİKÂYE

DERİN E.

DOĞAN'IN ADASI

Bir sıcak yaz günü Doğan, bir gemi kiralayıp geziye çıkmak istedi. Doğan 15 yaşında bir gençti ve muz yemeye bayılırdı. Gemiyi kiraladı ve yolculuk hazırlıklarına başladı.

Geziden bir gün önce Doğan gemide tek başına uyurken bir şeytanın elinden mi bir keçinin dışından mi bilinmez geminin halatı çözülmüş ve gemi denizde sürüklenmeye başlamış. Doğan iki yıl boyunca denizler, okyanuslar geçmiş. Kıtaları geçerken bir burun keşfetmiş ve eve döneceğine dair umutları yeniden yeşermiş. Bu yüzden buraya "Ümit Burnu" adını vermiş.

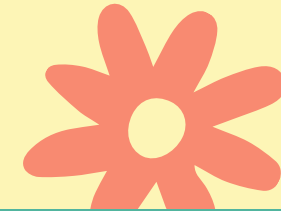
Gemiyi burna yanaştırmış. Gemi su alıp batmaya başlarken Doğan hemen atlayıp yüzerek karaya ulaşmış. Bulduğu yerde bolca baharat varmış. Orada yaşayan yerlilerden yolu nasıl bulacağını öğrenmiş.

Gemisini onarmış ve baharatları kendi ülkesine götürmek için toplayıp yola çıkmış. Bu sefer yolunu bulmuş ve tüm baharatları ülkesine götürüp satmış.

HİKÂYE

ATEŞ A.

ŞANSLI ÖNLÜK

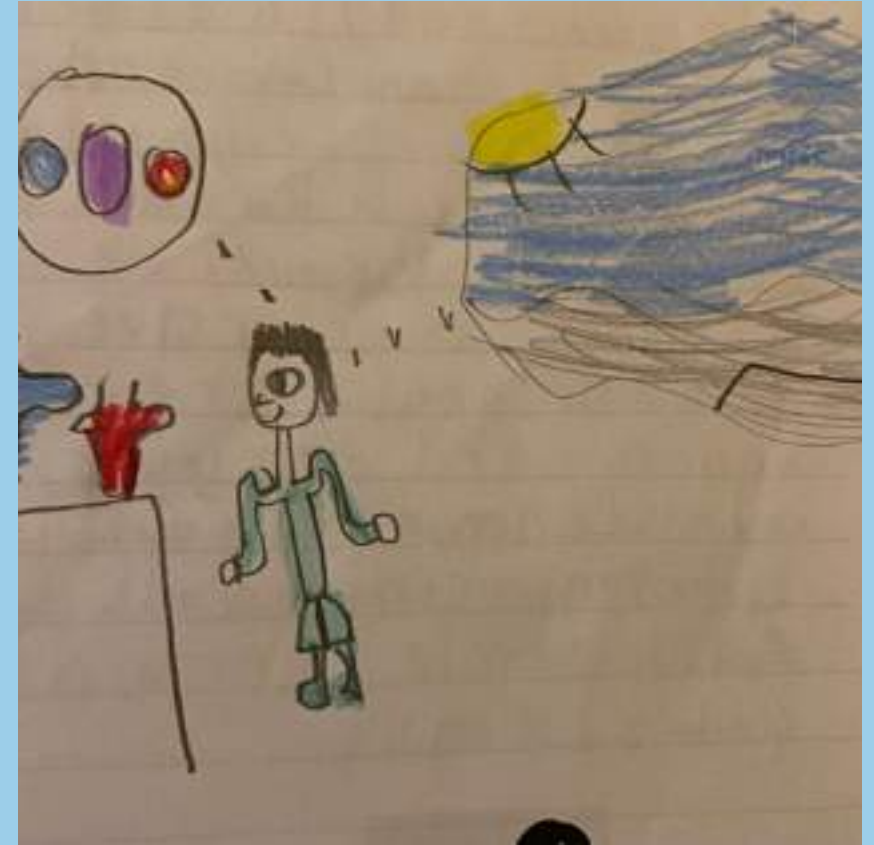
Bir gün sabahın erken saatlerinde bir bilim insanı laboratuvarında çalışıyordu. Yaptığı bir sürü deneyle çok ilginç bir sıvıya ulaşmış.

Bu sıvı mor bir sıvıymış. Bu sıvı ile her istediğini yapabiliyormuş. En çok da tatile gitmek istiyormuş. Kimsenin bilmediği bir yere bu sıvı ile ışınlanabiliyormuş. Masmavi denizin olduğu bir adaya ışınlanmış kendini. Günlerce yüzmüş, güneşlenmiş, eğlenmiş. Gittiği yerde deneyler yapmaya devam etmiş. Gündüz güneşin tadını çıkarıyor, gece de önlüğünü giyip çalışmaya devam ediyormuş. Bu önlük, onun şanslı önlüğüymüş.

Bilim insanı tatili bitirip ülkesine dönmeye karar vermiş. Laboratuvarına gidince bir eksiklik fark etmiş. Önlüğü o ıssız adada kalmış. Yaptığı mor sıvının son damlasını da adadan dönmek için kullanmış. Adaya dönüp önlüğü alması gerekiyormuş ama önlüğünü tekrar giyemediği için o sıvıyı üretiyormuş.

Bir daha o adaya hiç dönememiş ve önlüğünü alamadığı için hiçbir deneyi başarılı olmamış.

HİKÂYE

A. BEREN D.

ÇILGIN BİLİM ADAMI TOM

Tom adında bir bilim insanı vardı. Herkes Tom'un deneylerini olağanüstü buluyordu. Ama Tom'un deneyleri çok kötü bir şekilde ters gitmeye başladı.

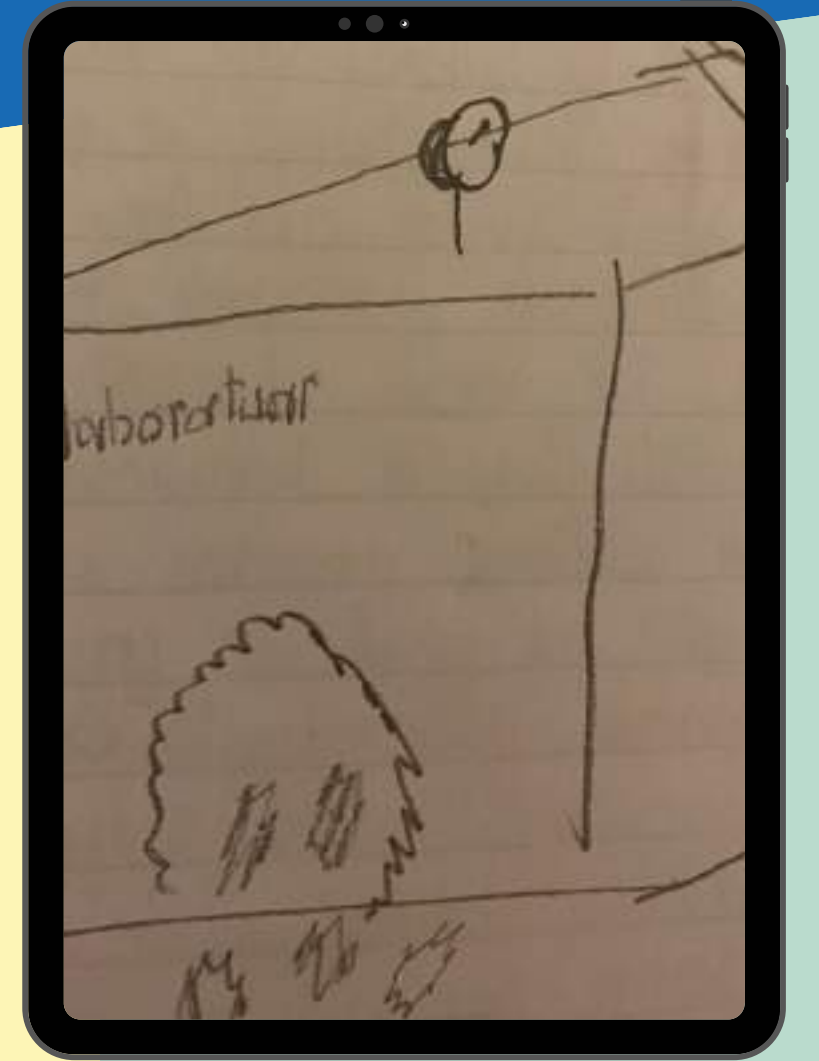
Bir gün Tom yeni bir deney yapma umuduyla evden çıktı. Laboratuvarına gelince gördüklerine inanamadı. Birkaç deney tüpü yere düşmüş ve içindeki sıvılar karışmıştı. Ortaya olağanüstü bir varlık çıkmıştı. Varlık laboratuvarı yıkıp geçmişti. Boyutuna bakılırsa bir araba büyüklüğündeydi. Bir köşede öylece baygın yatıyordu. Ya çok aç olmalıydı ya da çok susuz kalmıştı.

Tom canlıların yaşaması için suyun gerekli olduğunu düşündü ve o gün çok sıcak bir yaz sabahıydı. Eline bir kova alıp su getirmek için göle gitmeye karar verdi. Göle doğru koşarken laboratuvarın yanında iki aracın çarpışmış olduğunu gördü.

Tüm olanları şimdi anlamıştı. Çarpışmanın yarattığı sarsıntı ile laboratuvardaki tüpler yere düşmüş ve sıvılar karışmış olmalıydı.

SELİM K.

HİKÂYE

HİKÂYE

YENİ SINIF ARKADAŞI

Atlas, okulun ilk günü için çok heyecanlanmıştı. Arkadaşlarını çok özlemişti.

Sonunda okula gitti. Sınıfta arkadaşlarına sarıldı. Sınıfa yeni biri gelmişti. Atlas, onunla arkadaş olmaya çalışıyordu fakat çocuk onu itip yere düşürmüştü. Atlas kızmamıştı, bunu neden yaptığını sordu. Çocuk, bu yaptığına pişman olmuştu ve Atlas'tan özür diledi. Çok iyi arkadaş oldular.

Atlas, çok iyi bir yüzücüydü ve okulun yüzme takımındaydı. Yeni sınıf arkadaşı da yüzme kulübüne yazılmıştı ve Atlas onu orada görünce çok sevindi. Atlas'ın bir sürü madalyası vardı. Yeni sınıf arkadaşı bunu nasıl başardığını sorduğunda Atlas sadece çok çalıştığını söyledi.

OZAN S.

SÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ

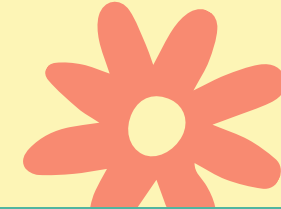
Bugün öğretmenimizin doğum günüydü. Hepimiz çok heyecanlıydık. Günlerdir bu anı bekliyorduk.

Okulun kantininden yardım istedik. Kantinde pasta yapılıyordu. Kız arkadaşlarımız sınıfı süslediler. Erkek arkadaşlarımız ise öğretmeni oyalıyor, ona sorular soruyorlardı. Ben de hediyeden sorumluydum. Öğretmenimize kartlardan kalpler hediye edecektik. Küçükten büyüğe doğru kalpleri sıraladım. Masasına koydum. Kantine gittim ve pastayı aldım. Onu da masaya yerleştirdim. Artık her şey hazırды. Sınıfın ışıklarını kapattık ve perdeleri çektik. Her yer karanlık olmuştu.

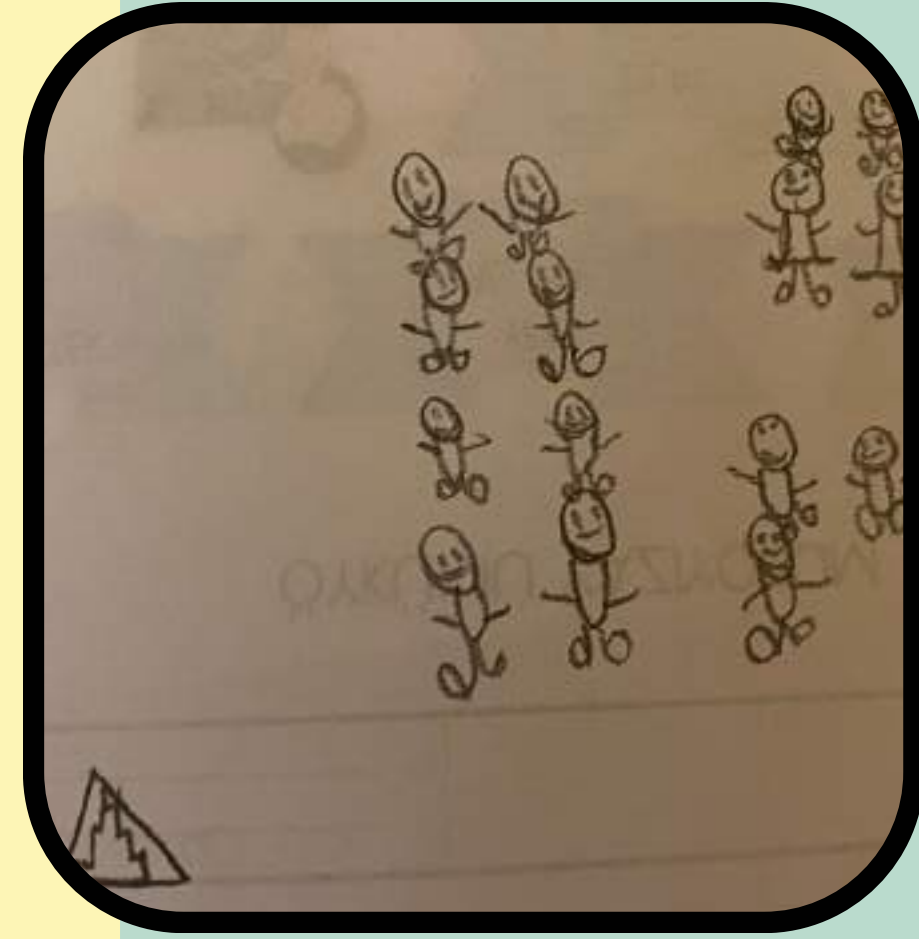
Öğretmenimiz sınıfa girdiğinde "Sürpriz!" diye bağırip şarkı söyledik. Şok olmuştu. Mutluluktan ağladı ve hepimize sarılarak teşekkür etti.

Öğretmenimiz, "Bu kimin fikriydi?" diye sorunca tüm arkadaşlarım beni gösterdiler. Öğretmenim gülererek bana sarıldı. Çok mutlu olmuşum. Hep beraber pastayı yedik.

Aleks K.

HİKÂYE

HİKÂYE

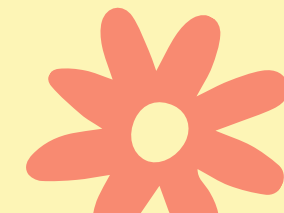
NEHRİN İKİ KENARI

Bir gün Temiz ailesi nehir kenarında piknik yapmaya gitmişler. Güzel bir yer bulup örtülerini serip yemek hazırlamaya başlamışlar.

Nehrin karşı kıyısında bir aile daha varmış. Dumanlar yükseliyormuş sanırım mangal yapıyorlarmış. İki aile de pikniklerini yapmışlar. Temiz aile çöplerini toplamış ve çöp kutusuna atmış. Nehrin karşı kıyısındaki aile tüm çöplerini nehrin kenarına bırakmış ve arabalarına binip gitmişler. Temiz aile bu manzarayı görünce çok sinirlenmiş. Arkalarından koşmuşlar ama yetişememişler.

İş başa düşmüş. Oradaki çöpleri de Temiz ailesi toplamış ve çöp kovasına atmışlar. Belki bir daha gelirler diye "Yerlere çöp atmayınız." yazısı yazıp bir ağacın üzerine yapıştırmışlar.

EMİR Ü.

MEHMET ABİ VE KOMŞULARI

Mehmet abinin apartmanına beş kişi taşınmış. Bu beş kişiden biri Seval teyzeymiş. Seval teyze aldığı her ürünü geri dönüştürürmüş. Kemal bey diğer komşuymuş ve o da evinin balkonunda kompost yapıyormuş. Diğer komşular da Arda, Cemre ve Efe imiş. Arda her gün yeni bir kıyafet alır, Cemre her gün mutlaka kurabiye yermiş. Efe ise doğayı çok seven, duyarlı biriymiş.

Bir gün Arda yine alışveriş merkezine gitmiş, bütün parasını kıyafetlere harcamış. Bir ay sonra Mehmet abi apartmanın faturaları için dairelerden para toplamaya çıkmış. Seval teyze, Kemal bey, Efe ve Cemre faturalarını çok rahat bir şekilde ödemişler. Arda tüm parasını gereksiz yere harcadığı için faturasını ödeyememiş. Yaptığı hatayı o zaman fark etmiş. Bir daha gereksiz hiçbir şey almamış.

EFE Ö.

HİKÂYE

UZAYLI ROBO

Bir gün ben, ailem ve arkadaşım Ali ile tatile gittik. Kumsalda dolaşırken çok ilginç bir şey gördük.

Parçalar halinde gökyüzünden aşağıya doğru bir cisim iniyordu. Parçalar birleşti ve robot haline geldi. Koşarak yanına gittik. "Sen nereden geldin?" diye sorduk ona. Dilimizi biliyordu ve bizim gibi konuşuyordu. Uzaydan geldiğini ve Dünya adlı gezegeni aradığını söyledi. Ona, Dünya'da olduğunu söyledik. Çok rahatlamıştı. Kendi gezegenin Mars olduğunu söylemişti. Mars'ın nasıl bir yer olduğunu sorduğumuzda orada oksijen olmadığı için bize uygun olmadığını, bu yüzden robotların yaşadığını söyledi.

Biz sohbet ederken annem eve gitmek için bizi çağırdı. Marslı dostumuzu yalnız bırakamazdım. Ona Robo ismini vermiştim. Gizlice Robo'yu yanımıza aldık. Robo her soruma cevap verebiliyordu. Hayatımı güzelleştirmişti. O da Dünya'yı tanıyordu.

Sonunda gezegenine dönme zamanı gelmişti. Birbirimize sıkıca sarıldık ve Robo evine geri döndü.

A. KUTAY O.

HİKÂYE

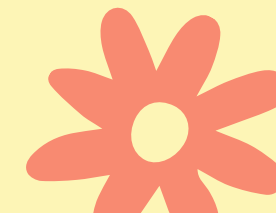
BİZİM APARTMAN

Bizim apartmanda dört kişi oturuyor. Apartmanın her yeri çöp içinde. Asansörler, merdivenler, kapılar... Seval teyze ve Kemal bey sonunda protesto etti bu durumu. Toplantı yapılmasına karar verildi.

Toplantıda herkes fikrini söyledi. Apartman girişine geri dönüşüm kutuları konulmasına karar verildi. Kutular konuldu fakat hala etrafta çöpler oluyordu. Arda abi her gün gereksiz yere alışveriş yapıyor, aldıkları ürünlerin paketlerini dışarıya atıyordu. Cemre yediği bisküvilerin paketlerini odasının camından bahçeye atıyordu. Apartmanda çöplerini dışarı atmayan Kemal bey yemek atıklarıyla balkonunda kompost yapıyordu. Seval teyze her şeyi geri dönüştürüyordu.

Bir gün apartmana Emir adında biri taşındı. Çöplerden çok rahatsız olmuştu. Herkese mesaj göndererek ormana pikniğe davet etti. Ormana gittik ve pikniğimizi yaptık. Herkes o gün ormanın ne kadar temiz olduğunu görmüştü. Hatalarını anladılar. Apartmanı da orman gibi temiz tutmaları gerektiğini fark ettiler.

A.EMİR B.

HİKÂYE

AİLENİN MUTLULUĞU

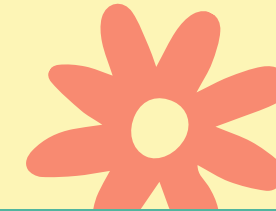
Can ve Ayşe adında çalışkan ve neşeli iki kardeş varmış. Yaz tatili bitmişti ve okullar açılmıştı. Okullar açıldığı için Can ve Ayşe'nin ödevleri yoğunlaşmıştı. Bu yüzden eskisi gibi dedelerini gidemiyorlardı. Dedesi ve anneannesi ise torunları gelmediği için çok üzgündüler.

Dedelerinin ismi Ali ve yaşı 84, anneannesinin ismi Müzeyyen ve yaşı 73'tür. İkisi de emekli olduğu için torunlarıyla ilgileniyorlar ve onlardan sevgi bekliyorlardı. Günler günleri kovaladı, sonbahar mevsimi geldi çattı. Can ve Ayşe çok mutluydular. Çünkü ara tatil olduğu için annesi ve babası Can'ı ve Ayşe'yi dedelerine götürdüler.

Kapı çaldı. Müzeyyen Hanım seslendi: "Kapı çalıyor Ali Bey duymuyor musun?" Ali Bey cevap verdi: "Duydum, duydum, kapıyı şimdi açıyorum." dedi. Ağır ve yavaş adımlarla kapıya yaklaşan dede, bir yandan acaba "Kim geldi?" diye düşünüyordu. Kapıyı açtığı anda bir de ne görsün! Çocukları ve torunları karşısında duruyorlardı. Mutlu bir şekilde herkes birbirine sarıldı.

Aile buluştuğunda güzel bir sevgi ortaya çıkar.

CAN E.

HİKÂYE

BİR ÇİFTÇİNİN HAYATI

Bir gün Leyla ile Osman evlerinde akşam sohbeti yaparken, çocuk sahibi olmanın ne kadar büyük bir mutluluk kaynağı olduğunu fark ettiler. Annesini ve babasını trafik kazasında kaybeden Fatma ve Berat'ı evlat edindiler. Çocukların bütün aile ile kaynaşması için bir parti organize ederler. Partide çok güzel zaman geçirirler. Aile bireyleri çok güzel hediyelerle geldiler. Hep birlikte eğlenceli oyunlar oynadılar. Çocuklar çok mutluydu. Aile bireyleri çocukları çok sevdi ve çok güzel zaman geçirdiler. Mutluluklarının ömür boyu sürmesini dilediler. Mutlu bir şekilde yaşadılar.

ALP SELİM Y.

HİKÂYE

MEKTUP

Sevgili Behiç Ak,

“Postayla Gelen Deniz Kabuğu” adlı kitabınızı öncelikle çok beğendiğimi söylemek istiyorum. Kitabınızda deniz kabuğuna daha fazla yer verbilirdiniz. Sude karakteri, kitaba ve hikayeye gayet uymuş. Baba, biraz daha akıllıca yazılabilirdi. Çünkü gözlükleri takınca insanlar hemen pantomimci olamaz. Babanın boş yere endişelendiğini düşünüyorum. Ben kitabınızı çok sevdim. Diğer kitaplarınızı da okumak istiyorum.

TİBET DEMİR K.

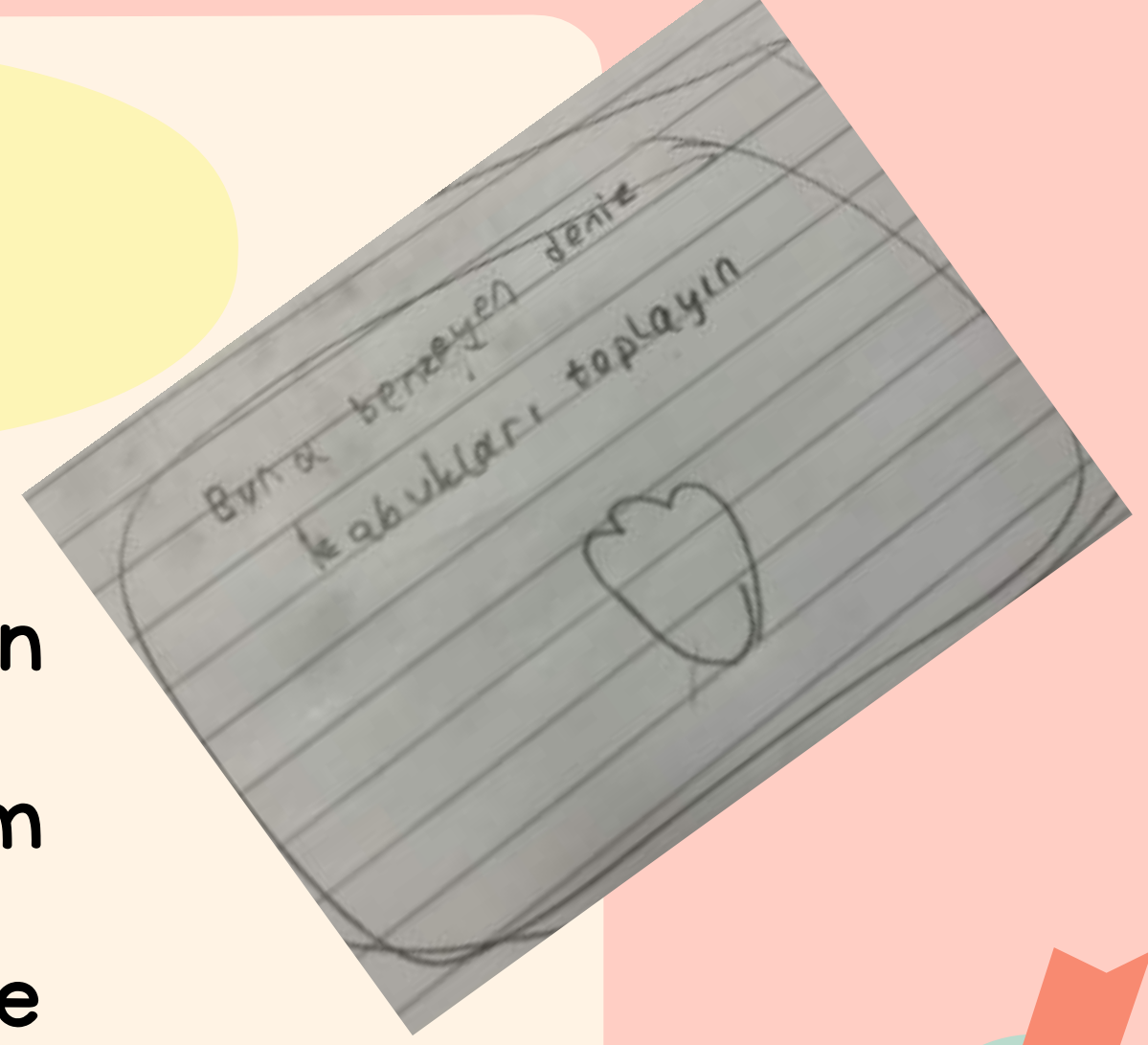

MEKTUP

Sevgili Behiç Ak,

Kitabınızı okudum. Şimdiye kadar okuduğum en iyi kitaplardan biriydi. İçinde en çok beğendiğim Sude'nin bağımlılığıdır. Sude'ye verilen görevler de bence ilginçti. Anne-baba karakterleri de iyi yapılmıştı. Diğer kitaplarınızı, çok çok merak ediyorum. Okumayı da düşünüyorum.

Kitabınıza Bayılan Yağız Alp H.

Sevgili Mustafa Kemal Atatürk,

Ben Pars, 9 yaşındayım. Senin gibi planlı, çalışkan, vatansever, ileri görüşlü bir lidere sahip olduğumuz için çok şanslıyız. Vatanımızı kurtardın, bizleri özgürlüğe kavuşturdun. Sana çok teşekkür ederim. Cumhuriyeti kurdun, bizim için pek çok yenilik yaptın, bizlere çok sayıda bayram hediye ettin.

Özellikle biz çocuklara, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı'nı armağan ettiğin için çok mutluyuz. Her yıl, bu bayramı sevinçle kutluyoruz.

Keşke seni görebilseydim, yakından tanıyabilseydim. Sen, her zaman kalbimdesin.

Sana, ne kadar teşekkür etsek az kalır.

Sevgi ve Saygılarımla

Pars Erdem Ö.

MEKTUP

DENEYELİM EĞLENELİM

Etkinliğin Amacı: Sesin özelliklerini keşfetmek.

Etkinlik Araçları: Tuvalet kağıdı rulosu, bir akıllı telefon, iki kağıt bardak, makas, kalem.

Etkinliğin Yapılışı:

1. Bir akıllı telefonun alt kısmını, yan tarafına gelecek şekilde bir tuvalet kağıdı rulosunun üzerine yerleştiriniz. Bir kalem kullanarak akıllı telefonun alt kısmını tuvalet kağıdı rulosu üzerinde çiziniz.

2. Çizdiğiniz yuvayı kesmek için bir makas kullanınız.

(Yetişkin birinden destek almalısınız.)

3. Kağıt bardakların her birinde, tuvalet kağıdı rulosunun etrafında bir daire çizmek için bir kalem kullanınız.

4. Daireleri kesiniz. Tuvalet kağıdı rulosunun uçlarının içeriye tam oturması için çember çizgisinin içini kesmeye çalışınız.

5. Akıllı telefonda biraz müzik çalınız ve ardından telefonun altını tuvalet rulosundaki yuvaya yerleştiriniz.

Sonuç: Ses, tuvalet kağıdı rulosundan kağıt bardakların dışına doğru ilerler. Dikkat edilirse, sesin sıkışma miktarı arttıkça sesin şiddeti de artmaktadır.

Etkinliğin Amacı: Karıştırılan bazı maddelerden başka maddelerin oluştuğunu gözlemlemek.

Etkinlik Araçları: Boş soda şişesi ya da küçük boy pet şişe, yarım çay bardağı sirke, iki üç kaşık karbonat, balon, çay kaşığı, peçete, tepsi (deneyi tepsi içinde yapınız), plastik küçük huni, gazlı boya kalemleri.

Etkinliğin Yapılışı:

1. Boş şişenin içerisine sirkeyi dökünüz.
2. İstiyorsanız balonlarınızın üstüne bir yüz resmi çiziniz.
3. Birinden destek alarak balon içine 2-3 çay kaşığı karbonatı doldurunuz.
(Balon ağzına sığacak şekilde huni varsa daha rahat doldurabilirsiniz.)
4. Şişenin ağzına balonu geçiriniz.
5. Sonra balonu havaya kaldırıp dik durmasını ve içindeki karbonatın sirke içine dökülmesini sağlayınız.

Sonuç: Asit baz tepkimesinden dolayı sirkedeki asetik asit ile karbonattaki sodyum bikarbonat tepkimeye girdi ve bu tepkime sonucunda karbondioksit gazı oluştu. Böylece de balonumuz şişmiş oldu.

BALON ŞİŞİRELİM

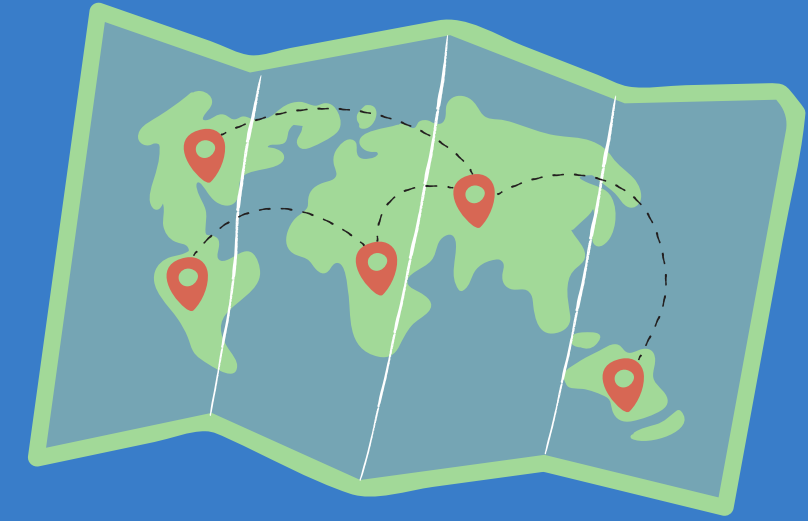
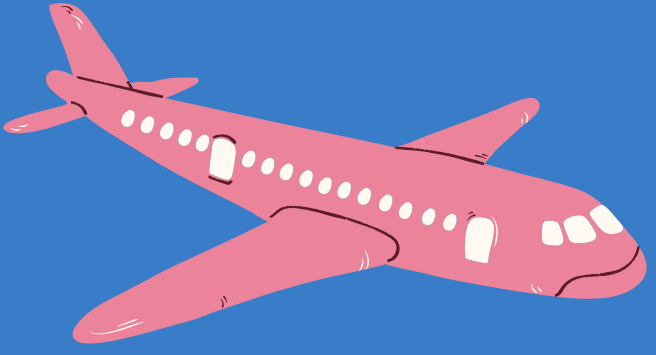
Etkinliğin Amacı: Fosil modelleri oluşturarak fosillerin nasıl oluştuğunu keşfetmek.

Etkinlik Araçları: 2 bardak un, 1 bardak tuz, 1 bardak su, malzemeleri karıştırmak için kap, oyuncak hayvan figürleri ya da yaprak , deniz kabuğu vb..

Etkinliğin Yapılışı:

1. Un ve tuzu ölçülerini dikkate alınarak boş bir kaptaki karıştırınız.
2. Yavaş yavaş su ekleyiniz.
3. Karışım, oyun hamuru kıvamına gelinceye kadar yoğurunuz.
4. Hamuru düz bir zeminde oklava yardımı ile açınız.
5. Hayvan ya da bitki örneklerini hamura bastırarak şekli çıkarınız.
(İsteğe bağlı olarak oluşturulan hamurlar bir yetişkin yardımıyla 200°C sıcaklıkta fırınlanabilir.)

GEZİ ÖNERİLERİ

GEZELİM
KEŞFEDELİM

GÖBEKLİTEPE ÖRENİYERİ

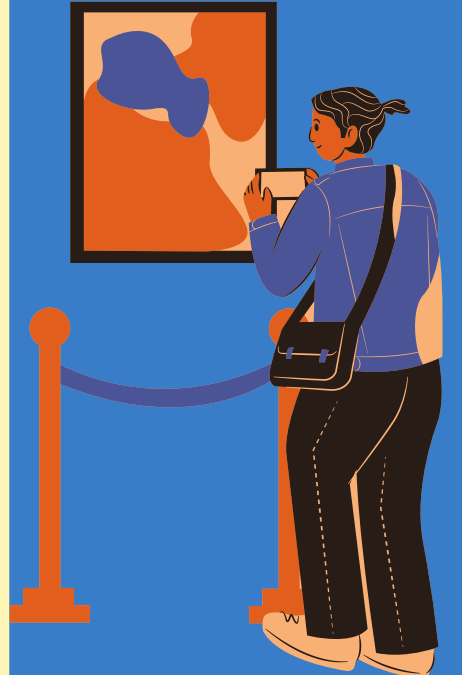
EFES ÖRENİYERİ

ANADOLU MEDENİYETLERİ MÜZESİ

NATIONAL MUSEUM

“Sanatkar, toplumda uzun mücadele ve gayretlerden sonra alnında ışığı ilk hisseden insandır.”

Mustafa Kemal ATATÜRK

“Işıklı Kalemler”in sanatlarıyla sizlere ulaşacağı yeni dergilerde buluşmak dileğiyle...